

Dokument ze zasedání

A9-0181/2020

7.10.2020

ZPRÁVA

obsahující doporučení Komisi k aktu o digitálních službách: zdokonalit fungování jednotného trhu
(2020/2018(INL))

Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů

Zpravodaj: Alex Agius Saliba

(Podnět – článek 47 jednacího řádu)

Zpravodajové (*):

Josianne Cutajar, Výbor pro dopravu a cestovní ruch

Petra Kammerevert, Výbor pro kulturu a vzdělávání

Patrick Breyer, Výbor pro právní záležitosti

Paul Tang, Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

(*) Přidružený výbor – článek 57 jednacího řádu

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
PŘÍLOHA K NÁVRHU USNESENÍ: DOPORUČENÍ TÝKAJÍCÍ SE OBSAHU POŽADOVANÉHO NÁVRHU	25
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	41
STANOVISKO VÝBORU PRO DOPRAVU A CESTOVNÍ RUCH	44
STANOVISKO VÝBORU PRO KULTURU A VZDĚLÁVÁNÍ	53
STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVNÍ ZÁLEŽITOSTI	62
STANOVISKO VÝBORU PRO OBČANSKÉ SVOBODY, SPRAVEDLNOST A VNITŘNÍ VĚCI	69
INFORMACE O PŘIJETÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU	78
JMENOVIITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU	79

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

obsahující doporučení Komisi k aktu o digitálních službách: zdokonalit fungování jednotného trhu (2020/2018(INL))

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 225 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu)¹
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150 ze dne 20. června 2019 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb²;
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/770 ze dne 20. května 2019 o některých aspektech smluv o poskytování digitálního obsahu a digitálních služeb³,
- s ohledem na Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/771 ze dne 20. května 2019 o některých aspektech smluv o prodeji zboží, o změně nařízení (EU) 2017/2394 a směrnice 2009/22/ES a o zrušení směrnice 1999/44/ES⁴,
- having regard to s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách)⁵,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020 ze dne 20. června 2019 o dozoru nad trhem a souladu výrobků s předpisy a o změně směrnice 2004/42/ES a nařízení (ES) č. 765/2008 a (EU) č. 305/2011⁶,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu⁷,
- s ohledem na své usnesení ze dne 21. září 2010 o dotvoření vnitřního trhu pro

1. Úř. věst. L 178, 7.7.2000, s. 1.

2. Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 57.

3. Úř. věst. L 136, 22.5.2019, s. 1.

4. Úř. věst. L 136, 22.5.2019, s. 28.

5. Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22.

6. Úř. věst. L 169, 22.5.2019, s. 1.

7. Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36.

elektronický obchod⁸,

- s ohledem na své usnesení ze dne 15. června 2017 o on-line platformách a jednotném digitálním trhu⁹,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 11. ledna 2012 s názvem „Soudržný rámec pro posílení důvěry v jednotný digitální trh elektronického obchodu a on-line služeb“ (COM(2011)0942) ,
- s ohledem na doporučení Komise (EU) 2018/334 ze dne 1. března 2018 o opatřeních pro efektivní boj proti nezákonnému obsahu online¹⁰ a na sdělení Komise ze dne 28. září 2017 nazvané "Boj proti nezákonnému obsahu online: zvyšování odpovědnosti on-line platform", COM(2017) 555 final,
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 26. dubna 2018 s názvem „Boj proti dezinformacím na internetu: evropský přístup“ COM(2018)0236), které se zabývá falešnými nebo zavádějícími informacemi, které vznikají, prezentují se a šíří se za účelem ekonomického prospěchu nebo úmyslného podvádění veřejnosti a mohou působit škody,
- s ohledem na memorandum o porozumění týkající se prodeje padělaného zboží přes internet ze dne 21. června 2016 a jeho přezkum ve sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru ze dne 29. listopadu 2017 nazvaném „Vyvážený systém vymáhání práv duševního vlastnictví, který odpovídá dnešním společenským výzvám“ (COM(2017)0707),
- s ohledem na stanovisko Výboru regionů (ECON-VI/048) ze dne 5. prosince 2019 nazvané „Evropský rámec pro regulační reakce na ekonomiku sdílení“,
- s ohledem na nařízení (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů)¹¹,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 ze dne 17. dubna 2019 o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu a o změně směrnic 96/9/ES a 2001/29/ES¹²,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích)¹³,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996

⁸ Úř. věst. C 50 E, 21.2.2012, s. 1.

⁹ Úř. věst. C 331, 18.9.2018, s. 135.

¹⁰ Úř. věst. L 63, 6.3.2018, s. 50.

¹¹ Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1.

¹² Úř. věst. L 130, 17.5.2019, s. 92.

¹³ Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.

o právní ochraně databází¹⁴, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti¹⁵ a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách)¹⁶,

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 10. března 2020 nazvané „Strategie pro udržitelnou a digitální Evropu zaměřená na malé a střední podniky“ (COM(2020)0103),
- s ohledem na bílou knihu ze dne 19. února 2020 nazvanou „O umělé inteligenci – evropský přístup k excelenci a důvěře“ (COM(2020)0065),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 19. února 2020 s názvem „Utváření digitální budoucnosti Evropy“ (COM(2020)0067),
- s ohledem na závazky, které Komise přijala ve svých „Politických směrech pro příští Evropskou komisi, 2019–2024“,
- s ohledem na studii výzkumné služby Evropského parlamentu s názvem „Mapping the cost of Non-Europe 2019-2024“, která ukazuje, že potenciální přínos dokončení jednotného digitálního trhu služeb by mohl dosáhnout až 100 miliard EUR,
- s ohledem na studii tematické sekce Evropského parlamentu pro hospodářskou politiku a politiku v oblasti vědy a kvality života nazvanou „The e-commerce Directive as the cornerstone of the Internal Market“ (Směrnice o elektronickém obchodu jako základní kámen vnitřního trhu), která zdůrazňuje čtyři priority pro zlepšení směrnice o elektronickém obchodu,
- s ohledem na studie tematické sekce Hospodářská politika a politika v oblasti vědy a kvality života vypracované pro pracovní seminář na téma „Pravidla elektronického obchodu vhodná pro digitální věk“, který uspořádal Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (IMCO),
- s ohledem na studii o posuzování evropské přidané hodnoty vypracovanou Oddělením pro posuzování celoevropského přínosu, které je součástí Výzkumné služby Evropského parlamentu (EPRS), s názvem „Akt o digitálních službách: posouzení celoevropského přínosu“,
- s ohledem na pokyny ke směrnici 98/48/ES, které zavádí mechanismus pro transparentnost regulace služeb informační společnosti,
- s ohledem na články 47 a 54 jednacího řádu,
- s ohledem na stanoviska Výboru pro dopravu a cestovní ruch, Výboru pro kulturu a vzdělávání, Výboru pro právní záležitosti a Výboru pro občanské svobody, spravedlnost

¹⁴ Úř. věst. L 77, 27.3.1996, s. 20.

¹⁵ Úř. věst. L 167, 22. 6. 2001, s. 10.

¹⁶ Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1.

a vnitřní věci,

- s ohledem na zprávu Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (A9-0181/2020),
- A. vzhledem k tomu, že elektronický obchod ovlivňuje každodenní život lidí, podniků a spotřebitelů v Unii, a pokud bude fungovat za spravedlivých a regulovaných podmínek, může přispět k uvolnění potenciálu jednotného digitálního trhu, posílit důvěru spotřebitelů a poskytnout nováčkům, a to i mikropodnikům, malým a středním podnikům, nové tržní příležitosti pro udržitelný růst a zaměstnanost;
- B. vzhledem k tomu, že směrnice 2000/31/ES („směrnice o elektronickém obchodu“) patří k nejúspěšnějším právním předpisům Unie a formovala jednotný digitální trh, jak jej známe dnes; vzhledem k tomu, že směrnice o elektronickém obchodu byla přijata před 20 lety, měl by balíček aktu o digitálních službách zohlednit rychlou transformaci a rozšíření elektronického obchodu ve všech jeho podobách s množstvím různých vznikajících služeb, produktů, poskytovatelů, výzev a různých právních předpisů pro jednotlivá odvětví; vzhledem k tomu, že od přijetí směrnice o elektronickém obchodu vydal Evropský soudní dvůr (dále jen „Soudní dvůr“) v souvislosti s ní řadu rozsudků;
- C. vzhledem k tomu, že členské státy mají v současné době k potírání nezákonného obsahu na internetu roztržitý přístup; vzhledem k tomu, že v důsledku toho se na dotčené poskytovatele služeb může vztahovat řada různých právních požadavků, které se liší, pokud jde o jejich obsah a oblast působnosti; vzhledem k tomu, že se zdá, že vymáhání a spolupráce mezi členskými státy mají nedostatky a stávající právní rámec se potýká s problémy;
- D. vzhledem k tomu, že digitální služby musí plně splňovat pravidla týkající se základních práv, a to zejména práva na soukromí a ochranu osobních údajů, zákazu diskriminace a svobody projevu a informací, jakož i plurality sdělovacích prostředků a kulturní rozmanitosti a práv dítěte, jak jsou zakotvena ve Smlouvách a Listině základních práv Evropské unie;
- E. vzhledem k tomu, že ve svém sdělení „Utváření digitální budoucnosti Evropy“ (COM(2020)0067) se Komise zavázala přijmout jako součást aktu o digitálních službách nová a revidovaná pravidla pro on-line platformy a poskytovatele informačních služeb, posílit dohled nad politikami obsahu platform v Unii a prozkoumat pravidla ex ante;
- F. vzhledem k tomu, že pandemie COVID-19 přinesla nové sociální a hospodářské výzvy, které hluboce ovlivňují občany a hospodářství; vzhledem k tomu, že pandemie COVID-19 zároveň ukazuje odolnost odvětví elektronického obchodování a jeho potenciál být hnací silou pro oživení evropského hospodářství; vzhledem k tomu, že pandemie rovněž odhalila nedostatky stávajícího regulačního rámce, zejména pokud jde o *acquis* v oblasti ochrany spotřebitele; vzhledem k tomu, že tato situace vyzývá k tomu, aby opatření na úrovni Unie zaujímal soudržnější a koordinovanější přístup k řešení zjištěných obtíží a aby se zabránilo tomu, že k nim bude docházet v budoucnu;
- G. vzhledem k tomu, že pandemie COVID-19 ukázala, jak jsou spotřebitelé EU zranitelní vůči nekalým obchodním praktikám nečestných obchodníků, kteří prodávají na internetu nelegální produkty, jež nejsou v souladu s bezpečnostními pravidly Unie, nebo

zavádějí jiné nespravedlivé podmínky pro spotřebitele; vzhledem k tomu, že pandemie ukázala, že zejména platformy a internetové zprostředkovatelské služby musí zlepšit své úsilí o odhalení a odstranění nepravdivých tvrzení a o řešení klamavých praktik nepoctivých obchodníků jednotným a koordinovaným způsobem, zejména těch, kteří prodávají falešné zdravotnické vybavení on-line; vzhledem k tomu, že Komise uvítala pozitivní přístup platforem poté, co jim dne 23. března 2020 zaslala dopisy; vzhledem k tomu, že je třeba, aby opatření na úrovni Unie měla soudržnější a koordinovanější přístup k boji proti těmto klamavým praktikám a k ochraně spotřebitelů;

- H. vzhledem k tomu, že akt o digitálních službách by měl zajistit komplexní ochranu práv spotřebitelů a uživatelů v Unii, a proto by jeho územní působnost měla zahrnovat činnosti poskytovatelů služeb informační společnosti usazených ve třetích zemích, pokud jsou jejich služby spadající do oblasti působnosti aktu o digitálních službách zaměřeny na spotřebitele nebo uživatele v Unii;
- I. vzhledem k tomu, že akt o digitálních službách by měl vyjasnit povahu digitálních služeb spadajících do jeho působnosti a zároveň zachovat horizontální povahu směrnice o elektronickém obchodu a měl by se vztahovat nejen na internetové platformy, ale na všechny poskytovatele služeb informační společnosti, jak je definováno v právu Unie.
- J. vzhledem k tomu, že aktem o digitálních službách by nemělo být dotčeno nařízení (EU) 2016/679, kterým se stanoví právní rámec na ochranu osobních údajů, směrnice (EU) 2019/790 o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu a směrnice 2002/58/ES o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací;
- K. vzhledem k tomu, že akt o digitálních službách by neměl mít vliv na směrnici (EU) 2019/790 o poskytování audiovizuálních mediálních služeb;
- L. vzhledem k tomu, že akt o digitálních službách by neměl mít vliv na směrnici 2005/29/ES ve znění směrnice (EU) 2019/2161, jakož i směrnice (EU) 2019/770 a (EU) 2019/771 o některých aspektech smluv o poskytování digitálního obsahu a digitálních služeb a smluv o prodeji zboží ani na nařízení (EU) 2019/1150 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb;
- M. vzhledem k tomu, že aktem o digitálních službách by neměl být dotčen rámec stanovený směrnicí 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu;
- N. vzhledem k tomu, že některé druhy nezákonného obsahu, které představují závažný důvod k obavám, již byly definovány ve vnitrostátních právních předpisech a právních předpisech Unie, přičemž jde například o nezákonné nenávistné projevy, a neměly by být nově definovány v aktu o digitálních službách;
- O. vzhledem k tomu, že k podpoře rozmanitého a kvalitního obsahu přispěje zvýšení transparentnosti a pomoc občanům, aby získali mediální a digitální gramotnost, pokud jde o šíření škodlivého obsahu, nenávistných verbálních projevů a dezinformací, jakož i rozvoj kritického myšlení a posílení nezávislé profesionální žurnalistiky a kvalitních sdělovacích prostředků;
- P. vzhledem k tomu, že databáze WHOIS je veřejně přístupná databáze, jež je užitečným

nástrojem pro nalezení majitele konkrétního doménového jména na internetu, jakož i údajů a kontaktní osoby pro každé doménové jméno;

- Q. vzhledem k tomu, že cílem aktu o digitálních službách by mělo být zajištění právní jistoty a jednoznačnosti, a to i na trhu krátkodobého pronájmu a služeb mobility, prostřednictvím podpory transparentnosti a jednoznačnějších informačních povinností;
- R. vzhledem k tomu, že dohoda, kterou Komise uzavřela v březnu 2020 s některými platformami z oblasti krátkodobých pronájmů o sdílení údajů, umožní místním orgánům lépe pochopit rozvoj ekonomiky sdílení a umožní spolehlivé a trvalé sdílení údajů, jakož i tvorbu politiky založenou na faktech; vzhledem k tomu, že jsou zapotřebí další kroky k zahájení práce na komplexnějším rámci pro sdílení údajů o krátkodobých on-line platformách pro pronájem;
- S. vzhledem k tomu, že pandemie COVID-19 měla vážný dopad na odvětví cestovního ruchu v Unii a ukázala, že je nutné i nadále podporovat spolupráci týkající se zelených koridorů, aby bylo zajištěno bezproblémové fungování dodavatelských řetězců EU a pohyb zboží v rámci dopravních sítí EU;
- T. vzhledem k tomu, že mění se vývoj a používání internetových platform k široké škále činností, včetně obchodních činností, dopravy, cestovního ruchu a sdílení zboží a služeb, změnilo způsoby, jakými uživatelé a společnosti interagují s poskytovateli obsahu, obchodníky a dalšími jednotlivci nabízejícími zboží a služby; vzhledem k tomu, že jednotný digitální trh nemůže být úspěšný bez důvěry uživatelů v on-line platformy, které dodržují všechny platné právní předpisy a oprávněné zájmy uživatelů; vzhledem k tomu, že jakýkoli budoucí regulační rámec by se měl rovněž zabývat rušivými obchodními modely, včetně manipulací s chováním, a diskriminačními praktikami, které mají zásadní nepříznivý dopad na fungování vnitřního trhu a základních práv uživatelů;
- U. vzhledem k tomu, že členské státy by měly usilovat o to, aby zlepšily přístup ke svým systémům soudnictví a vymáhání práva a jejich účinnost v souvislosti se stanovováním nezákonnosti internetového obsahu a v souvislosti s řešením sporů ohledně odstranění obsahu nebo znemožnění přístupu k němu;
- V. vzhledem k tomu, že požadavky aktu o digitálních službách by měly být v praxi snadno proveditelné poskytovateli služeb informační společnosti; vzhledem k tomu, že online zprostředkovatelé by mohli šifrovat svůj obsah nebo jiným způsobem bránit třetím stranám v přístupu zvenčí, včetně hostingových zprostředkovatelů;
- W. vzhledem k tomu, že účinným způsobem, jak omezit nezákonné činnosti, je umožnit rozkvět nových inovativních obchodních modelů a posílit jednotný digitální trh odstraněním neopodstatněných překážek bránících volnému pohybu digitálního obsahu; vzhledem k tomu, že překážky, které vytvářejí roztržštěné vnitrostátní trhy, pomáhají vytvářet poptávku po nezákonném obsahu;
- X. vzhledem k tomu, že digitální služby by měly spotřebitelům poskytovat přímé a účinné prostředky pro uživatelsky přívětivou, snadno identifikovatelnou a přístupnou komunikaci, jako jsou e-mailové adresy, elektronické kontaktní formuláře, chatboty, zasílání rychlých zpráv nebo zpětné telefonní hovory, a zajistit, aby informace týkající

se těchto komunikačních prostředků byly spotřebitelům přístupné jasným, srozumitelným a pokud možno jednotným způsobem a aby žádosti spotřebitelů byly směřovány mezi různými podkladovými digitálními službami poskytovatele digitálních služeb;

- Y. vzhledem k tomu, že akt o digitálních službách by měl zaručit právo spotřebitelů na informace, pokud služba využívá umělou inteligenci, automatizované nástroje pro rozhodování nebo strojové učení nebo nástroje automatizovaného rozpoznávání obsahu; vzhledem k tomu, že akt o digitálních službách by měl nabízet možnost neuplatňovat, omezovat nebo personalizovat používání jakýchkoli prvků automatizované personalizace, zejména s ohledem na pořadí, a konkrétně by měl nabízet možnost vidět obsah v neupraveném pořadí a poskytovat uživatelům větší kontrolu nad pořadím obsahu;
- Z. vzhledem k tomu, že ochrana osobních údajů, která je předmětem automatických procesů rozhodování, je již zahrnuta mimo jiné v obecném nařízení o ochraně osobních údajů, a žádný z návrhů by se neměl snažit tato opatření opakovat nebo měnit;
- AA. vzhledem k tomu, že Komise by měla zajistit, aby akt o digitálních službách zachoval přístup k umělé inteligenci zaměřený na člověka v souladu se stávajícími pravidly o volném pohybu služeb používajících umělou inteligenci a současně dodržoval základní hodnoty a práva zakotvená ve Smlouvách;
- AB. vzhledem k tomu, že vnitrostátní orgány dohledu by měly mít přístup k softwarové dokumentaci a souborům údajů přezkoumávaným algoritmů, pokud to umožňují právní předpisy Unie;
- AC. vzhledem k tomu, že koncepce transparentnosti a vysvětlitelnosti algoritmů by měla být chápána tak, že vyžaduje, aby informace poskytované uživateli byly prezentovány stručným, transparentním, srozumitelným a snadno přístupným způsobem za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků;
- AD. vzhledem k tomu, že je důležité stanovit opatření k zajištění účinného prosazování pravidel a dohledu; vzhledem k tomu, že soulad ustanovení by měl být posílen účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi, včetně ukládání přiměřených pokut;
- AE. vzhledem k tomu, že akt o digitálních službách by měl vyvážit práva všech uživatelů a zajistit, aby jeho opatření nebyla navržena tak, aby upřednostňovala jeden oprávněný zájem před jiným, a aby se zabránilo používání opatření jako ofenzivních nástrojů v jakýchkoli konfliktech mezi podniky nebo odvětvími;
- AF. vzhledem k tomu, že mechanismus vnitřního trhu ex ante by se měl použít v případech, kdy právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže samy o sobě nedostačují k tomu, aby odpovídajícím způsobem řešily zjištěná selhání trhu;
- AG. vzhledem k tomu, že legislativní opatření navržená jako součást aktu o digitálních službách by měla být založena na důkazech; vzhledem k tomu, že Komise by měla provést důkladné posouzení dopadů na základě příslušných údajů, statistik, analýz a studií různých dostupných možností; vzhledem k tomu, že posouzení dopadů by mělo rovněž posoudit a analyzovat nebezpečné výrobky prodávané na internetových tržištích;

vzhledem k tomu, že posouzení dopadů by mělo rovněž zohlednit zkušenosti získané v souvislosti s pandemií COVID-19 a zohlednit usnesení Evropského parlamentu; vzhledem k tomu, že akt o digitálních službách by měl být doprovázen prováděcími pokyny;

Obecné zásady

1. vítá závazek Komise předložit návrh balíčku aktu o digitálních službách, jenž by měl sestávat z návrhu, kterým se mění směrnice o elektronickém obchodu, a návrhu pravidel *ex ante* o systémových provozovatelů, kteří plní roli „strážce“, na základě článku 225 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU); vyzývá Komisi, aby na základě čl. 53 odst. 1 a článků 62 a 114 SFEU v návaznosti na doporučení uvedených v příloze tohoto usnesení předložila takovýto balíček, a to na základě důkladného posouzení dopadů, které by mělo zahrnovat informace o finančních dopadech dotyčných návrhů a vycházet z relevantních údajů, statistik a analýz;
2. uznává význam právního rámce, jenž byl stanoven ve směrnici o elektronickém obchodu, pro rozvoj internetových služeb v Unii a domnívá se, že zásady, kterými se tvůrci právních předpisů řídili při regulaci poskytovatelů služeb informační společnosti na konci 90. let, jsou stále platné a měly by být používány při vypracovávání jakýchkoli budoucích návrhů; zdůrazňuje, že právní jistota, kterou přinesla směrnice o elektronickém obchodu, poskytla malým a středním podnikům příležitost rozšířit své podnikání a snadněji působit přeshraničně;
3. je toho názoru, že všichni poskytovatelé digitálních služeb se sídlem mimo Unii musí při poskytování služeb směrem do Unie dodržovat pravidla aktu o digitálních službách, aby byly zajištěny rovné podmínky mezi evropskými poskytovateli digitálních služeb a poskytovateli digitálních služeb ze třetích zemí; žádá Komisi, aby kromě toho vyhodnotila, zda existuje riziko odvetných opatření ze strany třetích zemí, a zároveň zvyšovala povědomí o tom, jak se právo Unie vztahuje na poskytovatele služeb ze třetích zemí, kteří se působí na trhu Unie;
4. zdůrazňuje ústřední úlohu, kterou při rozvoji jednotného digitálního trhu sehrálo ustanovení o vnitřním trhu, které zavádí kontrolu domovské země a povinnost členských států zajistit volný pohyb služeb informační společnosti; zdůrazňuje, že je třeba řešit zbývající neopodstatněné a nepřiměřené překážky poskytování digitálních služeb, jako jsou složité administrativní postupy, nákladné přeshraniční řešení sporů, a přístup k informacím o příslušných regulačních požadavcích, včetně informací o zdanění, a zajistit, aby nevznikaly žádné nové neodůvodněné a nepřiměřené překážky;
5. konstatuje, že podle pravidel Unie o volném pohybu služeb mohou členské státy přijmout opatření na obranu legitimních cílů veřejného zájmu, jako je ochrana veřejného pořádku, veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti, ochrana spotřebitele, boj proti nedostatku bytů určených k pronájmu a předcházení daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem, pokud jsou tato opatření v souladu se zásadami zákazu diskriminace a proporcionality;
6. domnívá se, že hlavní zásady směrnice o elektronickém obchodu, jako je doložka o vnitřním trhu, svoboda usazování, volný pohyb služeb a zákaz ukládat obecnou povinnost dohledu, by měly být zachovány; zdůrazňuje, že hlavními zásadami

budoucího regulačního rámce by měly být také zásada „co je nezákonné offline, je nezákonné i online“ a zásada ochrany spotřebitele a bezpečnosti uživatelů;

7. upozorňuje na význam platform ekonomiky sdílení, a to i v odvětví dopravy a cestovního ruchu, na kterých nabízejí služby jak jednotlivci, tak profesionálové; vyzývá Komisi, aby po konzultaci se všemi příslušnými zúčastněnými stranami iniciovala komplexnější sdílení neosobních údajů a koordinační rámec mezi platformami a vnitrostátními, regionálními a místními orgány, jehož cílem bude zejména sdílet osvědčené postupy a zavést soubor povinností poskytovat informace, a to v souladu se strategií EU pro data;
8. konstatuje, že od přijetí směrnice o elektronickém obchodu byl režim ochrany údajů výrazně aktualizován, a zdůrazňuje, že rychlý rozvoj digitálních služeb vyžaduje silný právní rámec, který bude schopen reagovat na budoucí vývoj, v oblasti ochrany osobních údajů a soukromí; v této souvislosti zdůrazňuje, že poskytovatelé digitálních služeb musí splňovat požadavky právních předpisů Unie v oblasti ochrany údajů, konkrétně obecného nařízení o ochraně osobních údajů a směrnice 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), které v současné prochází revizí, širokého rámce základních práv včetně svobody projevu, důstojnosti a nediskriminace a práva na účinnou soudní ochranu, jakož i zajišťovat bezpečnost svých systémů a služeb;
9. domnívá se, že akt o digitálních službách by měl zajistit důvěru spotřebitelů a jasně stanovit, že musí být splněny požadavky spotřebitelského práva a požadavky na bezpečnost výrobků, aby byla zajištěna právní jistota; poukazuje na to, že akt o digitálních službách by měl věnovat zvláštní pozornost uživatelům se zdravotním postižením a zaručit jejich přístup k službám informační společnosti; žádá Komisi, aby vybízela poskytovatele služeb k tomu, aby vytvořili technické nástroje, které osobám se zdravotním postižením žijícím v Unii umožní řádně využívat internetové služby a mít z nich prospěch;
10. zdůrazňuje, že je důležité zachovat horizontální přístup směrnice o elektronickém obchodu; zdůrazňuje, že univerzální přístup není vhodný pro řešení všech nových výzev v dnešním digitálním prostředí a že rozmanitost aktérů a služeb nabízených na internetu vyžaduje uzpůsobený regulační přístup; doporučuje rozlišovat mezi ekonomickými a neekonomickými činnostmi a mezi různými druhy digitálních služeb, které jsou umístěny na platformách, místo toho, se příliš zaměřovat na typ platformy; v této souvislosti se domnívá, že veškeré budoucí legislativní návrhy by měly usilovat o to, aby nové povinnosti poskytovatelů služeb informační společnosti uložené na úrovni Unie byly přiměřené a jasné;
11. připomíná, že velký počet legislativních a správních rozhodnutí a smluvních vztahů používá definice a pravidla směrnice o elektronickém obchodu a že jejich jakákoli změna bude proto mít významné důsledky;
12. zdůrazňuje, že pro podporu růstu všech evropských podniků včetně malých platform, malých a středních podniků včetně mikropodniků, podnikatelů a začínajících podniků, pro zvýšení přeshraničního poskytování služeb informační společnosti, pro zabránění roztříštěnosti trhu a pro zajištění rovných podmínek pro evropské podniky, které jim

umožní lépe využívat trh digitálních služeb a být konkurenceschopnější na světové scéně, je zásadní, aby byl zajištěn komplexní rámec na úrovni EU, jenž bude předvídatelný, obstojí v budoucnosti a bude jasný, a spravedlivá hospodářská soutěž;

13. zdůrazňuje, že budoucí nástroj vnitřního trhu pro pravidla ex ante týkající se systémových platforem a ohlášený nový nástroj pro hospodářskou soutěž, jehož cílem bude řešit nedostatky v právních předpisech v oblasti hospodářské soutěže, by měly i nadále být samostatnými právními nástroji;
14. připomíná, že směrnice o elektronickém obchodu byla koncipována technologicky neutrálním způsobem, aby se zajistilo, že nezastará v důsledku technologického vývoje, jenž vyplývá z rychlého tempa inovací v odvětví IT, a zdůrazňuje, že akt o digitálních službách by měl i nadále být způsobilý obstát v budoucnosti a měl by být použitelný na vznik nových technologií, které budou mít dopad na jednotný digitální trh; žádá Komisi, aby zajistila, že případné revize budou i nadále technologicky neutrální, aby byly zajištěny dlouhodobé přínosy pro podniky a spotřebitele;
15. zastává názor, že na vnitřním trhu jsou nezbytné rovné podmínky ekonomiky platforem i offline ekonomiky, které budou založeny na stejných právech a povinnostech všech zúčastněných stran - spotřebitelů i podniků; domnívá se, že akt o digitálních službách by se neměl zabývat otázkou pracovníků platforem; domnívá se proto, že sociální ochrana a sociální práva pracovníků včetně pracovníků platforem nebo pracovníků v kolaborativní ekonomice by měly být řádně řešeny v samostatném nástroji, aby bylo možné odpovídajícím a komplexním způsobem reagovat na výzvy dnešní digitální ekonomiky;
16. domnívá se, že akt o digitálních službách by se měl zakládat na společných hodnotách Unie, které chrání práva občanů, a měl by se zaměřit na podporu vytváření bohatého a rozmanitého online ekosystému s celou řadou internetových služeb, konkurenčního digitálního prostředí, transparentnosti a právní jistoty, aby bylo možné plně využít potenciál jednotného digitálního trhu;
17. domnívá se, že akt o digitálních službách poskytuje Unii příležitost utvářet digitální ekonomiku nejen na úrovni Unie, ale také stanovovat normy pro zbytek světa;

Základní práva a svobody

18. konstatuje, že poskytovatelé služeb informační společnosti, a zejména internetové platformy, včetně stránek sociálních sítí, mají rozsáhlé možnosti oslovit a ovlivnit širší publikum a jeho chování, názory a postupy, a to i v případě zranitelných skupin, jako jsou nezletilí, a měli by dodržovat právní předpisy Unie v oblasti ochrany uživatelů, jejich údajů a společnosti obecně;
19. připomíná, že nedávné skandály týkající se shromažďování a prodeje údajů, například společnosti Cambridge Analytica, falešných zpráv, politické reklamy a manipulace a řada dalších případů páčání škod v internetovém prostředí (od nenávistných projevů až po propagaci terorismu), ukázaly, že je třeba usilovat o lepší prosazování právních předpisů a užší spolupráci mezi členskými státy s cílem pochopit výhody a nedostatky stávajících pravidel a posílit ochranu základních práv na internetu;

20. v této souvislosti připomíná, že některé zavedené samoregulační systémy a režimy společné regulace, jako je unijní kodex zásad boje proti dezinformacím, pomohly strukturovat dialog s platformami a regulačními orgány; navrhuje, aby on-line platformy zavedly účinné a vhodné záruky, zejména aby se zajistilo, že budou jednat pečlivým, přiměřeným a nediskriminačním způsobem, a zabránilo neúmyslnému odstranění obsahu, který není nezákonný; tato opatření by neměla vést k povinnosti „filtrování při nahrání“ obsahu, která není v souladu se zákazem povinnosti obecného dohledu; navrhuje, aby opatření pro boj proti škodlivému obsahu, nenávistným verbálním projevům a dezinformacím byla pravidelně vyhodnocována a dále rozvíjena;
21. připomíná, že je důležité zaručit svobodu projevu, informací a přesvědčení, jakož i svobodného a rozmanitého prostředí tisku a sdělovacích prostředků, a to i s ohledem na ochranu nezávislé žurnalistiky; trvá na ochraně a podpoře svobody projevu a rozmanitosti názorů, informací, tisku, sdělovacích prostředků a uměleckých a kulturních projevů;
22. zdůrazňuje, že akt o digitálních službách by měl posílit svobody vnitřního trhu a zaručovat základní práva a zásady stanovené v Listině; zdůrazňuje, že základní práva spotřebitelů a uživatelů, včetně nezletilých, by měla být chráněna před škodlivými obchodními modely on-line, včetně těch, které provádějí digitální reklamu, jakož i před manipulací s chováním a diskriminačními praktikami;
23. Zdůrazňuje, že postavení uživatelů je třeba posílit, pokud jde o prosazování jejich vlastních základních práv v internetovém prostoru; opakuje, že poskytovatelé digitálních služeb musí respektovat právo svých uživatelů na přenositelnost údajů, jak je stanoveno v právních předpisech Unie, a umožnit jim výkon tohoto jejich práva;
24. poukazuje na to, že za zvláštní kategorii osobních údajů se považují biometrické údaje, na něž se vztahují zvláštní podmínky zpracování; konstatuje, že biometrika může být a také čím dál více je užívána pro identifikaci a autentizaci osob, což je bez ohledu na její případné přínosy spojeno se značnými riziky a vážnými zásahy do práv na soukromí a ochrany údajů, zejména pokud je používána bez souhlasu subjektu údajů, a představuje příležitost pro podvodné zneužití totožnosti; vyzývá proto k tomu, aby v aktu o digitálních službách bylo zajištěno, že poskytovatelé digitálních služeb budou uchovávat biometrické údaje pouze na samotném zařízení s výjimkou případů, kdy centrální ukládání umožňuje zákon, povinnost vždy uživatelům digitálních služeb poskytnout v základním nastavení alternativní možnost k použití biometrických údajů pro spuštění dané služby a povinnost jasně uživatele informovat o rizicích použití biometrických údajů;
25. zdůrazňuje, že v duchu judikatury týkající se komunikačních metadat musí být orgánům veřejné moci umožněn přístup k účastnickým uživatelským údajům a metadatům pouze za účelem vyšetřování podezření ze závažné trestné činnosti na základě vydaného soudního povolení; je však přesvědčen, že poskytovatelé digitálních služeb nesmějí uchovávat údaje pro účely vymáhání práva, pokud cílené uchovávání údajů konkrétního uživatele nenařizuje přímo nezávislý příslušný orgán veřejné moci v souladu s právem Unie;
26. zdůrazňuje, že na údaje je třeba uplatňovat účinné šifrování mezi koncovými body,

neboť je to nezbytné pro důvěru v internet a internetovou bezpečnost a účinně se tak předchází neoprávněnému přístupu třetích stran;

Transparentnost a ochrana spotřebitelů

27. konstatuje, že pandemie COVID-19 ukázala, důležitost a odolnost odvětví elektronického obchodování a jeho potenciál být hnací silou pro oživení evropského hospodářství i to, jak jsou spotřebitelé EU zranitelní vůči nekalým obchodním praktikám nečestných obchodníků, kteří prodávají na internetu padělané, nelegální nebo nebezpečné produkty či poskytují služby na internetu, jež nejsou v souladu s bezpečnostními pravidly Unie, nebo zneužívají situace a neodůvodněně zvyšují ceny nebo zavádějí jiné nespravedlivé podmínky pro spotřebitele; zdůrazňuje, že je naléhavě nutné posílit prosazování pravidel Unie a posílit ochranu spotřebitelů;
28. zdůrazňuje, že tento problém je ještě zhoršován obtížemi při zjišťování totožnosti podvodných podnikatelských uživatelů, což spotřebitelům ztěžuje uplatňování nároku na náhradu vzniklých škod a ztrát;
29. domnívá se, že by měly být současně s opatřeními na prohloubení souladu se stávajícími předpisy posíleny jak stávající požadavky na transparentnost a informovanost stanovené ve směrnici o elektronickém obchodu pro poskytovatele služeb informační společnosti a jejich firemní zákazníky, tak minimální informační požadavky na obchodní komunikace, a to bez poškození konkurenceschopnosti malých a středních podniků;
30. vyzývá Komisi, aby posílila požadavky na poskytování informací stanovené v článku 5 směrnice o elektronickém obchodu a aby od poskytovatelů hostingových služeb požadovala porovnávání informací a totožnosti podnikatelských uživatelů, s nimiž mají přímý obchodní vztah, s identifikačními údaji prostřednictvím příslušných stávajících a dostupných databází Unie v souladu s právními předpisy týkajícími se datového protokolu; poskytovatelé hostingových služeb by měli žádat své podnikatelské uživatele, aby zajistili, že informace, které poskytují, budou přesné, úplné a aktualizované, a měli by mít právo a povinnost odmítnout nebo ukončit poskytování služeb těmto uživatelům, pokud jsou informace o totožnosti jejich podnikatelských uživatelů nepravdivé nebo zavádějící; podnikatelští uživatelé by měli být odpovědní za to, že budou informovat poskytovatele služeb o jakékoli změně své podnikatelské činnosti (např. ukončení podnikatelské činnosti);
31. vyzývá Komisi, aby pro poskytovatele služeb informační společnosti zavedla vynutitelné povinnosti zaměřené na zvýšení transparentnosti, informovanosti a odpovědnosti; vyzývá Komisi, aby zajistila, aby donucovací opatření byla zacílena tak, aby zohledňovala různé služby a nevedla nutně k porušování soukromí a právního procesu; domnívá se, že tyto povinnosti by měly být přiměřené a měly by být vymáhány vhodnými, účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi;
32. zdůrazňuje, že by měly být posíleny stávající povinnosti stanovené ve směrnici o elektronickém obchodu a ve směrnici o nekalých obchodních praktikách týkající se transparentnosti komerčních komunikací a digitální reklamy; poukazuje na to, že naléhavé otázky ochrany spotřebitele týkající se profilování, cílení a personalizovaného stanovování cen by se mělo řešit mimo jiné jasnými povinnostmi v oblasti

transparentnosti a požadavky na transparentnost;

33. zdůrazňuje, že spotřebitelé na internetu se nacházejí v nevyváženém vztahu k poskytovatelům služeb a obchodníkům, kteří nabízejí služby podporované prostřednictvím příjmů z reklamy a reklam, jež se zaměřují na jednotlivé spotřebitele na základě informací shromážděných prostřednictvím mechanismů dat velkého objemu a umělé inteligence; bere na vědomí potenciální negativní dopad personalizované reklamy, zejména detailně cílené reklamy a behaviorální reklamy; vyzývá proto Komisi, aby zavedla dodatečná pravidla pro cílenou a detailně cílenou reklamu založenou na shromažďování osobních údajů a aby zvážila přísnější regulaci detailně cílené reklamy a behaviorální reklamy ve prospěch méně rušivých forem reklamy, které nevyžadují rozsáhlé sledování interakcí uživatelů s obsahem; naléhavě vyzývá Komisi, aby rovněž zvážila zavedení legislativních opatření ke zvýšení transparentnosti internetové reklamy;
34. zdůrazňuje, že s ohledem na rozvoj digitálních služeb je důležitá povinnost členských států zajistit, aby jejich právní systém umožňoval uzavírání smluv elektronicky, a přitom byla zajištěna vysoká míra ochrany spotřebitelů; vyzývá Komisi, aby přezkoumala stávající požadavky ke smlouvám uzavíraným elektronicky, např. pokud jde o oznámení členských států, a v případě potřeby tyto požadavky aktualizovala; bere v této souvislosti na vědomí nárůst počtu „inteligentních smluv“, např. takových, které jsou založeny na technologiích distribuované účetní knihy, a žádá Komisi, aby posoudila vývoj a využívání technologií distribuované účetní knihy, včetně tzv. inteligentních smluv, např. otázky zákonnosti a vymáhání inteligentních smluv v přeshraničních situacích, poskytla k této věci pokyny s cílem zajistit právní jistotu pro podniky a spotřebitele a aby předkládala legislativní iniciativy pouze v případě, že při tomto posouzení budou zjištěny konkrétní nedostatky;
35. vyzývá Komisi, aby zavedla minimální standardy pro smluvní a obecné podmínky, zejména pokud jde o transparentnost, přístupnost, spravedlnost a nediskriminační opatření, a aby dále přezkoumala používání předem formulovaných standardních doložek ve smluvních podmínkách, které nejsou individuálně sjednány předem, včetně dohod o udělování licencí koncovým uživatelům, a aby hledala způsoby, jak je učinit spravedlivějšími, a zajistila soulad s právem Unie, s cílem umožnit spotřebitelům snadnější zapojení, včetně možnosti volby doložek, aby bylo možno získat informovanější souhlas;
36. zdůrazňuje, že je třeba zlepšit efektivitu elektronických kontaktů mezi podniky a spotřebiteli s ohledem na rozvoj technologií virtuální identifikace; domnívá se, že pro účely zajištění efektivitu aktu o digitálních službách by měla Komise také aktualizovat regulační rámec pro digitální identifikaci, zejména nařízení eIDAS; domnívá se, že vytvoření všeobecně přijímané a důvěryhodné digitální identity a důvěryhodných ověřovacích systémů by bylo užitečným nástrojem, který by umožnil bezpečně vytvořit individuální identity fyzických osob, právnických osob a strojů, a tak je chránit proti používání falešných profilů; v této souvislosti konstatuje, že je důležité, aby spotřebitelé mohli bezpečně používat nebo nakupovat výrobky a služby online, aniž by museli používat nesouvisející platformy a zbytečně sdílet své údaje, včetně osobních údajů, které tyto platformy shromažďují; vyzývá Komisi, aby provedla důkladné posouzení dopadu, pokud jde o vytvoření všeobecně přijímané veřejné elektronické identity

jakožto alternativy k soukromým jednotným přihlašovacím systémům, a zdůrazňuje, že tato služba by měla být vyvinuta tak, aby shromažďovaných údajů bylo minimum; domnívá se, že Komise by měla posoudit možnost vytvoření systému pro ověřování věku uživatelů digitálních služeb, zejména s cílem chránit nezletilé;

37. zdůrazňuje, že akt o digitálních službách by neměl mít vliv na zásadu minimalizace údajů stanovenou v obecném nařízení o ochraně osobních údajů a, pokud specifické právní předpisy nevyžadují jinak, měli by zprostředkovatelé digitálních služeb umožňovat v co možná největší míře zachování anonymity při používání svých služeb a zpracovávat pouze údaje nezbytné pro identifikaci uživatele; tyto shromažďované údaje by neměly být používány pro žádné jiné digitální služby než služby, které vyžadují osobní identifikaci, ověření totožnosti nebo věku, a měly by být používány pouze k legitimnímu účelu a v žádném případě k omezování všeobecného přístupu k internetu;

Umělá inteligence a strojové učení

38. zdůrazňuje, že ačkoliv služby založené na umělé inteligenci nebo služby využívající automatizované nástroje rozhodování nebo nástroje pro strojové učení, které se v současnosti řídí směrnicí o elektronickém obchodu, mají obrovský potenciál poskytovat výhody spotřebitelům a poskytovatelům služeb, měl by se akt o digitálních službách také zabývat konkrétními výzvami, které představují, pokud jde o zajištění nediskriminace, transparentnosti, a to i u používaných datových souborů a cílených výstupů, a srozumitelným vysvětlením algoritmů a odpovědnosti, které nejsou řešeny ve stávajících právních předpisech;
39. dále zdůrazňuje, že algoritmy, na kterých jsou digitální služby založeny, musí plně dodržovat požadavky týkající se základních práv, a to zejména soukromí, ochranu osobních údajů, svobodu projevu a informací, právo na účinnou právní ochranu a práva dítěte, jak stojí ve Smlouvách a Listině základních práv;
40. zdůrazňuje, že je zásadně důležité zajistit používání vysoce kvalitních, nediskriminačních a objektivních základních datových souborů a pomáhat jednotlivcům získat přístup k různorodému obsahu, názorům, vysoce kvalitním produktům a službám;
41. vyzývá Komisi, aby zavedla požadavky na transparentnost a odpovědnost týkající se automatizovaných rozhodovacích procesů a zároveň zajistila dodržování požadavků ohledně soukromí uživatelů a obchodních tajemství; upozorňuje, že je třeba umožnit externí regulatorní audity, individuální dohled a hodnocení opakujících se rizik ze strany příslušných orgánů a hodnotit souvisejících rizika, zejména rizika pro spotřebitele nebo třetí strany, a domnívá se, že opatření k prevenci těchto rizik by měla být odůvodněná a přiměřená a neměla by bránit inovacím; domnívá se, že je třeba respektovat zásadu „lidského velení“, mimo jiné s cílem zabránit nárůstu zdravotních a bezpečnostních rizik, diskriminace, neoprávněného sledování, nebo zneužívání nebo předejít potenciálnímu ohrožení základních práv a svobod;
42. domnívá se, že spotřebitelé a uživatelé používající automatizované systémy rozhodování a jiné inovativní digitální služby nebo aplikace by měli mít právo být řádně a včas informováni jasným, přesným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem a jejich práva by měla být účinně zaručena; vyjadřuje znepokojení, pokud jde o stávající nedostatek transparentnosti při používání virtuálních asistentů nebo chatbotů, kteří

mohou být obzvláště škodliví pro zranitelné spotřebitele, a zdůrazňuje, že poskytovatelé digitálních služeb by k zákaznické podpoře neměli používat výlučně automatizované systémy rozhodování;

43. je v této souvislosti přesvědčen, že by spotřebitelé měli mít možnost být řádně informováni při interakcích s automatizovaným rozhodováním a o tom, jak se spojit s člověkem s rozhodovacími pravomocemi, jak požadovat kontrolu a opravu možných chyb vyplývajících z automatizovaných rozhodnutí a rovněž jak usilovat o nápravu jakýchkoli škod souvisejících s používáním automatizovaných systémů rozhodování;
44. zdůrazňuje, že je třeba posílit spotřebitelskou volbu, kontrolu a důvěru ve služby a aplikace umělé inteligence; domnívá se tudíž, že soubor práv spotřebitelů by měl být rozšířen tak, aby je lépe chránil v digitálním světě, a vyzývá Komisi, aby zejména zvažila kritéria týkající se odpovědnosti a spravedlnosti, kontrolu a právo na nediskriminaci a na objektivní datové soubory umělé inteligence; domnívá se, že spotřebitelé a uživatelé by měli mít větší kontrolu nad tím, jak se umělá inteligence používá, a možnost odmítnout, omezit či personalizovat používání veškerých funkcí osobního nastavení spojených s umělou inteligencí;
45. konstatuje, že automatizované nástroje pro moderování obsahu nejsou schopny účinně porozumět jemným nuancím kontextu a významu v lidské komunikaci, což je nezbytné pro určení, zda lze posouzený obsah považovat za obsah porušující právní předpisy nebo podmínky služby; zdůrazňuje proto, že používání těchto nástrojů by nemělo být uloženo aktem o digitálních službách;

Potírání nezákonného obsahu a aktivit na internetu

46. zdůrazňuje, že existence a šíření nezákonného obsahu a aktivit na internetu je vážnou hrozbou, která podryvá důvěru občanů v digitální prostředí, poškozují rozvoj zdravých digitálních ekosystémů a také může mít závažné a dlouhodobé důsledky pro bezpečnost a základní práva jednotlivců; konstatuje, že zároveň lze nezákonný obsah a aktivity na internetu snadno šířit, čímž se ve velmi krátké době zvyšuje i jejich negativní dopad;
47. konstatuje, že neexistuje univerzální řešení pro všechny typy nezákonného obsahu a aktivit; zdůrazňuje, že obsah, který by mohl být v některých členských státech nezákonný, nemusí být „nezákonný“ v jiných členských státech, neboť v Unii jsou harmonizovány pouze určité druhy nezákonného obsahu; požaduje přísné rozlišování mezi nezákonným obsahem, postížitelnými činy a nezákonně šířeným obsahem na jedné straně a škodlivým obsahem, nenávisným projevem a dezinformacemi na druhé straně, protože ty nejsou vždy nezákonné a zahrnují řadu různých aspektů, přístupů a pravidel platných v různých případech; je toho názoru, že režim právní odpovědnosti by se měl týkat pouze nezákonného obsahu, jak je definován v právních předpisech Unie nebo vnitrostátních právních předpisech;
48. domnívá se však, že aniž by byl dotčen širší rámec základních práv a stávající odvětvové právní předpisy, harmonizovanější a koordinovanější přístup na úrovni Unie, který zohledňuje různé druhy nezákonného obsahu a aktivit a je založen na spolupráci a výměně osvědčených postupů mezi členskými státy, pomůže účinněji řešit nezákonný obsah; rovněž zdůrazňuje, že je třeba přizpůsobit závažnost opatření, která musí poskytovatelé služeb přijmout, závažnosti porušení pravidel, a vyzývá k lepší spolupráci

a výměně informací mezi příslušnými orgány a poskytovateli hostingových služeb;

49. domnívá se, že dobrovolné akce a samoregulace internetovými platformami v celé Evropě mají určité přínosy, ale je nutný jasný právní rámec pro odstraňování nezákonného obsahu a aktivit, aby bylo zajištěno rychlé nahlášení a odstranění takového obsahu na internetu; zdůrazňuje, že je třeba předejít tomu, aby byla poskytovatelům digitálních služeb uložena obecná povinnost monitorovat informace, které předávají nebo uchovávají, nebo zabránit aktivnímu vyhledávání, moderování či filtrování veškerého obsahu a aktivit, ať už *de jure* či *de facto*; zdůrazňuje, že nezákonný obsah by měl být odstraněn tam, kde je umístěn, a že od poskytovatelů přístupu se nesmí vyžadovat, aby blokovali přístup k obsahu;
50. vyzývá Komisi, aby zajistila, aby internetoví zprostředkovatelé, kteří z vlastní iniciativy odstraňují údajně nezákonný obsah z online prostoru, tak činili s náležitou péčí, přiměřeným a nediskriminačním způsobem a za všech okolností s patřičným ohledem na základní práva a svobody uživatelů; zdůrazňuje, že veškerá taková opatření by měla být doplněna spolehlivými procesními zárukami a smysluplnými požadavky na transparentnost a odpovědnost; a žádá, aby v případě, že existují pochybnosti o „nezákonné“ povaze obsahu, byl tento obsah podroben lidské kontrole a nebyl odstraněn bez dalšího prošetření;
51. žádá Komisi, aby předložila studii o odstranění obsahu a údajů před krizí COVID-19 a během této krize automatizovanými rozhodovacími procesy a o míře odstranění chyb (falešně pozitivní výsledky), které byly zahrnuty do počtu odstraněných položek;
52. vyzývá Komisi, aby se zabývala zvětšujícími se rozdíly a roztříštěností vnitrostátních pravidel v členských státech a aby přijala jasná a předvídatelná harmonizovaná pravidla a transparentní, účinný a přiměřený mechanismus „pro oznamování a přijímání opatření“; ten by měl zajistit dostatečné záruky, umožnit uživatelům informovat internetové zprostředkovatele o existenci potenciálně nezákonného internetového obsahu nebo aktivit a pomoci internetovým zprostředkovatelům, aby reagovali rychle a byli transparentnější, pokud jde o opatření přijatá v souvislosti s potenciálně nezákonným obsahem; je toho názoru, že taková opatření by měla být technologicky neutrální a snadno přístupná všem aktérům, aby byla zajištěna vysoká míra ochrany uživatelů a spotřebitelů;
53. zdůrazňuje, že takový mechanismus „pro oznamování a přijímání opatření“ musí být zaměřen na člověka; zdůrazňuje, že by měly být zavedeny záruky proti zneužívání systému, např. proti opakovanému nepravdivému označování, nekalým obchodním praktikám a jiným metodám; naléhavě vyzývá Komisi, aby zajistila přístup ke transparentním, účinným, spravedlivým a rychlým mechanismům pro protioznámení a stížnosti a mechanismům pro mimosoudní řešení sporů a aby zaručila možnost domáhat se soudní ochrany v souvislosti s odstraněním obsahu, aby bylo naplněno právo na účinné opravné prostředky;
54. vítá úsilí o zajištění transparentnosti při odstraňování obsahu; vyzývá Komisi, aby zajistila, že budou veřejně dostupné zprávy s informacemi o mechanismech pro oznamování a přijímání opatření, např. počet takových oznámení, druh subjektů oznamujících obsah, povaha obsahu, který je předmětem stížnosti, doba reakce

zprostředkovatele, počet odvolání a počet případů, kdy byl obsah mylně označen za nezákonný nebo nezákonně sdílený;

55. bere na vědomí problémy spojené s vymáháním právních zákazů vydaných v jiných členských státech, než je země původu poskytovatele služeb, a zdůrazňuje, že je třeba se touto otázkou dále zabývat; trvá na tom, aby se od poskytovatelů hostingových služeb nepožadovalo, aby odstranili informace nebo znemožnili přístup k informacím, které jsou v jejich zemi původu zákonné;
56. zdůrazňuje, že odpovědnost za prosazování práva, rozhodování o zákonnosti online aktivit a obsahu a za nařizování poskytovatelům hostingových služeb, aby odstranili nezákonný obsah nebo k němu znemožnili přístup, a za to, aby tyto příkazy byly přesné, dobře podložené a respektovaly základní práva, mají nezávislé orgány veřejné moci, které k tomu mají příslušné pravomoci;
57. zdůrazňuje, že zachování záruk vyplývajících z režimu právní odpovědnosti internetových zprostředkovatelů, jak je uvedeno v člancích 12, 13 a 14 směrnice o elektronickém obchodu, a neexistence obecné povinnosti dohledu stanovená v článku 15 směrnice o elektronickém obchodu jsou klíčové pro usnadnění volného pohybu digitálních služeb, zajištění dostupnosti obsahu online a pro ochranu základních práv uživatelů a je třeba je zachovat; v této souvislosti zdůrazňuje, že režim právní odpovědnosti a zákaz obecného dohledu by neměly být oslabeny případnými novými právními předpisy nebo změnou jiných oddílů směrnice o elektronickém obchodu;
58. uznává zásadu, že digitální služby hrající neutrální a pasivní roli, jako jsou podpůrné a infrastrukturní služby, nejsou odpovědné za obsah přenášený prostřednictvím jejich služeb, protože nad ním nemají žádnou kontrolu, nemají s ním žádnou aktivní interakci ani ho neoptimalizují; zdůrazňuje však, že je nutné další vyjasnění ohledně aktivní a pasivní role se zohledněním judikatury Soudního dvora v této věci;
59. vyzývá Komisi, aby zvažila zavedení požadavku pro poskytovatele hostingových služeb oznamovat nezákonný obsah, který může představovat závažnou trestnou činnost, příslušnému donucovacímu orgánu hned poté, co se o něm dozvědí;

Internetová tržiště

60. konstatuje, že vznik poskytovatelů internetových služeb, jako jsou internetová tržiště, sice přinesl výhody spotřebitelům i obchodníkům, zejména v podobě zlepšení výběru, snížení nákladů a poklesu cen, zároveň však jsou díky němu spotřebitelé více vystaveni zavádějícím obchodním praktikám stále většího počtu prodejců, a to i ze třetích zemí, kteří mohou na internetu nabízet nezákonné, nebezpečné nebo padělané výrobky a služby, které často nesplňují pravidla a normy Unie týkající se bezpečnosti výrobků a dostatečně nezaručují práva spotřebitelů;
61. zdůrazňuje, že bezpečnost spotřebitelů by měla být stejná bez ohledu na to, zda nakupují online nebo v obchodech; zdůrazňuje, že je nepřijatelné, aby byli spotřebitelé v Unii vystaveni nezákonným, padělaným a nebezpečným výrobkům, které obsahují nebezpečné chemické látky, nebo dalším bezpečnostním rizikům, která představují nebezpečí pro lidské zdraví; trvá na tom, že je nutné zavést příslušné záruky a opatření pro bezpečnost výrobků a ochranu spotřebitelů, aby se zabránilo prodeji nevyhovujících

výrobků nebo služeb na internetových tržištích, a vyzývá Komisi, aby posílila režim odpovědnosti na internetových tržištích;

62. zdůrazňuje význam pravidel nařízení (EU) 2019/1020 o dozoru nad trhem a souladu výrobků s předpisy ohledně shody výrobků dovážených do Unie ze třetích zemí; vyzývá Komisi, aby přijala opatření ke zlepšení dodržování právních předpisů prodejci usazenými mimo Unii v případě, že není žádný výrobce, dovozce nebo distributor usazený v Unii, a aby odstranila případnou stávající právní mezeru, která umožňuje dodavatelům usazeným mimo Unii prodávat evropským spotřebitelům prostřednictvím internetu výrobky, které nesplňují pravidla Unie v oblasti bezpečnosti a ochrany spotřebitele, aniž by byli sankcionováni nebo se zodpovídali za své jednání a aniž by spotřebitelé měli právní prostředky k vymáhání svých práv nebo jim byla poskytnuta náhrada škody; v této souvislosti zdůrazňuje, že je třeba, aby bylo možné vždy identifikovat výrobce a prodejce výrobků ze třetích zemí;
63. zdůrazňuje, že je třeba, aby internetová tržiště okamžitě informovala spotřebitele, jakmile byl výrobek, který si koupili, z tržiště odstraněn poté, co bylo oznámeno, že nesplňuje předpisy Unie v oblasti bezpečnosti výrobků nebo ochrany spotřebitele;
64. zdůrazňuje, že je třeba zajistit, aby poskytovatelé internetových tržišť konzultovali RAPEX a informovali příslušné orgány, jakmile se dozvědí o nezákonných, nebezpečných a padělaných výrobcích na svých platformách;
65. domnívá se, že poskytovatelé internetových tržišť by měli zlepšit svou spolupráci s orgány dozoru nad trhem a celními orgány, např. prostřednictvím výměny informací o prodejci nezákonných, nebezpečných a padělaných výrobků;
66. žádá Komisi, aby naléhavě vyzvala členské státy, aby častěji vykonávaly společný dohled nad trhem a aby zintenzivnily spolupráci s celními orgány s cílem kontrolovat bezpečnost výrobků prodávaných na internetu dříve, než se dostanou ke spotřebitelům; žádá Komisi, aby posoudila možnost vytvoření mezinárodní sítě spotřebitelských center, která by spotřebitelům v EU pomohla řešit spory s obchodníky usazenými v zemích mimo EU;
67. žádá Komisi, aby zajistila, že v případech, kdy internetová tržiště poskytují profesionální služby, je prostřednictvím vhodných záruk a požadavků na informace dosaženo dostatečné míry ochrany spotřebitelů;
68. domnívá se, že v rámci trhu cestovního ruchu a dopravy by cílem aktu o digitálních službách mělo být zajištění právní jistoty a srozumitelnosti vytvořením rámce pro správu, který by formalizoval spolupráci mezi platformami a vnitrostátními, regionálními a místními orgány a byl by zaměřen zejména na sdílení osvědčených postupů a vytvoření souboru povinností platforem pro krátkodobé pronájmy a mobilitu informovat své poskytovatele služeb o příslušné vnitrostátní, regionální a místní legislativě; vyzývá Komisi, aby dále odstraňovala bezdůvodné překážky a s konkrétním zaměřením na toto odvětví, na základě koordinace na úrovni EU a za účasti všech zainteresovaných stran vyvinula v souladu s pravidly pro jednotný trh úsilí o stanovení souboru kritérií, jako jsou povolení, licence, případně místní nebo celostátní registrační číslo poskytované služby, která budou nutná pro nabízení služby na platformě pro krátkodobé pronájmy nebo mobilitu; zdůrazňuje, že je důležité vyhnout se tomu, aby

byly všem poskytovatelům služeb, obzvláště poskytovatelům přímých („peer-to-peer“) služeb a malým a středním podnikům, ukládány nepřiměřené informační povinnosti a aby byli tito poskytovatelé vystavováni zbytečné administrativní zátěži;

69. žádá, aby akt o digitálních službách v souladu se Zelenou dohodou pro Evropu podporoval udržitelný růst a udržitelnost elektronického obchodu; zdůrazňuje význam internetových tržišť, pokud jde o prosazování udržitelných výrobků a služeb a podporu udržitelné spotřeby; požaduje opatření, která budou řešit zavádějící postupy a dezinformace ohledně výrobků a služeb nabízených na internetu, např. nepravdivá „environmentální tvrzení“, a zároveň vyzývá poskytovatele internetových tržišť, aby podporovali udržitelnost elektronického obchodu tím, že spotřebitelům poskytnou jasné a snadno srozumitelné informace o environmentálním dopadu výrobků či služeb, které na internetu nakupují;
70. vyzývá Komisi, aby důkladně prozkoumala jasnost a soudržnost stávajícího právního rámce pro prodej výrobků a služeb na internetu s cílem zjistit případné nedostatky a rozpory a problémy s efektivním vymáháním; žádá Komisi, aby provedla důkladnou analýzu interakce mezi aktem o digitálních službách a právními předpisy Unie v oblasti bezpečnosti výrobků a chemických látek; žádá Komisi, aby zajistila konzistentnost mezi novými pravidly pro internetová tržiště a revizí směrnice 2001/95/ES¹⁷ (směrnice o obecné bezpečnosti výrobků) a směrnice 85/374/EHS¹⁸ (směrnice o odpovědnosti za vadné výrobky);
71. bere na vědomí přetrvávající problémy týkající se zneužívání nebo nesprávného uplatňování selektivních dohod o distribuci s cílem omezit přeshraniční dostupnost výrobků a služeb v rámci jednotného trhu a mezi platformami; žádá Komisi, aby v této věci jednala v rámci každého širšího přezkumu všeobecných blokových výjimek a dalších politik podle článku 101 SFEU a aby se zdržela jejího začlenění do aktu o digitálních službách;

Regulace systémových provozovatelů *ex ante*

72. konstatuje, že některé trhy se dnes vyznačují existencí velkých provozovatelů s významným vlivem, kteří jsou schopni působit v digitální ekonomice jako de facto „internetoví strážci“ („systémoví provozovatelé“); zdůrazňuje, že je důležitá spravedlivá a účinná hospodářská soutěž mezi internetovými provozovateli s významnou digitální přítomností a jinými poskytovateli, aby se podpořily dobré podmínky pro spotřebitele; žádá Komisi, aby provedla důkladnou analýzu různých problémů zjištěných dosud na trhu a jejich důsledků, mimo jiné pro spotřebitele, malé a střední podniky a vnitřní trh;
73. domnívá se, že nástroj vnitřního trhu ukládající ve vztahu k velkým provozovatelům s významnou tržní silou regulační nápravná opatření *ex ante* má potenciál díky omezení překážek bránících vstupu na trh a regulaci systémových provozovatelů otevřít trhy

¹⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků (Úř. věst. L 11, 15.1.2002, s. 4).

¹⁸ Směrnice Rady 85/374/EHS ze dne 25. července 1985 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky (Úř. věst. L 210, 7.8.1985, s. 29).

novým účastníkům, včetně malých a středních podniků, podnikatelů a začínajících podniků, a tím i podpořit výběr pro spotřebitele a posouvat inovace nad rámec toho, čeho lze dosáhnout pouze vymáháním právních předpisů v oblasti hospodářské soutěže;

74. vítá veřejnou konzultaci Komise ohledně možnosti zavést v rámci budoucího aktu o digitálních službách cílenou regulaci *ex ante* s cílem řešit systémové otázky specifické pro digitální trhy; zdůrazňuje, že regulace vnitřního trhu a politika hospodářské soutěže se vzájemně doplňují, jak zdůrazňuje zpráva zvláštních poradců Komise s názvem „Politika hospodářské soutěže pro digitální éru“;
75. žádá Komisi, aby definovala „systémové provozovatele“ na základě jasných ukazatelů;
76. domnívá se, že regulace *ex ante* by měla vycházet z nařízení (EU) 2019/1150 („nařízení o platformě pro podnikání“) a opatření by měla být v souladu s antimonopolními pravidly Unie a v rámci politiky Unie pro hospodářskou soutěž, která je v současné době podrobena revizi, aby lépe odpovídala výzvám digitálního věku; regulace *ex ante* by měla zajistit spravedlivé obchodní podmínky platné pro všechny provozovatele, včetně případných dalších požadavků a uzavřeného seznamu pozitivních a negativních opatření, která tito provozovatelé musí dodržet nebo která jsou zakázána;
77. vyzývá Komisi, aby zejména zanalyzovala nedostatečnou transparentnost systémů doporučování u systémových provozovatelů, včetně pravidel a kritérií pro fungování těchto systémů a zda je třeba uložit další povinnosti týkající se transparentnosti a požadavky na informování;
78. zdůrazňuje, že uložení regulačních nápravných opatření *ex ante* v jiných odvětvích zlepšilo hospodářskou soutěž v těchto odvětvích; konstatuje, že podobný rámec by mohl být vytvořen pro identifikování systémových provozovatelů, kteří plní roli „strážce“, se zohledněním specifických charakteristik digitálního odvětví;
79. upozorňuje na skutečnost, že podnikatelští uživatelé systémových provozovatelů se liší svou velikostí od nadnárodních společností až po mikropodniky; zdůrazňuje, že regulace *ex ante* u systémových provozovatelů by neměla vést k tomu, že tyto dodatečné požadavky přesunou na podniky, které je využívají;
80. upozorňuje na to, že shromažďování a sběr obrovského množství údajů ze strany systémových provozovatelů, kteří je pak používají k expanzi z jednoho trhu na jiný, a další možnost donutit uživatele, aby používali elektronickou identifikaci jednoho provozovatele na různých platformách, může vytvořit nerovnováhu ve vyjednávací síle, a tak vést k narušení hospodářské soutěže na jednotném trhu; domnívá se, že větší transparentnost platform a sdílení údajů mezi systémovými provozovateli a příslušnými orgány má zásadní význam pro zajištění fungování regulace pravidel *ex ante*;
81. zdůrazňuje, že interoperabilita má klíčový význam pro zajištění konkurenčního trhu, možnosti výběru pro uživatele a inovativních služeb a pro omezení rizika, že uživatelé a spotřebitelé nebudou moci přejít k jinému poskytovateli (lock-in effect); vyzývá Komisi, aby zajistila odpovídající míru interoperability u systémových provozovatelů a aby prozkoumala různé technologie a otevřené standardy a protokoly, včetně možnosti technického rozhraní (rozhraní pro programování aplikací);

Dohled, spolupráce a vymáhání

82. domnívá se, že s ohledem na přeshraniční povahu digitálních služeb je účinný dohled a spolupráce mezi členskými státy, včetně výměny informací a sdílení osvědčených postupů, klíčem k zajištění řádného vymáhání aktu o digitálních službách; zdůrazňuje, že nedokonalé provádění, uplatňování a vymáhání právních předpisů Unie členskými státy vytváří bezdůvodné překážky na digitálním jednotném trhu; vyzývá Komisi, aby se těmito otázkami zabývala v úzké spolupráci s členskými státy;
83. žádá Komisi, aby zajistila, že členské státy poskytnou vnitrostátním orgánům dohledu odpovídající finanční prostředky, lidské zdroje a pravomoci vymáhání, aby mohly účinně plnit své funkce a přispívat k jejich příslušné práci;
84. zdůrazňuje, že spolupráce mezi vnitrostátními a dalšími orgány členských států, občanskou společností a spotřebitelskými organizacemi má zásadní význam pro dosažení účinného prosazování aktu o digitálních službách; navrhuje posílit zásadu země původu prostřednictvím větší spolupráce mezi členskými státy, aby se zlepšil regulační dohled na digitálními službami a bylo dosaženo účinného vymáhání práva v přeshraničních případech; vybízí členské státy, aby shromažďovaly a sdílely osvědčené postupy a sdílení údajů mezi vnitrostátními regulačními orgány a aby poskytly regulačním orgánům zákonné zmocnění k vzájemné bezpečné komunikaci;
85. vyzývá Komisi, aby posoudila nejvhodnější model dohledu a vymáhání pro uplatňování ustanovení týkajících se aktu o digitálních službách, a aby zvažila vytvoření hybridního systému založeného na koordinaci a spolupráci vnitrostátních a unijních orgánů pro účely efektivního dohledu nad vymáháním aktu o digitálních službách a jeho provádění; domnívá se, že tento systém dohledu by měl být odpovědný za dohled, dodržování, monitorování a uplatňování aktu o digitálních službách a mít dodatečné pravomoci k provádění přeshraničních iniciativ a vyšetřování a měly by mu být svěřeny pravomoci v oblasti vymáhání a auditu;
86. je toho názoru, že koordinace EU ve spolupráci se sítí vnitrostátních orgánů by měla upřednostňovat řešení komplexních přeshraničních otázek;
87. připomíná, že je důležité usnadnit sdílení jiných než osobních údajů a podpořit dialog zúčastněných stran; podporuje vytvoření a udržování evropského výzkumného úložiště, které usnadní sdílení těchto údajů s veřejnými institucemi, výzkumníky, nevládními organizacemi a univerzitami pro výzkumné účely; vyzývá Komisi, aby tento nástroj vybudovala na základě stávajících osvědčených postupů a iniciativ, jako je skupina pro sledování ekonomiky online platforem nebo středisko EU pro sledování technologie blockchain;
88. domnívá se, že Komise by měla být prostřednictvím Společného výzkumného střediska oprávněna poskytovat členským státům na vyžádání odbornou pomoc při analýze technologických, správních nebo jiných záležitostí souvisejících s prosazováním právních předpisů v oblasti jednotného digitálního trhu; vyzývá vnitrostátní regulační orgány a Komisi, aby malým a středním podnikům Unie poskytovaly další poradenství a pomoc ohledně jejich práv;
89. vyzývá Komisi, aby posílila a zmodernizovala stávající rámec Unie pro mimosoudní

urovnání podle směrnice o elektronickém obchodu s přihlédnutím k vývoji podle směrnice 2013/11/EU¹⁹, jakož i k soudním sporům s cílem umožnit účinné vymáhání a odškodnění spotřebitelů; zdůrazňuje, že je třeba podpořit spotřebitele, aby využívali soudní systém; domnívá se, že žádná revize by neměla oslabit právní ochranu malých podniků a obchodníků, kterou poskytují vnitrostátní právní systémy;

Závěr

90. domnívá se, že veškeré finanční dopady požadovaného návrhu by měly být hrazeny z příslušných rozpočtových prostředků;
91. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení a připojená podrobná doporučení Komisi, Radě a parlamentům a vládám členských států.

¹⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 63).

PŘÍLOHA K NÁVRHU USNESENÍ: DOPORUČENÍ TÝKAJÍCÍ SE OBSAHU POŽADOVANÉHO NÁVRHU

I. OBECNÉ ZÁSADY

Balíček aktu o digitálních službách by měl přispět k posílení vnitřního trhu zajištěním volného pohybu digitálních služeb a volného pohybu obchodu a současně zaručit vysokou úroveň ochrany spotřebitele, včetně zlepšení práv uživatelů a zvýšení jejich důvěry a bezpečnosti v internetovém prostředí.

Akt o digitálních službách by měl zaručit, aby se s online a offline ekonomickými činnostmi zacházelo stejně a za rovných podmínek, což plně odráží zásadu, že „co je nezákonné offline, je také nezákonné online“ se zohledněním specifické povahy internetového prostředí.

Akt o digitálních službách by měl spotřebitelům a hospodářským subjektům, zejména mikropodnikům a malým a středním podnikům, poskytovat právní jistotu a transparentnost. Měl by přispívat k podpoře inovací a odstranění bezdůvodných a nepřiměřených překážek a omezení v poskytování digitálních služeb.

Aktem o digitálních službách by neměl být dotčen široký rámec základních práv a svobod uživatelů a spotřebitelů, jako je ochrana soukromého života a ochrana osobních údajů, nediskriminace, důstojnost, svoboda projevu a právo na účinnou právní ochranu.

Akt o digitálních službách by měl vycházet z pravidel, která se v současné době uplatňují na internetové platformy, konkrétně ze směrnice o elektronickém obchodu a z nařízení o platformě pro podnikání.

Měl by zahrnovat tyto součásti:

- komplexní revizi směrnice o elektronickém obchodu založené na čl. 53 odst. 1, článku 62 a článku 114 SFEU, která bude sestávat z:
 - revidovaného rámce s jasnými povinnostmi, pokud jde o transparentnost a informace;
 - jasných a podrobných postupů a opatření týkajících se účinného řešení a odstranění nezákonného internetového obsahu, včetně harmonizovaného a právně závazného evropského mechanismu pro oznamování protiprávního obsahu a přijímání opatření;
 - účinného dohledu, spolupráce a přiměřených, účinných a odrazujících sankcí;
- právního nástroje vnitřního trhu na základě článku 114 SFEU ukládajícího povinnosti *ex-ante* velkým platformám, které v digitálním ekosystému působí jako strážci („systémoví provozovatelé“), doplněného účinným mechanismem pro vymáhání právních předpisů.

II. OBLAST PŮSOBNOSTI

V zájmu právní jistoty by měl akt o digitálních službách objasnit, které digitální služby

spadají do jeho působnosti. Měl by sledovat horizontální povahu směrnice o elektronickém obchodu a měl by se vztahovat nejen na internetové platformy, ale na všechny poskytovatele služeb informační společnosti, jak je definováno v právu Unie.

Neměl by se používat univerzální přístup pro všechny. Mohou být potřebná různá opatření pro digitální služby nabízené v rámci čistě obchodního vztahu, služby, které mají jen omezený nebo žádný přístup ke třetím stranám nebo široké veřejnosti, a služby, které jsou zaměřeny přímo na spotřebitele a širokou veřejnost.

Územní působnost aktu o digitálních službách by měla být rozšířena i na činnosti společností, poskytovatelů služeb a služeb informační společnosti usazených ve třetích zemích, pokud jejich činnosti souvisejí s nabídkou služeb nebo zboží spotřebitelům nebo uživatelům v Unii a jsou na ně zaměřené.

Pokud se Komise po svém přezkumu domnívá, že by akt o digitálních službách měl změnit přílohu směrnice o elektronickém obchodu, pokud jde o výjimky v ní uvedené, neměla by měnit zejména výjimku ze smluvních povinností týkajících se spotřebitelských smluv.

Akt o digitálních službách by měl zajistit, aby Unie a členské státy zachovaly vysokou úroveň ochrany spotřebitele a aby členské státy mohly sledovat legitimní cíle veřejného zájmu, pokud je to nezbytné, přiměřené a v souladu s právem Unie.

Měl by jasně definovat, jak jeho ustanovení interagují s jinými právními nástroji, jejichž cílem je usnadnit volný pohyb služeb, aby se vyjasnil právní režim platný pro profesionální a neprofesionální služby ve všech odvětvích, včetně činností souvisejících s dopravními službami a krátkodobými pronájemy, pokud je potřebné objasnění.

Akt o digitálních službách by měl také jednoznačně objasnit, jak jeho ustanovení interagují s nedávno přijatými pravidly, která se týkají mj. zeměpisného blokování, bezpečnosti výrobků, dozoru nad trhem, vztahů mezi platformami a podniky, ochrany spotřebitelů, prodeje zboží a dodávání digitálního obsahu a digitálních služeb¹, a dalšími ohlášenými iniciativami, jako je regulační rámec pro umělou inteligenci.

Akt o digitálních službách by se měl použít, aniž jsou dotčena pravidla stanovená v jiných nástrojích, jako je obecné nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR), směrnice (EU) 2019/790 (směrnice o autorském právu) a směrnice 2010/13/EU (směrnice o audiovizuálních mediálních službách).

III. DEFINICE

V definicích, které v něm mají být obsaženy, by měl akt o digitálních službách:

- objasnit, do jaké míry do jeho působnosti spadají nové digitální služby, jako jsou sociální sítě, služby v rámci ekonomiky sdílení, vyhledávače, wifi hotspoty, internetová reklama, cloudové služby, webhosting, služby pro výměnu rychlých zpráv, obchody s aplikacemi, porovnávací nástroje, služby řízené umělou inteligencí, sítě pro doručování obsahu a služby názvů domén;

¹ Pravidla jsou stanovena ve směrnici (EU) 2019/770 a směrnici (EU) 2019/771.

- objasnit povahu zprostředkovatelů umístění obsahu (textů, obrázků, videozáznamů či audiozáznamů) na jedné straně a komerčních internetových tržišt (prodávajících zboží, včetně zboží s digitálními prvky, nebo služby) na straně druhé;
- objasnit rozdíl mezi ekonomickými činnostmi a obsahem nebo transakcemi poskytovanými za úplatu, jak jsou definovány Soudním dvorem, které zahrnují rovněž reklamu a marketing, na jedné straně a neekonomickými činnostmi a obsahem na straně druhé;
- objasnit, co spadá do definice „nezákonného obsahu“, přičemž musí být zřejmé, že porušení pravidel Unie v oblasti ochrany spotřebitele, bezpečnosti výrobků nebo nabízení či prodeje potravin nebo tabákových výrobků, kosmetiky a padělaných léčivých přípravků nebo produktů z volně žijících zvířat a planě rostoucích rostlin rovněž spadá do definice nezákonného obsahu;
- definovat termín „systémový provozovatel“ stanovením souboru jasných ukazatelů, které regulačním orgánům umožní identifikovat platformy působící v roli „strážců“, které mají významné postavení na trhu, a tudíž hrají v internetové ekonomice systémovou úlohu; tyto ukazatele by mohly zahrnovat faktory, jako je skutečnost, zda je podnik do značné míry aktivní na mnohostranných trzích nebo má schopnost vyvolat v uživatelích a spotřebitelích závislost na jediném poskytovateli, velikost jeho sítě (počet uživatelů) a přítomnost síťových účinků; překážky ve vstupu, jeho finanční síla, schopnost přístupu k údajům, shromažďování a kombinování údajů z různých zdrojů; vertikální integrace a jeho role jako nevyhnutelného partnera a význam jeho činnosti pro přístup třetích stran k dodávkám a trhům atd.;
- v případě potřeby se snažit o kodifikaci rozhodnutí Soudního dvora a současně náležitě zohledňovat řadu odlišných právních předpisů, které tyto definice používají.

IV. POVINNOSTI TÝKAJÍCÍ SE TRANSPARENTNOSTI A POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ

Akt o digitálních službách by měl zavést jasné a přiměřené povinnosti týkající se transparentnosti a poskytování informací. Tyto povinnosti by neměly vytvářet žádné odchylky ani nové výjimky ze současného režimu odpovědnosti stanoveného v člancích 12, 13 a 14 směrnice o elektronickém obchodu a měly by se vztahovat na níže popsané aspekty:

1. Obecné požadavky na poskytování informací

Revidovaná ustanovení směrnice o elektronickém obchodu by měla posílit obecné požadavky na informace stanovením těchto povinností:

- požadavky na poskytování informací uvedené v člancích 5, 6 a 10 směrnice o elektronickém obchodu by měly být posíleny;
- měla by být zavedena zásada „znát svého obchodního zákazníka“ pro podnikatelské uživatele omezená na přímé obchodní vztahy poskytovatele hostingových služeb; poskytovatelé hostingových služeb by měli porovnávat identifikační údaje poskytnuté jejich podnikatelskými uživateli s databázemi EU pro DPH a identifikaci a registraci hospodářských subjektů, pokud číslo DPH nebo registrační a identifikační číslo

hospodářských subjektů (EORI) existuje; je-li podnikatelský subjekt osvobozen od DPH nebo registrace EORI, je třeba předložit doklad o identifikaci; pokud podnikatelský uživatel vystupuje jako zástupce jiných podnikatelských subjektů, měl by to o sobě uvést; poskytovatelé hostingových služeb by měli své podnikatelské uživatele vyzývat k tomu, aby zajistili přesnost a aktuálnost poskytovaných informací s výhradou možných změn, a poskytovatelům hostingových služeb by nemělo být dovoleno tyto služby poskytovat podnikatelským uživatelům, jejichž informace jsou neúplné, nebo pokud byl poskytovatel hostingových služeb informován příslušnými orgány, že údaje o totožnosti jejich podnikatelského uživatele jsou nepravdivé, zavádějící nebo jinak neplatné;

- výše uvedené opatření by se mělo uplatňovat pouze na smluvní vztahy mezi podnikatelskými subjekty a neměla by jim být dotčena práva subjektů údajů stanovená v nařízení GDPR; tímto opatřením by neměla být dotčena ochrana anonymity na internetu pro uživatele, kteří nejsou podnikatelskými uživateli; nové obecné požadavky na informace by měly dále posílit články 5, 6 a 10 směrnice o elektronickém obchodu s cílem sladit tato opatření s požadavky na poskytování informací stanovenými v nedávno přijatých právních předpisech, zejména ve směrnici 93/13/EHS² (směrnice o nepřiměřených smluvních podmínkách), směrnici 2011/83/EU³ (směrnice o právech spotřebitelů) a nařízení o platformě pro podnikání;
- článek 5 směrnice o elektronickém obchodu by měl být dále modernizován v tom smyslu, že poskytovatelů digitálních služeb bude ukládáno zajistit pro spotřebitele účinné prostředky přímé komunikace, jako jsou elektronické kontaktní formuláře, chatovací roboti, výměna rychlých zpráv (instant messaging) nebo zpětné telefonní volání, přičemž ovšem informace týkající se těchto komunikačních prostředků musí být spotřebitelům přístupné jasným a srozumitelným způsobem.

2. Spravedlivé smluvní podmínky a obecné podmínky

Akt o digitálních službách by měl stanovit pro poskytovatele služeb minimální normy, pokud jde o používání spravedlivých, přístupných, nediskriminačních a transparentních smluvních a obecných podmínek, které by měly být v souladu alespoň s těmito požadavky:

- definovat jasné a jednoznačné smluvní podmínky a obecné podmínky v jasném a srozumitelném jazyce;
- výslovně uvést ve smluvních podmínkách a obecných podmínkách, co je třeba chápat jako nezákonný obsah nebo jednání podle práva Unie nebo vnitrostátního práva, a vysvětlit právní důsledky plynoucí uživatelům z vědomého uchovávání či nahrávání

² Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách, naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2161 ze dne 27. listopadu 2019, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES, 2005/29/ES a 2011/83/EU, pokud jde o lepší vymáhání a modernizaci právních předpisů Unie na ochranu spotřebitele (Úř. věst. L 328, 18.12.2019, s.7).

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).

nezákonného obsahu;

- informovat uživatele vždy, když dojde k významné změně smluvních a obecných podmínek, která může mít vliv na jejich práva, a poskytnout vysvětlení;
- zajistit, aby předem formulované vzorové doložky ve smluvních a obecných podmínkách, které nebyly předem sjednány individuálně, včetně dohod o udělování licencí pro koncové uživatele, začínaly souhrnným prohlášením založeným na harmonizované šabloně, kterou stanoví Komise;
- zajistit, aby proces registrace byl stejně snadný jako její zrušení (bez „temných vzorců“ nebo jiného vlivu na rozhodování spotřebitelů);
- v případě používání automatizovaných systémů jasně a jednoznačně ve smluvních a obecných podmínkách specifikovat vstupy a cílené výstupy svých systémů a hlavní parametry pro řazení výsledků vyhledávání a důvody relativního významu těchto hlavních parametrů ve srovnání s jinými parametry, v souladu s nařízením o vztazích mezi platformami a podniky;
- zajistit, aby požadavky na smluvní a obecné podmínky splňovaly a doplňovaly požadavky na informace stanovené právem Unie, včetně požadavků stanovených ve směrnici o nepřiměřených smluvních podmínkách, směrnici o nekalých obchodních praktikách, směrnici o právech spotřebitelů ve znění směrnice (EU) 2019/2161 a v nařízení GDPR.

3. Požadavky na transparentnost u obchodních sdělení

- Revidovaná ustanovení směrnice o elektronickém obchodu by měla posílit stávající požadavky na transparentnost obchodních sdělení zavedením zásady záměrné a standardní transparentnosti.
- Na základě článků 6 a 7 směrnice o elektronickém obchodu by měla navrhovaná opatření vytvořit nový rámec pro vztahy mezi platformami a spotřebiteli, pokud jde o ustanovení o transparentnosti týkající se internetové reklamy, digitálního pobízení, mikrocílení, systémů doporučování za účelem reklamy a preferenčního zacházení. Tato opatření by měla:
 - zahrnovat povinnost zveřejňovat jasně vymezené druhy informací o reklamě na internetu, jako jsou informace o totožnosti zadavatele reklamy a přímých a nepřímých platbách nebo jakýchkoli jiných odměnách poskytovatelů služeb, s cílem umožnit účinný audit a kontrolu; spotřebitelům a veřejným orgánům by tak bylo umožněno určit, kdo by měl být odpovědný například v případě nepravdivé nebo zavádějící reklamy; opatření by měla rovněž přispět k zajištění toho, že prostřednictvím reklamních služeb nebude moci být financována nezákonná činnost;
 - jasně rozlišovat mezi komerční a politickou reklamou na internetu a zajistit transparentnost kritérií pro profilování cílových skupin a optimalizaci reklamních kampaní; umožnit spotřebitelům prostřednictvím standardního nastavení nebýt předmětem sledování nebo mikrocílení a dát souhlas k používání údajů o svém chování pro účely reklamy, jakož i k zobrazování politické reklamy a inzerátů;

- poskytnout spotřebitelům přístup k jejich dynamickým marketingovým profilům, tak aby byli informováni o tom, zda a pro jaké účely jsou sledováni a zda získané informace slouží k reklamním účelům, a zaručit jejich právo napadnout rozhodnutí, která porušují jejich práva;
- zajistit, aby placená reklama nebo placené umístění v pořadí výsledků vyhledávání byly zřetelně, jasně a srozumitelně označeny v souladu se směrnicí (EU) 2019/2161 ve znění směrnice (EU) 2019/2161;
- zajistit soulad se zásadou nediskriminace a s minimálními požadavky na diverzifikaci a identifikovat praktiky, které představují agresivní reklamu, a zároveň podporovat technologie umělé inteligence vstřícné ke spotřebitelům;
- zavést kritéria odpovědnosti a spravedlnosti pro algoritmy používané pro cílenou reklamu a optimalizaci reklamy a umožnit provádění externích regulačních auditů příslušnými orgány a ověřování algoritmů zahrnujících informace o jednotlivcích, aniž by hrozilo narušení soukromí uživatelů a obchodních tajemství;
- poskytovat přístup k údajům o realizované reklamě a informacím o viditelnosti zadavatelů reklamy v souvislosti s místem a dobou jejího uvádění a o efektu placené reklamy oproti neplacené;

4. Umělá inteligence a strojové učení

Revidovaná ustanovení by se měla řídit níže uvedenými zásadami, pokud jde o poskytování služeb informační společnosti, které umožňuje umělá inteligence (UI), a využívání automatizovaných nástrojů rozhodování nebo nástrojů strojového učení, a v tomto smyslu:

- zajistit, aby spotřebitelé měli právo být informováni, pokud je služba vykonávána umělou inteligencí, využívá automatizované nástroje rozhodování nebo strojového učení nebo nástroje automatizovaného rozpoznávání obsahu, a také právo nebýt předmětem rozhodnutí založeného výhradně na automatickém zpracování údajů a možnosti odmítnout, omezit nebo personalizovat používání jakýchkoli prvků personalizace prováděné umělou inteligencí, zejména s ohledem na pořadí vyhledávaných služeb;
- zavést komplexní pravidla pro nediskriminaci a transparentnost algoritmů a datových souborů;
- zajistit, aby algoritmy byly vysvětlitelné příslušným orgánům, které tak mohou provést kontrolu, mají-li se důvod domnívat, že dochází k algoritmickému zkreslení;
- stanovit individuální dohled a opakované posuzování rizik algoritmů příslušnými orgány, jakož i lidskou kontrolu nad rozhodnutími umělé inteligence, aby byla zaručena vyšší úroveň ochrany spotřebitele; tyto požadavky by měly být v souladu s mechanismy lidské kontroly a povinnostmi posuzování rizik u automatizovaných služeb stanovenými ve stávajících pravidlech, jako je směrnice (EU) 2018/958⁴ („směrnice o testu přiměřenosti“), a neměly by představovat neodůvodněné nebo nepřiměřené omezení

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/958 ze dne 28. června 2018 o testu přiměřenosti před přijetím nové právní úpravy povolání (*Úř. věst. L 173, 9.7.2018, s. 25*).

volného pohybu služeb;

- stanovit jasné mechanismy odpovědnosti, závazků a opravných prostředků pro řešení případných škod vyplývajících z používání aplikací umělé inteligence, automatizovaného rozhodování a nástrojů pro strojové učení;
- stanovit zásadu bezpečnosti, záměrnou a standardní ochranu údajů a vymezit účinná a účelná práva a postupy pro vývojáře UI v případech, kdy algoritmy generují citlivá rozhodnutí o jednotlivcích, a řádně řešit a využívat dopad budoucího technického pokroku;
- zajistit soulad se zásadami respektování důvěrnosti, soukromí uživatelů a obchodních tajemství;
- zajistit, aby v případě, že technologie UI zavedené na pracovišti mají přímý dopad na pracovní podmínky pracovníků využívajících digitální služby, byly pracovníkům poskytovány komplexní informace.

5. Sankce

Soulad ustanovení by měl být posílen účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi, včetně ukládání přiměřených pokut.

V. OPATŘENÍ K POTÍRÁNÍ NEZÁKONNÉHO INTERNETOVÉHO OBSAHU

Akt o digitálních službách by měl být jednoznačný a sloužit jako vodítko pro internetové zprostředkovatele k boji proti nezákonnému obsahu na internetu. Revidovaná pravidla směrnice o elektronickém obchodu by měla:

- jasně stanovit, že jakékoli odstranění nezákonného obsahu nebo znemožnění přístupu k němu by nemělo mít vliv na základní práva a oprávněné zájmy uživatelů a spotřebitelů a že legální obsah by měl na internetu zůstat;
- zlepšit právní rámec při zohlednění ústřední úlohy internetových zprostředkovatelů a internetu při usnadňování veřejné diskuse a bezplatného šíření faktů, stanovisek a myšlenek;
- zachovat základní právní zásadu, že internetoví zprostředkovatelé by neměli nést přímou odpovědnost za jednání svých uživatelů a že internetoví zprostředkovatelé mohou i nadále moderovat obsah za spravedlivých, dostupných, nediskriminačních a transparentních podmínek služby;
- jasně stanovit, že rozhodnutí internetových zprostředkovatelů, zda je obsah nahraný uživateli legální, by mělo být prozatímní, a internetoví zprostředkovatelé by za něj neměli nést odpovědnost, neboť konečné rozhodnutí o zákonnosti obsahu by měly vydávat pouze soudy;
- zajistit, aby nebyla dotčena možnost členských států rozhodovat o tom, který obsah je podle vnitrostátního práva nezákonný;
- zajistit, aby opatření, která mají být přijata internetovými zprostředkovateli, byla

přiměřená, účinná a přiměřená pro účinný boj proti nezákonnému obsahu na internetu;

- přizpůsobit závažnost opatření, která musí poskytovatelé služeb přijmout, závažnosti porušení předpisů;
- zajistit, aby blokování přístupu k nezákonnému obsahu a jeho odstraňování nevyžadovalo blokování přístupu k celé platformě a službám, které jsou jinak legální;
- zavést nové mechanismy pro transparentnost a nezávislý dohled nad postupy a nástroji pro moderování obsahu, pokud jde o jeho odstraňování na internetu; tyto systémy a postupy by měly být doprovázeny spolehlivými zárukami transparentnosti a odpovědnosti a měly by být k dispozici pro audit a testování příslušnými orgány.

1. Mechanismus pro oznamování nezákonného obsahu a přijímání opatření

Akt o digitálních službách by měl zavést harmonizovaný a právně vymahatelný mechanismus pro oznamování nezákonného obsahu a přijímání opatření založený na souboru jasných postupů a přesných časových rámcích pro každou fázi postupu podle tohoto mechanismu. Mechanismus pro oznamování nezákonného obsahu a přijímání opatření by měl:

- být uplatňován v případě nezákonného obsahu nebo jednání na internetu;
- rozlišovat jednotlivé typy poskytovatelů, odvětví a nezákonného obsahu a stupně závažnosti porušení předpisů;
- vytvořit snadno dostupné, spolehlivé a uživatelsky vstřícné postupy přizpůsobené typu obsahu;
- umožnit uživatelům snadno elektronickými prostředky oznamovat potenciálně nezákonný obsah nebo jednání internetovým zprostředkovatelům;
- jasným a srozumitelným způsobem objasnit stávající koncepce a postupy, například pokud jde o rychlost reakce („expeditious action“), okamžik, kdy je nezákonný obsah odhalen („actual knowledge and awareness“), cílenost opatření („targeted actions“), a formáty a platnost oznámení;
- zaručit, že oznámení automaticky nepovedou k uplatnění právní odpovědnosti, ani nebudou ukládat žádný požadavek na odstranění, pokud jde o konkrétní části obsahu nebo o posouzení zákonnosti;
- požadovat, aby oznámení byla dostatečně přesná a přiměřeně odůvodněná, aby poskytovatel služeb, který je obdrží, mohl informovaně a s náležitou péčí přijmout rozhodnutí, pokud jde o kroky v návaznosti na oznámení, a stanovit požadavky nezbytné k zajištění toho, aby oznámení obsahovala veškeré informace nutné pro rychlé odstranění nezákonného obsahu;
- oznámení by měla obsahovat lokalizační údaje (URL a případně časové razítko) údajného nezákonného obsahu, údaj o čase a datu, kdy k údajnému protiprávnímu jednání došlo, odůvodnění tvrzení včetně vysvětlení důvodů, proč poskytovatel považuje obsah za

nezákonný, a v případě potřeby v závislosti na druhu obsahu další důkazy pro dané tvrzení, a prohlášení o dobré víře, že poskytnuté informace jsou přesné;

- oznamovatelé by měli mít možnost, nikoli povinnost, uvést v oznámení své kontaktní údaje; pokud tak učiní, měla by být zajištěna jejich anonymita vůči poskytovateli obsahu; nejsou-li uvedeny žádné kontaktní údaje, lze použít IP adresu nebo jiný rovnocenný údaj; anonymní oznámení by neměla být povolena, pokud se týkají porušení osobnostních práv nebo práv duševního vlastnictví;
- zavést ochranná opatření, která zabrání zneužívání mechanismu ze strany uživatelů, kteří systematicky, opakovaně a ve zlé víře podávají falešná nebo neodůvodněná oznámení;
- zavést pro internetové zprostředkovatele povinnost ověřit oznámený obsah a včas zaslat odpověď s odůvodněným rozhodnutím poskytovateli oznámení a osobě, která obsah nahrála; tento požadavek na odpověď by měl zahrnovat odůvodnění rozhodnutí, způsob, jakým bylo rozhodnutí přijato, zda jej přijal člověk, nebo automat, a informace o možnosti odvolat se proti tomuto rozhodnutí, a to oběma stranami u zprostředkovatele, soudů nebo jiných subjektů;
- poskytnout informace a možnost napadnout rozhodnutí prostřednictvím protioznámení, včetně případů, kdy byl obsah odstraněn automaticky, vyjma případů, kdy by takové protioznámení bylo v rozporu s probíhajícím vyšetřováním ze strany donucovacích orgánů.
- zaručit, aby soudní zákazy vydané v jiném členském státě, než je členský stát internetových zprostředkovatelů, nebyly vyřizovány v rámci mechanismu oznamování nezákonného obsahu a přijímání opatření;

Mechanismus pro oznamování nezákonného obsahu a přijímání opatření zavedený v aktu o digitálních službách by měl být závazný pouze pro nezákonný obsah. To by však nemělo internetovým zprostředkovatelům bránit v tom, aby pro jiný obsah přijali podobný mechanismus pro oznamování a přijímání opatření.

2. Mimosoudní řešení sporů souvisejících s mechanismy pro oznamování nezákonného obsahu a přijímání opatření

- Rozhodnutí internetového zprostředkovatele, zda je v případě obsahu označeného za nezákonný nutné jednat, či nikoli, by mělo obsahovat jasné odůvodnění kroků podniknutých v souvislosti s tímto konkrétním obsahem. Oznamovatel by měl obdržet potvrzení o přijetí oznámení a sdělení o opatřeních přijatých v návaznosti na něj.
- Poskytovatelé obsahu, který je označen jako nezákonný, by měli být neprodleně informováni o tomto oznámení a o důvodech a rozhodnutích přijatých za účelem odstranění daného obsahu, jeho pozastavení či znemožnění přístupu k němu, jsou-li taková rozhodnutí přijata. Všechny strany by měly být řádně informovány o všech dostupných právních možnostech a mechanismech pro napadení tohoto rozhodnutí.
- Všechny zúčastněné strany by měly mít právo rozhodnutí napadnout prostřednictvím protioznámení, které musí odpovídat jasným požadavkům a obsahovat vysvětlení. Zúčastněné strany by měly mít možnost uplatnit mechanismy pro mimosoudní řešení

sporů.

- Právo uživatele být informován a právo vydat protioznámení před přijetím rozhodnutí o odstranění obsahu je omezeno nebo odepřeno, pokud:
 - a) internetoví zprostředkovatelé podléhají vnitrostátnímu zákonnému požadavku, aby internetové zprostředkovatelské služby ukončily poskytování všech svých internetových zprostředkovatelských služeb danému uživateli způsobem, který neumožňuje respektovat tento mechanismus oznamování nezákonného obsahu a přijímání opatření; nebo
 - b) oznámení nebo protioznámení by bránilo probíhajícímu trestnímu vyšetřování, které vyžaduje, aby rozhodnutí o pozastavení nebo odstranění přístupu k obsahu zůstalo utajeno.
- Pravidla článku 17 směrnice o elektronickém obchodu by měla být revidována tak, aby se zajistilo, že budou zavedeny nezávislé mechanismy mimosoudního řešení sporů, které budou uživatelům k dispozici v případě sporů týkajících se znemožnění přístupu k jimi nahranému obsahu nebo jeho odstranění.
- Mechanismus mimosoudního řešení sporů by měl splňovat určité normy, zejména pokud jde o procesní spravedlnost, nezávislost, nestrannost, transparentnost a účinnost. Tyto mechanismy musí umožňovat nestranné řešení sporů a nesmějí uživateli bránit ve využití právní ochrany, kterou mu poskytuje vnitrostátní právo, aniž jsou dotčena práva uživatelů na účinnou soudní ochranu.
- Pokud se na základě přešetření a protioznámení zjistilo, že oznámená činnost nebo informace nejsou nezákonné, měl by internetový zprostředkovatel bez zbytečného odkladu obnovit odstraněný nebo pozastavený obsah nebo umožnit jeho opětovné nahrání uživatelem.
- Všechny zúčastněné strany by v okamžiku, kdy vydávají oznámení, vznášejí proti němu protest nebo oznámení obdrželi, měly být informovány jak o možnosti využít mechanismus alternativního řešení sporů, tak o právu obrátit se na příslušný vnitrostátní soud.
- Mechanismy pro mimosoudní řešení sporů by neměly nijak ovlivňovat právo zúčastněných stran zahájit soudní řízení.

3. Transparentnost mechanismu pro oznamování nezákonného obsahu a přijímání opatření

Mechanismy pro oznamování nezákonného obsahu a přijímání opatření by měly být transparentní a měly by být veřejně dostupné. Za tímto účelem by internetoví zprostředkovatelé měli mít povinnost zveřejňovat výroční zprávy, který by měly mít standardizovaný formát a obsahovat informace o:

- počtu všech oznámení obdržených v rámci mechanismu pro oznamování nezákonného obsahu a přijímání opatření a typu obsahu, na něž se vztahují;
- průměrné době odezvy podle typu obsahu;

- počtu chybných odstranění;
- typu subjektů, které oznámení provedly (soukromé osoby, organizace, korporace, důvěryhodní oznamovatelé atd.), a celkovém počtu jejich oznámení;
- povaze nezákonnosti obsahu nebo způsobu porušení pravidel, jež byl(a) důvodem pro odstranění obsahu;
- počtu napadnutých rozhodnutí obdržných internetovými zprostředkovateli a způsobu řešení těchto případů;
- modelu používaném zprostředkovatelem hostingových služeb pro moderování obsahu, jakož i veškerých automatizovaných nástrojích, včetně podstatných informací o logice použitých metod;
- opatřeních, která přijímají v souvislosti s opakovaně protiprávně jednajícími subjekty s cílem zajistit, aby se případy zneužívání systému účinně řešily.

Povinnost zveřejňovat tyto zprávy a zajistit jednotlivá požadovaná fakta by měla zohledňovat objem nebo rozsah, v jakém internetoví zprostředkovatelé působí, a zda mají pouze omezené zdroje a odborné znalosti. Mikropodniky a startupy by měly mít povinnost tuto zprávu aktualizovat pouze v případě, že dojde meziročně k významným změnám.

Internetoví zprostředkovatelé by rovněž měli zveřejňovat informace o svých postupech a časových rámcích pro zásah zúčastněných stran, např. pokud jde o lhůtu, v níž musí osoba, která obsah nahrála, reagovat protioznámením, o lhůtu, v níž zprostředkovatel informuje obě strany o výsledku řízení, a o lhůtu pro jednotlivé formy odvolání proti jakémukoli rozhodnutí.

4. Ustanovení o „bezpečném přístavu“ v člancích 12, 13 a 14 směrnice o elektronickém obchodu

Akt o digitálních službách by měl chránit a prosazovat současné omezené výjimky z odpovědnosti pro poskytovatele služeb informační společnosti (internetové zprostředkovatele) podle článků 12, 13 a 14 směrnice o elektronickém obchodu.

5. Aktivní a pasivní hostitelé

Akt o digitálních službách by měl zachovat výjimky pro zprostředkovatele, kteří hrají neutrální a pasivní úlohu, a řešit nedostatek právní jistoty, pokud jde o pojem „aktivní role“, a kodifikovat judikaturu Soudního dvora v této oblasti. Měl by rovněž vyjasnit, že poskytovatelé hostingových služeb hrají aktivní úlohu, pokud jde o vytváření obsahu nebo částečné přispívání k jeho nezákonnosti, nebo zda se jedná o přijetí obsahu třetí strany za vlastní, jak je to vnímáno průměrným uživatelem nebo spotřebitelem.

Měl by zajistit, aby dobrovolná opatření přijatá internetovými zprostředkovateli za účelem řešení nezákonného obsahu nevedla k tomu, že jim bude pouze na základě těchto opatření připsována v souvislosti s daným obsahem aktivní role. Použití jakýchkoli těchto opatření by však mělo být doprovázeno vhodnými zárukami a postupy moderování obsahu by měly být spravedlivé, přístupné, nediskriminační a transparentní.

Akt o digitálních službách by měl zachovat výjimky z odpovědnosti pro podpůrné a infrastrukturní služby, které nefigurují jako strany ve smluvních vztazích mezi internetovými zprostředkovateli a jejich zákazníky a které pouze provádějí rozhodnutí přijatá internetovými zprostředkovateli nebo jejich zákazníky.

6. Neexistence obecné povinnosti dohledu – článek 15 směrnice o elektronickém obchodu

Akt o digitálních službách by měl zachovat neexistenci obecné povinnosti dohledu podle článku 15 směrnice o elektronickém obchodu. Internetoví zprostředkovatelé by neměli podléhat povinnosti obecného dohledu.

VI. INTERNETOVÁ TRŽIŠTĚ

Akt o digitálních službách by měl navrhnout konkrétní nová pravidla pro internetová tržiště pro prodej na internetu, propagaci nebo poskytování výrobků a služeb spotřebitelům.

Tato nová pravidla by měla:

- být v souladu s reformou směrnice o obecné bezpečnosti výrobků a doplňovat ji;
- pokrývat všechny subjekty, které nabízejí a směřují služby nebo výrobky ke spotřebitelům v Unii, a to i v případě, že jsou usazeny mimo Unii;
- odlišovat internetová tržiště od jiných typů poskytovatelů služeb, včetně jiných pomocných zprostředkovatelských činností v rámci téže činnosti společnosti; pokud jedna ze služeb poskytovaných společností splňuje kritéria nezbytná k tomu, aby byla považována za tržiště, měla by se pravidla na tuto část podnikání v plné míře vztahovat bez ohledu na vnitřní organizaci této společnosti;
- zajistit, aby internetová tržiště jasně uváděla, z jaké země jsou výrobky prodávány nebo služby poskytovány, bez ohledu na to, zda jsou poskytovány nebo prodávány tímto tržištěm, třetí stranou nebo prodávajícím usazeným v Unii, nebo mimo ni;
- zajistit, aby internetová tržiště rychle odstranila veškeré známé zavádějící informace poskytnuté dodavatelem, včetně zavádějících implicitních záruk a prohlášení učiněných dodavatelem;
- zajistit, aby internetová tržiště nabízející odborné služby uváděla, kdy je určité povolání regulováno ve smyslu směrnice 2005/36/ES, aby se spotřebitelé mohli informovaně rozhodnout a v případě potřeby ověřit u příslušného orgánu, zda daný odborník splňuje požadavky na konkrétní odbornou kvalifikaci;
- zajistit, aby internetová tržiště byla transparentní a odpovědná a spolupracovala s příslušnými orgány členských států s cílem určit, kde existují vážná rizika nebezpečných výrobků, a upozornit je, jakmile se o těchto výrobcích dozví na svých platformách;
- zajistit, aby internetová tržiště konzultovala systém rychlého varování Unie pro nebezpečné nepotravinářské výrobky (RAPEX) a prováděla namátkové kontroly stažených a nebezpečných výrobků a pokud možno přijala ve vztahu k dotčeným výrobkům vhodná opatření;
- zajistit, aby jakmile unijní systémy rychlého varování, vnitrostátní orgány pro dozor nad

trhem, celní orgány nebo orgány na ochranu spotřebitele označí výrobky za nebezpečné nebo padělky, byly tyto urychleně z tržiště staženy, maximálně do dvou dnů od obdržení oznámení;

- zajistit, aby internetová tržiště informovala spotřebitele, pokud byl výrobek, který si koupili, z tržiště odstraněn na základě oznámení, že nesplňuje předpisy Unie v oblasti bezpečnosti výrobků nebo ochrany spotřebitele; internetová tržiště by rovněž měla informovat spotřebitele o veškerých bezpečnostních záležitostech a o všech opatřeních nezbytných k zajištění účinného stažení výrobků z oběhu;
- zajistit, aby internetová tržiště ve spolupráci s orgány v souladu s nařízením o platformě pro podnikání zavedla opatření proti subjektům, které opakovaně porušují předpisy a nabízejí nebezpečné výrobky, a aby přijala opatření s cílem zabránit tomu, že se nebezpečný výrobek, který již byl stažen, znovu objeví v oběhu;
- zvážit možnost stanovit požadavek, aby dodavatelé, kteří jsou usazeni ve třetí zemi, založili v Unii pobočku nebo jmenovali právního zástupce usazeného v Unii, který ponese odpovědnost za to, že jsou evropským spotřebitelům prodávány výrobky nebo služby, které nesplňují bezpečnostní předpisy Unie;
- řešit odpovědnost internetových tržišť za škody způsobené spotřebitelům a za nepřijetí odpovídajících opatření k odstranění nezákonných výrobků poté, co se o těchto nezákonných výrobcích fakticky dozví;
- řešit odpovědnost internetových tržišť v případě, že platformy zásadním způsobem rozhodují o dodavatelích a podstatných prvcích hospodářských transakcí, jako jsou platební prostředky, ceny, standardní smluvní podmínky nebo aktivity napomáhající prodeji zboží spotřebiteli na unijním trhu, a pokud neexistuje žádný výrobce, dovozce ani distributor usazený v Unii, který může být činěn odpovědným;
- řešit odpovědnost internetových tržišť, pokud internetové tržiště neinformovalo spotřebitele o tom, že třetí stranou je skutečný dodavatel zboží nebo služeb, což činí tržiště smluvně odpovědným vůči spotřebiteli; odpovědnost by měla být rovněž zvážena v případě, že tržiště vědomě poskytuje zavádějící informace;
- zaručit, aby internetová tržiště měla právo na nápravu vůči dodavateli nebo výrobcí, kteří pochybili;
- pracovat s možností rozšířit závazek některých internetových maloobchodníků, pokud jde o rychlejší odstraňování nebezpečných nebo padělaných výrobků v rámci dobrovolného „závazku k zajištění bezpečnosti výrobků“ a „memoranda o porozumění týkajícího se prodeje padělaného zboží přes internet“, a pověřit Komisi, aby určila, které z těchto závazků je možno stanovit jako povinné.

VII. REGULACE SYSTÉMOVÝCH PROVOZOVATELŮ *EX ANTE*

Akt o digitálních službách by měl předložit návrh nového samostatného nástroje k zajištění toho, aby systémová úloha konkrétních internetových platform neohrožovala vnitřní trh tím, že budou nespravedlivě vylučovat inovativní nové subjekty na trhu, včetně malých a středních

podniků, a inovativních podnikatelů a startupů, čímž by se omezil spotřebitelský výběr.

Za tímto účelem by měl akt o digitálních službách zejména:

- zavést mechanismus *ex ante*, který bude na základě z nařízení o platformě pro podnikání předcházet selháním trhu způsobeným praktikami „systémových provozovatelů“ v digitálním světě (namísto pouhého zjednávání nápravy); tento mechanismus by měl regulačním orgánům umožnit ukládat těmto systémovým provozovatelům nápravná opatření s cílem řešit selhání trhu, aniž by tím docházelo k porušení pravidel hospodářské soutěže;
- zmocnit regulační orgány k tomu, aby společnostem, které byly označeny jako „systémoví provozovatelé“, uložily přiměřená a řádně definovaná nápravná opatření na základě kritérií stanovených v rámci aktu o digitálních službách a na základě uzavřeného seznamu pozitivních a negativních kroků, které musí společnosti provést, respektive které provádět nesmí; ve svém posouzení dopadu by měla Komise provést důkladnou analýzu jednotlivých jevů zjištěných na trhu, jako je např.:
 - nedostatečná interoperabilita a absence vhodných nástrojů, dat, odborných znalostí a zdrojů použitých systémovými provozovateli k tomu, aby byl spotřebitelům umožněn přechod, propojení a operace mezi digitálními platformami nebo internetovými ekosystémy;
 - systémové preferenční zobrazení, které umožňuje systémovým provozovatelům lépe zviditelnit své vlastní navazující služby;
 - obal dat využívaný k rozšíření tržní síly z jednoho trhu na přilehlé trhy na základě preferencí vlastních produktů a služeb a na základě praktik, jejichž smyslem je učinit spotřebitele závislým na jednom dodavateli;
 - rozšířená praxe zakazovat na základě smluvních ustanovení podnikatelským uživatelům jakožto třetím stranám přeměrovat spotřebitele na jejich vlastní internetové stránky;
 - nedostatečná transparentnost systémů doporučení používaných systémovými provozovateli, včetně pravidel a kritérií pro fungování těchto systémů;
- zajistit, aby systémovým provozovatelům byla poskytnuta možnost prokázat, že je dané jednání oprávněné;
- vyjasnit, že některé regulační prostředky by se měly vztahovat na všechny „systémové provozovatele“, např. povinnost provádět svou obchodní činnost transparentně, zejména pokud jde o způsob, jakým shromažďují a používají údaje, a zákaz provádět jakékoli praktiky, jejichž cílem je ztížit spotřebitelům změnu dodavatele, nebo které jsou jiným způsobem neodůvodněně diskriminační a vylučují nebo znevýhodňují jiné komerční subjekty;
- zmocnit regulační orgány k přijímání předběžných opatření a ukládání postihů „systémovým provozovatelům“, kteří nedodržují regulační povinnosti, jež jim byly uloženy;

- vyhradit Komisi pravomoc s konečnou platností rozhodnout, zda je poskytovatel služeb informační společnosti „systémovým provozovatelem“ na základě podmínek stanovených v rámci mechanismu *ex ante*;
- oprávnit uživatele „systémových provozovatelů“ k přístupu k informacím, deaktivaci, účinné kontrole a možnosti rozhodovat, pokud jde o druh obsahu, který si přejí nechat zobrazovat; uživatelé by rovněž měli být řádně informováni o všech důvodech, proč je jim předkládán konkrétní obsah;
- zajistit, aby byla dodržována práva, povinnosti a zásady nařízení GDPR, a to i pokud jde o minimalizaci údajů, zásadu účelového omezení, záměrnou a standardní ochranu údajů a zákonné důvody pro zpracování;
- zajistit v rámci těchto opatření odpovídající stupeň interoperability vyžadující, aby „systémoví provozovatelé“ sdíleli vhodné nástroje, údaje, odborné znalosti a zdroje k omezení rizika závislosti uživatelů a spotřebitelů a rizika umělého připoutávání uživatelů k jednomu systémovému provozovateli bez reálné možnosti nebo podnětů ke změně digitální platformy nebo internetového ekosystému; Komise by měla prozkoumat různé technologie a otevřené standardy a protokoly, včetně možnosti technického rozhraní (rozhraní pro programování aplikací), které uživatelům konkurenčních platform umožní připojení k systémovým provozovatelům a výměnu informací s ním; systémoví provozovatelé nesmějí k obchodním účelům využívat žádné z údajů získaných od třetích stran v souvislosti se zajišťováním interoperability pro jiné účely, než je umožnění těchto činností; povinnosti týkající se interoperability by neměly omezovat, narušovat ani odkládat schopnost zprostředkovatelů řešit rizikové nedostatky;
- zajistit, aby novým mechanismem *ex ante* nebylo dotčeno uplatňování pravidel hospodářské soutěže, včetně pravidel týkajících se praxe preferování sebe sama a celkové vertikální integrace, a zajistit, aby oba strategické nástroje byly zcela nezávislé.

VIII. DOHLED, SPOLUPRÁCE A VYMÁHÁNÍ

Akt o digitálních službách by měl zlepšit dohled a účinnost vymáhání stávajících pravidel a posílit doložku o vnitřním trhu jako základní kámen jednotného digitálního trhu doplněním nového mechanismu spolupráce zaměřeného na zlepšení výměny informací, spolupráce, vzájemné důvěry a vyžádané vzájemné pomoci mezi členskými státy, zejména mezi orgány v domovské zemi, v níž je poskytovatel služeb usazen, a orgány hostitelské země, kde poskytovatel své služby nabízí.

Komise by měla provést důkladné posouzení dopadu s cílem najít nejvhodnější model dohledu a vymáhání pro uplatňování ustanovení v souvislosti s aktem o digitálních službách, a to při dodržení zásad subsidiarity a proporcionality.

Ve svém posouzení dopadů by Komise měla prozkoumat stávající modely, jako je síť pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele, skupina evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby (ERGA), Evropská rada pro ochranu údajů (EDBP) a Evropská síť pro hospodářskou soutěž (ECN), a zvážit přijetí hybridního systému dohledu.

Tento hybridní systém dohledu založený na koordinaci EU ve spolupráci se sítí vnitrostátních orgánů by měl zlepšit monitorování a uplatňování aktu o digitálních službách, prosazovat dodržování předpisů, včetně vymáhání regulačních pokut, dalších sankcí nebo opatření, a měl

by být schopen provádět audit zprostředkovatelů a platforem. Měl by rovněž v případě potřeby urovnávat přeshraniční spory mezi vnitrostátními orgány, řešit složité přeshraniční otázky, poskytovat poradenství a pokyny a schvalovat celounijně platné kodexy a rozhodnutí. Ve spolupráci s vnitrostátními orgány by mělo být možno v rámci tohoto systému zahájit kroky a vyšetřování v přeshraničních záležitostech. Konečný dohled nad povinnostmi členských států by měl zůstat v pravomoci Komise.

Komise by měla podávat zprávy Evropskému parlamentu a Radě a spolu s vnitrostátními orgány vést veřejný „srovnávací přehled internetových platforem“ s relevantními informacemi o tom, jak je akt o digitálních službách dodržován. Komise by měla usnadnit a podpořit vytvoření a udržování evropského výzkumného úložiště, které usnadní sdílení údajů s veřejnými institucemi, výzkumníky, nevládními organizacemi a univerzitami pro výzkumné účely.

Akt o digitálních službách by měl rovněž rozšířit ustanovení o článku 16 směrnice o elektronickém obchodu o nové prvky týkající se vymáhání předpisů v oblasti samoregulace.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Je důležité uznat zásadní význam směrnice o elektronickém obchodu pro posílení elektronického obchodu v Evropě. Od svého přijetí v roce 2000 se směrnice stala základním kamenem jednotného digitálního trhu, který by s rostoucí digitalizací ekonomiky a společnosti měl nyní celý projekt vnitřního trhu podpořit.

O 20 let později však vyvstaly nové ekonomické příležitosti a výzvy. K řešení stávajících nejistot a výzev byla přijata nová pravidla týkající se poskytování služeb informační společnosti. Mimoto se mnoho nových digitálních služeb rozvinulo tak, že přesahují stávající právní rámec EU, navzdory úsilí Soudního dvora některé stávající právní mezery vyplnit.

V souvislosti se závazkem Komise předložit nový legislativní balíček aktu o digitálních službách je cílem této zprávy poskytnout Výboru Evropského parlamentu pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů informace ohledně reformy směrnice o elektronickém obchodu a konkrétní doporučení týkající se kritických prvků této reformy a možného rozsahu a obsahu budoucího aktu o digitálních službách, který Komise oznámila ve svém sdělení o digitální strategii v únoru 2020.

Zpravodaj se snažil vést konzultace v co největší šíři a s co největší transparentností, aby zajistil, že jeho zpráva se bude zabývat skutečnými problémy, a aby omezil zbytečné nezamýšlené důsledky.

Zpravodaj doporučuje zachovat základní zásady elektronického obchodu všude tam, kde neexistují dostatečně průkazné důvody pro změnu, jako je například ustanovení o vnitřním trhu a výjimka z odpovědnosti za nezákonný internetový obsah pro některé platformy za určitých podmínek.

Vzhledem k rostoucímu významu internetových platforem a v návaznosti na výměnu názorů s odborníky a zainteresovanými stranami však zpravodaj připomíná, že je třeba zajistit lepší ochranu spotřebitelů a řešit rizika roztržičnosti jednotného digitálního trhu.

Zpravodaj na základě posouzení směrnice o elektronickém obchodu navrhuje některá zlepšení směrnice a předkládá konkrétní návrhy budoucích ustanovení aktu o digitálních službách. Tato doporučení jsou uspořádána v linii hlavních stavebních kamenů.

Obecné zásady

Zpravodaj navrhuje vypracovat akt o digitálních službách na bázi pravidel, která se v současné době uplatňují na digitální služby (konkrétně směrnice o elektronickém obchodu a platforma pro podnikání).

Zastává rovněž názor, že hlavní zásady směrnice o elektronickém obchodu, jako je doložka o vnitřním trhu, svoboda usazování a zákaz ukládat obecnou povinnost dohledu, je třeba doplnit o zásady „co je nezákonné offline, je nezákonné i online“, ochrany spotřebitele a bezpečnosti uživatelů.

Oblast působnosti

Zpravodaj navrhuje, aby se akt o digitálních službách vztahoval na všechny digitální služby a nezaměřoval se pouze na internetové platformy. Měl by se vztahovat rovněž na společnosti, jež nejsou usazeny v EU, ale poskytují služby spotřebitelům v EU.

Definice

Ukázalo se, že definice, na jejichž základě se určuje oblast působnosti směrnice o elektronickém obchodu, jsou v **průběhu času stabilní** a použitelné na různé digitální obchodní modely. Nicméně pokud jde o nové digitální služby, je zapotřebí určité jednoznačnosti, a zpravodaj proto navrhuje vyjasnit stávající definice ve směrnici o elektronickém obchodu a v případě potřeby zavést nové prvky, které by vyplnily stávající mezery.

Povinnosti náležitě péče

Zpravodaj navrhuje, aby akt o digitálních službách zavedl jasnou povinnost náležitě péče a informační povinnost. Nové prvky by měly zlepšit obecné požadavky na informace, zavést spravedlivé **smluvní podmínky a obecné podmínky a posílit požadavky na transparentnost obchodních sdělení**. Tato opatření by měla být posílena účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi.

Umělá inteligence

Zpravodaj se domnívá, že akt o digitálních službách by měl dostatečně řešit otázky týkající se služeb založených na umělé inteligenci, jako je transparentnost, odpovědnost a posuzování rizik, v zájmu zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele.

Potírání nezákonného obsahu na internetu

Zpravodaj je přesvědčen, že akt o digitálních službách by měl být jasný a měl by obsahovat doporučení týkající se boje proti nezákonnému internetovému obsahu.

Vzhledem k její úspěšnosti by měla být zachována koncepce **bezpečných přístavů digitálních platform v oblasti odpovědnosti**, jež je v současné době upravena ve směrnici o elektronickém obchodu (články 12–14: prostý přenos, ukládání do vyrovnávací paměti, shromažďování informací), i článek 15. V zájmu zlepšení účinnosti pravidel by měl být do aktu o digitálních službách zahrnut kompletní **postup pro oznamování a přijímání opatření** s podrobnými ustanoveními o výměně oznámení a jejich hodnocení.

Zpravodaj tento přístup podpořil a vypracoval podrobná doporučení ohledně přesných práv, povinností, postupů a časových rámců pro každý krok tohoto postupu.

Zpravodaj se dále domnívá, že jednotnější přístup na evropské úrovni, který zohlední různé typy obsahu, učiní boj proti nezákonnému obsahu účinnějším, a za tímto účelem rovněž navrhuje, aby Komise vyjasnila odlišné uplatňování a kritérium aktivních a pasivních poskytovatelů hostingových služeb.

V neposlední řadě je zpravodaj přesvědčen, že by měla být lépe chráněna základní práva, a to zavedením několika ochranných opatření proti častému nadměrnému odstraňování legitimního obsahu, jako je transparentnost odstraňování obsahu a jeho zpracování, chyb, aktérů a oznámení a zavedení možnosti přijmout mechanismus mimosoudního řešení sporů s cílem pomoci při řešení stížností dotčených uživatelů.

Internetová tržiště

Zpravodaj je přesvědčen, že v souboru předpisů aktu o digitálních službách lze provést některá vylepšení, pokud jde o internetová tržiště, jež mohou usnadnit prodej a distribuci nezákonných a nebezpečných výrobků, které nesplňují předpisy EU v oblasti bezpečnosti výrobků a které dostatečně nezaručují práva spotřebitelů.

Regulace systémových platforem *ex ante*

Zpravodaj se domnívá, že Komise by v rámci souboru předpisů aktu o digitálních službách měla předložit návrh, který zajistí, aby systémová úloha konkrétních internetových platforem neohrožovala vnitřní trh tím, že budou nespravedlivě vylučovat inovativní nové subjekty na trhu, včetně malých a středních podniků. Velké platformy významné pro síť, které jsou schopny fakticky plnit úlohu „internetových strážců“, by měly mít zvláštní povinnosti.

Dohled a spolupráce

Zpravodaj je přesvědčen, že vzhledem k přeshraniční povaze digitálních služeb má účinný dohled a spolupráce mezi členskými státy zásadní význam pro zajištění řádného prosazování nového právního rámce, a proto navrhuje vytvoření evropského orgánu a sítě donucovacích orgánů. Za tímto účelem navrhuje vytvoření hybridního systému dohledu založeného na koordinaci EU ve spolupráci se sítí vnitrostátních orgánů.

Tento přístup vyžaduje jednak harmonizaci hlavních pravidel na ochranu uživatelů, a jednak spolupráci a vzájemnou pomoc mezi příslušnými orgány členských států pověřených vymáháním dodržování těchto pravidel.

4.9.2020

STANOVISKO VÝBORU PRO DOPRAVU A CESTOVNÍ RUCH

pro Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů

obsahující doporučení Komise k aktu o digitálních službách: zdokonalit fungování jednotného trhu
(2020/2018(INL))

Zpravodajka: Josianne Cutajar

(*) Přidružený výbor – článek 57 jednacího řádu

NÁVRHY

Výbor pro dopravu a cestovní ruch vyzývá Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů jako příslušný výbor:

- aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:
- A. vzhledem k tomu, že rámec daný směrnicí o elektronickém obchodu pochází z doby před érou digitální ekonomiky a neodráží tedy technickou, ekonomickou, pracovněprávní a sociální realitu dnešních on-line služeb poskytovaných v dopravě a v cestovním ruchu; vzhledem k tomu, že vnitrostátní a místní regulace se v jednotlivých členských státech liší a že neexistence harmonizovaného přístupu na úrovni EU vedla k roztržitosti trhu;
- B. vzhledem k tomu, že v prostředí on-line platforem pro dopravu a cestovní ruch získalo několik málo společností dominantní postavení na trhu a že tyto společnosti působí jako „gatekeepers“ (subjekty kontrolující poskytování obsahu), kteří ve vstupu na trh brání těžko překonatelnými překážkami, čímž dusí hospodářskou soutěž, a omezují tak možnosti spotřebitelů;
- C. vzhledem k tomu, že digitální platformy mají pozitivní vliv na dostupnost dopravních služeb a služeb cestovního ruchu a významným způsobem přispívají k rozvoji technologií inteligentních dopravních systémů, zejména pokud jde o autonomní vozidla;
- D. vzhledem k tomu, že větší digitalizace dopravy a cestovního ruchu má řadu pozitivních dopadů, a to větší svobodu volby, lepší využití zdrojů a snazší kontakty mezi spotřebiteli a podniky;
- E. vzhledem k tomu, že je třeba vzít na vědomí řadu příležitostí k dalšímu urychlení digitalizace v dopravě, a vzhledem k tomu, že budoucí předpisy musí být proto navrženy tak, aby nebrzdily technologický rozvoj, ale usnadňovaly jej, a aby současně

prosazovaly hospodářskou soutěž probíhající za rovných podmínek;

- F. vzhledem k tomu, že Unie zatím nevyužívá veškeré výhody interoperability, a to zejména v důsledku nedostatků ve stanovování norem, v zadávání veřejných zakázek a koordinaci činností příslušných vnitrostátních orgánů;
 - G. vzhledem k tomu, že je nutné značně investovat do infrastruktury IT, aby bylo možné zprostředkovávat digitální služby, které budou základem budoucí prosperity Evropy;
 - H. vzhledem k tomu, že digitální on-line platformy vytvářejí pro trh práce jak příležitosti, tak i výzvy a že obvykle využívají flexibilnější pracovní sílu, jejíž podmínky zaměstnávání, zastupitelské organizace a sociální ochrana nejsou objasněné a v některých případech nejsou výhodné;
1. bere na vědomí důležitou úlohu, kterou v posledních dvou desetiletích sehrála směrnice o elektronickém obchodu, když přispěla k rozvoji platform v odvětví dopravy a cestovního ruchu na evropském jednotném digitálním trhu;
 2. konstatuje, že rozsah definice služeb informační společnosti, která je uvedena ve směrnici o elektronickém obchodu, se stal předmětem mnohé judikatury Evropského soudního dvora, zejména ve věcech týkajících se on-line platform v odvětví dopravy a krátkodobých pronájmů, a oblast působnosti vymezenou touto definicí je tedy nutné aktualizovat a vyjasnit s ohledem na tuto judikaturu;
 3. upozorňuje, že uživatelé on-line platformy v odvětví dopravy a cestovního ruchu velmi uvítali a že působení těchto platform přineslo nový druh chování spotřebitelů; konstatuje, že podpora proaktivních opatření přijímaných platformami může být jedním ze způsobů, jak zajistit větší důvěru uživatelů, jejich bezpečnost a zabezpečení; připomíná však, že neexistence jasných, transparentních a aktualizovaných pravidel vede někdy k roztržitému trhu a k nejistotě, což může poškozovat podniky a představovat velkou překážku v jejich dalším rozvoji, zejména v případě nových podniků, které teprve vstupují na trh;
 4. žádá Komisi, aby objasnila odpovědnost platform působících v dopravě a cestovním ruchu a zohlednila při tom jejich specifický obchodní model; vyzývá Komisi, aby stanovila platformám v dopravě a cestovním ruchu jednotnou povinnost ověřovat totožnost poskytovatelů služeb, požadovat na poskytovatelích služeb povolení, licence a osvědčení dokládající zákonnost a bezpečnost nabízených služeb, zavést protokoly náležité péče, zajistit, aby informace poskytované poskytovateli služeb byly aktuální, a podnikat kroky proti protiprávnímu obsahu s cílem vytvořit a zachovat pro potřeby uživatelů a veřejných orgánů bezpečnější prostředí a právní jistotu;
 5. vyzývá Komisi, aby zavedla celounijní zásady za účelem vyjasnění postupů pro oznamování protiprávního obsahu a přijímání opatření, a to s ohledem na druh nabízené digitální služby a zúčastněných stran; po informování příslušným orgánem, kdy dojde ke skutečnému obeznámení s protiprávním jednáním, a v případě, že platforma nezasáhne, by měl být zaktivován mechanismus účinných, odrazujících a přiměřených sankcí;
 6. zdůrazňuje, že za účelem zajištění dodržování příslušných právních předpisů EU je třeba posoudit situaci, kdy trhy třetích zemí poskytují evropským spotřebitelům přístup

k výrobkům a službám, ovšem neexistuje žádný výrobce, dovozce nebo distributor usazený v EU;

7. připomíná, že je důležité zajistit, aby stávající orgány, instituce a jiné subjekty EU účinně prováděly a vymáhaly předpisy, které mají dopad na trh on-line platformem, a to mimo jiné za účelem usnadnění výměny údajů, odškodňování spotřebitelů a prosazování dialogu zúčastněných stran; upozorňuje na význam a specifčnost trhu on-line platformem v oblasti dopravy a cestovního ruchu, který vyžaduje odvětvový přístup a zvláštní pozornost; vyzývá k prozkoumání možnosti, zda by na základě stávajícího rámce bylo možné vytvořit jednotné kontaktní místo pro platformy působící v cestovním ruchu a dopravě;
8. žádá EK, aby v zájmu zaručení právní jistoty v celé EU dále vyjasnila, jak funguje zásada země původu, včetně případných odchylek;
9. vyzývá Komisi, aby se obzvláště zabývala situací MSP; doporučuje, aby budoucí právní předpisy zohledňovaly rozdíly mezi subjekty na jednotném trhu; dále vyzývá ke snížení nezbytné administrativní zátěže pro MSP, které poskytují služby v odvětví dopravy a cestovního ruchu, a k zohlednění skutečnosti, že řada MSP má omezený přístup k financování; zdůrazňuje, že MSP v odvětví dopravy a cestovního ruchu potřebují lepší přístup k údajům;
10. upozorňuje na to, že platformy pro dopravu a cestovní ruch mají ve srovnání s jinými odvětvími velmi specifický obsah, který musí v některých případech splňovat přesná kritéria stanovená na vnitrostátní úrovni; vyzývá k tomu, aby bylo s konkrétním zaměřením na toto odvětví, na základě koordinace na úrovni EU a za účasti všech zainteresovaných stran vyvinuto v souladu s pravidly pro jednotný trh úsilí o stanovení souboru kritérií, jako jsou povolení, licence, případně místní nebo celostátní registrační číslo poskytované služby, jejichž splnění bude nutné pro nabízení služby na platformě, a byla tak usnadněna spolupráce a posíleny podnikatelské příležitosti; upozorňuje na význam platform ekonomiky sdílení v odvětví dopravy a cestovního ruchu, na kterých nabízejí služby jak jednotlivci, tak profesionálové; zdůrazňuje, že je důležité vyhnout se tomu, aby byly všem poskytovatelům služeb, obzvláště poskytovatelům služeb P2P („peer-to-peer“) a MSP, ukládány nepřiměřené informační povinnosti a aby byli tito poskytovatelé vystavováni zbytečné administrativní zátěži;
11. vyzývá Komisi, aby v rámci trhu s krátkodobými pronájmy a službami v oblasti mobility posílila vztah mezi zúčastněnými stranami a místními orgány; domnívá se, že cílem aktu o digitálních službách by mělo být zajištění právní jistoty a srozumitelnosti na tomto trhu vytvořením rámce pro správu, který by formalizoval spolupráci mezi platformami pro krátkodobé pronájmy a mobilitu a vnitrostátními, regionálními a místními orgány a byl by zaměřen zejména na sdílení osvědčených postupů, čímž by jim pomáhal při každodenní činnosti, a zavedením souboru povinností platform pro krátkodobé pronájmy a mobilitu informovat poskytovatele služeb o příslušné vnitrostátní, regionální a místní legislativě;
12. v této souvislosti vítá dohodu, kterou Komise uzavřela v březnu 2020 s některými platformami z oblasti krátkodobých pronájmů o sdílení údajů, a doufá, že tato dohoda umožní místním orgánům lépe pochopit rozvoj ekonomiky sdílení a umožní spolehlivé a trvalé sdílení údajů, čímž podpoří tvorbu politiky založenou na faktech; vyzývá

Komisi, aby učinila další kroky k iniciování vzniku komplexnějšího rámce pro sdílení údajů s on-line platformami v odvětví krátkodobých pronájmů po konzultacích se všemi relevantními zúčastněnými stranami a zavedla povinnost, aby systémové platformy sdílely své údaje odpovídajícím způsobem s Eurostatem a s vnitrostátním statistickým úřadem země, kde daní poskytovatelé služeb působí, zcela v souladu s obecným nařízením o ochraně údajů¹;

13. upozorňuje na skutečnost, že v ekonomice on-line platform je důležitý přístup k údajům, jejich přenositelnost a transparentní správa; upozorňuje, že údaje mají mimořádný význam pro orgány místní správy při posilování a rozvoji politiky na poli dopravy a cestovního ruchu a také při vytváření nových inovativních služeb, které přispívají ke konkurenceschopnosti Evropy; domnívá se, že některá data jsou rovněž strategickým veřejným statkem, a vítá sdělení Evropské komise o Evropské strategii pro data, zejména rozvoj společných evropských datových prostorů ve strategických hospodářských odvětvích, jako je doprava a mobilita; zdůrazňuje, že při používání a zpracování údajů je třeba respektovat pravidla o ochraně údajů a soukromí;
14. upozorňuje na význam údajů pro odvětví dopravy v zájmu podpory technologického rozvoje umělé inteligence a 5G i dalších relevantních technologií bezdrátových sítí a propojené a automatizované mobility; vyzývá Komisi, aby v plném souladu s právními předpisy EU o ochraně soukromých údajů usnadňovala podnikové inovace; je toho názoru, že data se musí volně pohybovat mezi vozidly a poskytovateli služeb, a vyzývá proto Komisi, aby zajistila kompetitivní přístup k datům ve vozidle pro účely údržby a oprav a také pro začínající podniky v oblasti mobility;
15. konstatuje, že tzv. surové údaje, tj. údaje, které nebyly zpracovány k použití, jež mohou zahrnovat neosobní údaje, mohou sloužit k důležitým sociálním účelům; vyzývá Komisi, aby vytvořila právní rámec a systém pobídek k tomu, aby surové údaje mohly být zcela v souladu s pravidly pro ochranu osobních údajů sdíleny se soukromým sektorem, veřejnými institucemi a univerzitami pro účely výzkumu a spolupráce mezi platformami v oblasti interoperability;
16. zdůrazňuje, že je třeba podporovat výměnu údajů, digitalizaci a data velkého objemu na platformách pro dopravu a logistiku v zájmu větší efektivity při organizaci a řízení toků pasažérů a nákladu a při využívání infrastruktury a zdrojů; vyzývá Komisi, aby tyto platformy koordinovala na úrovni EU, aby se zlepšila viditelnost dodavatelských řetězců, řízení dopravy v reálném čase a toků nákladu a také aby se zjednodušily a omezily administrativní formality TEN-T, zejména v přeshraničních úsecích; připomíná význam přístupnosti, interoperability a výměny aktuálních cestovních a dopravních údajů v reálném čase pro podporu on-line nabídky a poptávky všech druhů dopravy v souladu se směrnicí o inteligentních dopravních systémech²; vyzývá Komisi, aby posoudila překážky, které brání vytvoření multimodálního on-line trhu pro služby městské, regionální a dálkové dopravy;

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1–88).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU ze dne 7. července 2010 o rámci pro zavedení inteligentních dopravních systémů v oblasti silniční dopravy a pro rozhraní s jinými druhy dopravy, text s významem pro EHP (Úř. věst. L 207, 6.8.2010, s. 1–13.)

17. upozorňuje na to, jaký potenciál mají platformy využívané pro mobilitu jako službu z hlediska digitalizace, automatizace a dekarbonizaci mobility v EU; vyzývá Komisi, aby posoudila zavádění vyvážených systémů pro mobilitu jako službu s cílem zabránit vzniku monopolů, zaručit vymáhání příslušných zákonů a politik a umožnit určitou kontrolu těchto systémů ze strany místních vlád;
18. je si vědom toho, že digitální ekonomika, zejména platformy, mohou mít značný dopad na zavedené regulované podnikatelské modely v mnoha strategických odvětvích, jako je doprava a pohostinství; zdůrazňuje proto, že je nutné prosazovat rovné podmínky pro inovátory, podniky a nové subjekty na trhu, včetně MSP a začínajících podniků, a vycházet z nařízení o vztazích mezi platformami a podniky³ v zájmu zachování různorodých aktérů, zajištění zdravého konkurenčního prostředí a omezení dominantního postavení gigantů na trhu; podtrhuje, že je naléhavě nutné, aby Komise definovala jasná kritéria a stanovila definici „systémových platforem“; vyzývá příslušné orgány, aby i nadále obezřetně dbaly na to, aby na trhu platforem v oblasti cestování a cestovního ruchu nevznikaly monopoly, a to sledováním nekalých praktik, jako je zneužívání preferování a preferování sebe sama na internetových vyhledávacích, což může vést k nekalým cenovým praktikám a k ovlivňování nákupů;
19. zdůrazňuje, že éra digitální ekonomiky by se měla vyznačovat jistotou pracovního místa a podmínkami zaměstnání, které budou u samostatně výdělečných osob srovnatelné s podmínkami v tradičním zaměstnání; vybízí členské státy a Evropskou komisi, aby posoudily přiměřenost vnitrostátních pravidel pracovního práva a ustanovení pracovního práva EU;
20. poukazuje na to, že fungování digitálních platforem v oblasti dopravy a cestovního ruchu hraje pozitivní roli při vytváření nových pracovních míst, zejména pro mladé lidi a nekvalifikované pracovníky;
21. v tomto ohledu vítá novou směrnici o transparentních a předvídatelných pracovních podmínkách⁴ a doporučení Rady o přístupu pracovníků a osob samostatně výdělečně činných k sociální ochraně⁵; vyzývá Komisi, aby pozorně sledovala vymáhání *acquis* v této oblasti; v této souvislosti připomíná, že Evropský parlamentu pracuje na zprávě s názvem „Spravedlivé pracovní podmínky, práva a sociální ochrana pracovníků platforem – nové formy zaměstnání spojené s digitálním rozvojem“⁶;
22. vyzývá k vytvoření systému mezinárodní správy, který by majitelům platforem ukládal povinnost dodržovat určitá minimální práva a ochranu a reguloval používání údajů a „algoritmické odpovědnosti“ ve světě práce; připomíná základní právo pracovníků všech kategorií na kolektivní akci na ochranu svých zájmů, které je zakotveno v Listině základních práv Evropské unie;

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150 ze dne 20. června 2019 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 57).

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1152 ze dne 20. června 2019 o transparentních a předvídatelných pracovních podmínkách v Evropské unii (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 105–121).

⁵ Doporučení Rady ze dne 8. listopadu 2019 o přístupu pracovníků a osob samostatně výdělečně činných k sociální ochraně 2019/C 387/01 (Úř. věst. C 387, 15.11.2019, s. 1–8).

⁶ „Spravedlivé pracovní podmínky, práva a sociální ochrana pracovníků platforem – nové formy zaměstnání spojené s digitálním rozvojem“ (2019/2186(INI))

23. zdůrazňuje, že je nutné zajistit transparentnost platform působících v dopravě a cestovním ruchu, zejména pokud jde o algoritmy, které ovlivňují služby, tvorbu cen, reklamu a digitální mechanismy budování důvěry, jako jsou hodnocení a recenze, a současně chránit obchodní tajemství; požaduje uplatňování stávajícího acquis, které se týká ochrany spotřebitelů, dále požaduje dodržování evropských norem a vytvoření dalších a jasnějších pravidel pro poskytování informací, pokud jde o důvody k individuálnímu přizpůsobování cen, nabídek a pořadí nabízených služeb, zejména jestliže je prováděno prostřednictvím softwaru pro automatické rozhodování; domnívá se, že uživatelé by měli být řádně informováni a jejich práva by měla být účinně zaručena; je přesvědčen, že by uživatelé měli mít možnost požadovat kontrolu a opravu možných chyb vyplývajících z automatizovaných rozhodnutí a žádat rovněž v této souvislosti nápravu;
24. naléhavě vyzývá členské státy a Komisi, aby prosazovaly interoperabilitu mezi zařízeními, aplikacemi, datovými úložišti, službami a sítěmi, která je zapotřebí k tomu, aby se v plné míře využilo výhod zavádění informačních a komunikačních technologií (IKT), které se využívají i v odvětví dopravy a cestovního ruchu;
25. podtrhuje, že je nezbytné, aby platformy v dopravě a cestovním ruchu podporovaly prostřednictvím svých služeb udržitelnost v souladu se Zelenou dohodou pro Evropu; zdůrazňuje úlohu, kterou může digitalizace sehrát při zlepšování udržitelnosti odvětví dopravy a cestovního ruchu, především v rámci městské mobility a tím, že bude podporovat účinnější využívání zdrojů a nedostatečně využívaných oblastí, které tradičně z cestovního ruchu netěží; připomíná, že důležitou hnací silou udržitelné dopravy a cestovního ruchu jsou dobře informovaní uživatelé; žádá, aby on-line platformy zahrnuly do svých nabídek a podmínek pro poskytování služeb ekologické alternativy, a vyzývá Evropskou komisi, aby stanovila pokyny pro on-line platformy v dopravě a cestovním ruchu, a poskytla jim tak nástroje a informace o tom, jak lépe informovat své zákazníky a uživatele o dopadu jejich služeb na životní prostředí;
26. zdůrazňuje, že krize nebývalého rozsahu, kterou zapříčinila pandemie COVID-19, značně zvýšila poptávku po digitálních službách, čímž vzrostla i nutnost, aby EU posílila svou digitální svrchovanost; vítá iniciativu Komise na zřízení sítě národních kontaktních míst v členských státech a vytvoření celounijní platformy s cílem usnadnit poskytování a výměnu informací o dopravních tocích v zelených koridorech a vnitrostátních dopravních opatřeních reagujících na tuto krizi; zdůrazňuje, že je nutné i nadále podporovat spolupráci týkající se zelených koridorů, aby bylo zajištěno bezproblémové fungování dodavatelských řetězců EU a pohyb zboží v rámci dopravních sítí EU; vyzývá Komisi, aby ve fázi obnovy zajistila koordinaci účinnosti platformy, kterou bude provádět EU;
27. zdůrazňuje závažný dopad krize COVID-19 na odvětví cestovního ruchu EU; vyzývá Komisi, aby zřídila platformu EU pro výměnu údajů a informací mezi všemi subjekty v cestovním ruchu, a ve fázi obnovy tak usnadnila předávání osvědčených postupů a prosazování udržitelnosti.

PŘÍLOHA: SEZNAM SUBJEKTŮ NEBO OSOB, OD NICHŽ ZPRAVODAJKA OBDRŽELA INFORMACE

Následující seznam byl vypracován zcela dobrovolně a na výlučnou odpovědnost zpravodajky. Při přípravě návrhu stanoviska Výboru pro dopravu a cestovní ruch k návrhu usnesení na téma *Akt o digitálních službách: zdokonalit fungování jednotného trhu (2020/2018(INL))*, které vypracovává Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, obdržela zpravodajka informace od těchto subjektů nebo osob:

Subjekt nebo osoba
Evropská organizace spotřebitelů (BEUC)
Airbnb
EU Travel Tech
UBER
EKOS
Mezinárodní unie silniční dopravy (IRU)
Centrum pro demokracii a technologie
Evropská asociace majitelů rekreačních objektů (<i>European Holiday Home Association, EHHA</i>)
GŘ MOVE
GŘ GROW
GŘ Connect
GŘ EMPL

INFORMACE O PŘIJETÍ VE VÝBORU POŽÁDANÉM O STANOVISKO

Datum přijetí	2.9.2020
Výsledek konečného hlasování	+: 41 -: 1 0: 5
Členové přítomní při konečném hlasování	Magdalena Adamowicz, Andris Ameriks, José Ramón Bauzá Díaz, Izaskun Bilbao Barandica, Marco Campomenosi, Ciarán Cuffe, Johan Danielsson, Andor Deli, Karima Delli, Anna Deparnay-Grunenberg, Ismail Ertug, Gheorghe Falcă, Mario Furore, Søren Gade, Isabel García Muñoz, Jens Gieseke, Elsi Katainen, Kateřina Konečná, Elena Kountoura, Julie Lechanteux, Bogusław Liberadzki, Peter Lundgren, Benoît Lutgen, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Marian-Jean Marinescu, Tilly Metz, Giuseppe Milazzo, Caroline Nagtegaal, Jan-Christoph Oetjen, Philippe Olivier, Rovana Plumb, Dominique Riquet, Dorien Rookmaker, Massimiliano Salini, Sven Schulze, Vera Tax, Barbara Thaler, István Ujhelyi, Petar Vitanov, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Lucia Vuolo, Roberts Zīle, Kosma Złotowski
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Josianne Cutajar, Clare Daly, Angel Dzhambazki, Roman Haider

JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ VE VÝBORU POŽÁDANÉM O STANOVISKO

41	+
ECR	Angel Dzhambazki, Peter Lundgren, Roberts Zīle, Kosma Złotowski
GUE/NGL	Clare Daly, Kateřina Konečná, Elena Kountoura
NI	Mario Furore
PPE	Magdalena Adamowicz, Gheorghe Falcă, Jens Gieseke, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Benoît Lutgen, Giuseppe Milazzo, Cláudia Monteiro de Aguiar, Massimiliano Salini, Sven Schulze, Barbara Thaler, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Jörgen Warborn
Renew	José Ramón Bauzá Díaz, Izaskun Bilbao Barandica, Søren Gade, Elsi Katainen, Caroline Nagtegaal, Jan-Christoph Oetjen, Dominique Riquet
S&D	Andris Ameriks, Johan Danielsson, Josianne Cutajar, Isabel García Muñoz, Bogusław Liberadzki, Rovana Plumb, Vera Tax, István Ujhelyi, Petar Vitanov
Verts/ALE	Ciarán Cuffe, Jakop G. Dalunde, Karima Delli, Anna Deparnay-Grunenberg, Tilly Metz

1	-
NI	Dorien Rookmaker

5	0
ID	Marco Campomenosi, Roman Haider, Julie Lechanteux, Philippe Olivier, Lucia Vuolo

Význam zkratk:

+ : pro

- : proti

0 : zdrželi se

22.7.2020

STANOVISKO VÝBORU PRO KULTURU A VZDĚLÁVÁNÍ

pro Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů

obsahující doporučení Komise k aktu o digitálních službách: zlepšování fungování jednotného trhu
(2020/(INL))

Zpravodajka (*): Petra Kammerevert

(Podnět – článek 47 jednacího řádu)

(*) (Přidružený výbor – článek 57 jednacího řádu)

NÁVRHY

Výbor pro kulturu a vzdělávání vyzývá Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. je pevně přesvědčen, že stávající směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES¹ představuje významný úspěch v oblasti rozvoje elektronického obchodu, zároveň však navrhuje harmonizaci právních předpisů v oblasti digitálních služeb s cílem zahrnout širokou škálu poskytovatelů služeb informační společnosti a stanovit pro ně jasnější závazná pravidla a odpovídající odpovědnost;
2. domnívá se, že v zásadě je třeba přijmout jasnější a – v co největším rozsahu – jednotně uplatnitelná pravidla a konzistentní regulační postupy na úrovni celé Unie pro boj proti škodlivému obsahu, nenávistnému projevu a dezinformacím a na ochranu nezletilých, jakož i pravidla upravující internetovou reklamu, detailně cílenou reklamu a spravedlivý elektronický obchod, a zároveň požaduje přísné rozlišování mezi nezákonným obsahem, postížitelnými činy a nezákonně šířeným obsahem na jedné straně a škodlivým obsahem, nenávistným projevem a dezinformacemi na druhé straně, protože v jednotlivých případech jsou uplatňovány různé přístupy a pravidla;
3. v této souvislosti chápe, že „nenávistný projev“ spočívá ve verbální nebo neverbální komunikace, která zahrnuje odpor vůči osobě nebo určité společenské skupině nebo členovi takové skupiny, nejčastěji na základě rasy, barvy pleti, náboženského vyznání, původu nebo národnostního či etnického původu, sexuální orientace, a která se vyznačuje veřejným schvalováním, popíráním nebo hrubým zlehčováním nebo podněcováním lidí k násilí na základě pohlaví; zdůrazňuje, že toto chápání zahrnuje

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

veřejné podněcování k násilí nebo nenávisti;

4. v této souvislosti je si vědom toho, že „dezinformace“ sestávají ze všech forem nepravdivých, nepřesných nebo zavádějících informací, které jsou navrženy, prezentovány a propagovány s úmyslem způsobit veřejnou újmu nebo za účelem zisku, a že „propaganda“ spočívá především ve strategické komunikaci, která je navržena a prováděna tak, aby uvedla obyvatelstvo v omyl, jakož i za účelem zasahování do práva veřejnosti na informace a práva jednotlivců vyhledávat a přijímat informace a myšlenky všeho druhu;
5. zdůrazňuje, že každé nové nařízení by mělo usilovat o zvýšení transparentnosti, rovného zacházení, bezpečnosti, sebeurčení a důvěry koncových uživatelů v kontrolu toho, co jim je poskytováno; požaduje vysokou míru interoperability služeb a přenositelnosti údajů při současném zachování vysokých standardů v oblasti autorského práva a ochrany údajů, jakož i svrchovanosti v oblasti údajů a sebeurčení;
6. připomíná, že by nařízení měla být navržena z hlediska ochrany základních práv, zejména svobody projevu, informací, názorů a sdělovacích prostředků, práva na duševní vlastnictví, z hlediska podpory plurality sdělovacích prostředků, kulturní rozmanitosti a ochrany údajů, stejně jako z hlediska zajištění rozmanité a spravedlivé hospodářské soutěže a přístupu k evropským dílům;
7. považuje za zásadní, aby byl jasně definován pojem „třetí strany s oprávněným zájmem“, a aby tyto třetí strany měly přístup ke spolehlivým informacím o poskytovatelích služeb informační společnosti; vyjadřuje politování nad skutečností, že informační požadavky v článku 5 směrnice 2000/31/ES nejsou účinně prosazovány; aniž by byla narušována konkurenceschopnost malých podniků a mikropodniků, vyzývá k tomu, aby byli někteří online zprostředkovatelé, jako jsou registrátoři názvů domén, poskytovatelé hostingových služeb nebo poskytovatelé internetových reklamních služeb povinni ověřit totožnost svých obchodních zákazníků porovnáním identifikačních údajů prostřednictvím příslušných stávajících a dostupných databází v souladu s právními předpisy o ochraně údajů, podle protokolu „poznej svého zákazníka“ (Know Your Business Customer), a žádá aby zprostředkovatelé měli zároveň právo i povinnost odmítnout nebo přestat poskytovat své služby, pokud podle informací poskytnutých příslušnými orgány, je totožnost jejich obchodního zákazníka falešná nebo hrubě zavádějící; domnívá se, že tento protokol by se měl vztahovat na obchodní zákazníky a neměl by mít vliv na osobní údaje jednotlivých uživatelů;
8. znovu opakuje, že je důležité zaručit svobodu projevu, informací a tisku; s ohledem na význam ochrany nezávislé žurnalistiky podle aktu o digitálních službách je v tomto ohledu důrazně proti dalšímu hodnocení zákonného obsahu, pokud je legálně zveřejněn, pokud to není odůvodněno skutečností, že příslušný obsah, i když je zákonný, vyvolává vážné obavy, pokud jde o významnou újmu, kterou může způsobit; požaduje, aby v každém případě byla činnost poskytovatele služby informační společnosti založena na soudním příkazu; poukazuje na to, že rozšíření oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1808² na poskytovatele platform pro sdílení

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1808 ze dne 14. listopadu 2018, kterou se mění směrnice 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) s ohledem na měnící se situaci na trhu (Úř. věst. L 303, 28.11.2018, s. 69).

videonahrávek a na sociální síti, pokud jde o distribuci audiovizuálního obsahu, může významně přispět k omezení škodlivého obsahu, dezinformací a nenávistných projevů, je-li bezodkladně provedeno ve vnitrostátním právu;

9. žádá, aby byla stanovena co nejkonkrétnější a pokud možno jednotně použitelná pravidla týkající se transparentnosti, neboť odstraňování, třídění a stanovování priorit obsahu na sociálních sítích omezuje rozsáhlejší šíření nezákonného obsahu na internetu, bojuje proti škodlivému obsahu, nenávistnému projevu a dezinformacím;
10. požaduje, aby komerční reklama založená na datech a detailně cílená reklama byly regulovány a aby se na ně vztahovala přísná pravidla pro transparentnost; žádá o povinné označování placené politické reklamy na internetu, která by zajistila její snadné rozpoznání konečným uživatelem; zdůrazňuje, že placená politická reklama na internetu by měla být transparentní, aby konečný uživatel mohl vidět, kdo za tento obsah zaplatil;
11. uznává, že kodex zásad boje proti dezinformacím přispěl ke strukturovanému dialogu s platformami a regulačními orgány; navrhuje, aby on-line platformy zavedly účinné a vhodné záruky, zejména aby se zajistilo, že budou jednat pečlivým, přiměřeným a nediskriminačním způsobem, a zabránilo neúmyslnému odstranění obsahu, který není nezákonný; navrhuje, aby byl prostřednictvím akčního plánu pro demokracii vyhodnocen stávající právní rámec pro ochranu nezletilých osob a pro boj proti škodlivému obsahu, nenávistným výrokům a dezinformacím a jeho účinné prosazování; zdůrazňuje v této souvislosti účinné využívání společné regulace a samoregulace a výměnu osvědčených postupů na úrovni Unie, a že tento plán musí zahrnovat spolupráci s ověřovateli faktů a výzkumnými pracovníky; je toho názoru, že proti šíření škodlivého obsahu, nenávistných výroků a dezinformací lze nejlépe bojovat tak, že bude občanům napomáháno k tomu, aby rozvíjeli svou mediální a digitální gramotnost i kritické myšlení, jakož i posilování nezávislé profesionální žurnalistiky a kvalitních sdělovacích prostředků; vyzývá k posílení spolupráce mezi vnitrostátními regulačními orgány nebo orgány v rámci členských států i mezi nimi, aby bylo možné účinněji řešit nežádoucí účinky a specifické problémy; domnívá se v této souvislosti, že je nezbytná koordinace na úrovni Unie;
12. uznává, že zásada, podle které čistě pasivní digitální služby, jako jsou poskytovatelé přístupu k internetu, neodpovídají za obsah přenášený prostřednictvím svých služeb, neboť nemají nad tímto přenosem žádnou kontrolu („prostý přenos“), nemají s ním žádnou aktivní interakci nebo ho neoptimalizují, musí být zachována, neboť je jedním ze základních kamenů svobodného internetu, přičemž aktivní služby by měly zůstat plně odpovědné za obsah svých služeb;
13. požaduje, aby byl poskytovatelům služeb informační společnosti uložen požadavek, aby byl nezákonný obsah nejen urychleně odstraněn poté, co se o něm poskytovatel dozví, nebo co o něm obdržel oznámení, ale aby byl tento obsah je rovněž oznámen dotčeným příslušným orgánům pro případné další vyšetřování a stíhání; provozovatelé by měli příslušná metadata uchovávat po omezenou dobu a po tuto dobu je na požádání předávat příslušným úřadům;
14. zdůrazňuje, že poskytovatelé služeb informační společnosti by měli poskytovat srozumitelné a snadno dostupné informace o tom, jak nakládají s nezákonným obsahem a informovat poskytovatele obsahu o smazání takového obsahu v každém případě,

přičemž by měli uvádět právní základ a možnosti námitek a účinných mechanismů pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy; připomíná, že presumpci nevinny je třeba dodržovat v rámci veškerých dalších soudních řízení a že osobní údaje obětí je třeba chránit;

15. zdůrazňuje, že dobrovolná opatření, která poskytovatelé služeb přijímají za účelem boje proti nezákonnému nebo škodlivému obsahu, nenávislým výrokům a dezinformacím, by neměla vést k omezení jejich odpovědnosti;
16. požaduje, aby byly povinnosti rovněž odstupňovány tak, aby platformy, které mají dominantní postavení na trhu nebo na jeho podstatné části (tj. platformy působící jako „strážci“ (gatekeepers) nebo platformy potenciálně strukturující trh), byly výrazně regulovány, aby rozvíjející se společnosti nebo společnosti zastupující okrajový segment trhu, byly méně regulované, neboť větší a zavedené platformy mohou věnovat více zdrojů na koordinované odhalování zavádějícího jednání chování a na moderování obsahu; zdůrazňuje, že provozovatelé dominantních platform musí nejen chránit, ale také aktivně podporovat kulturní a jazykovou rozmanitost, neboť hrají zásadní úlohu v přístupu ke zprávám, audiovizuálnímu obsahu i kulturním a tvůrčím dílům; zastává názor, že kvalitní mediální obsah přizpůsobený příslušným trhům a respektující zákony o státním jazyku by tyto platformy měly upřednostňovat a měly by zabezpečit, aby byl jednoduše přístupný; zdůrazňuje, že za účelem ochrany a podpory kulturní a jazykové rozmanitosti a podpory evropských děl, jakož i mediálního pluralismu by mělo být používání algoritmů těmito platformami transparentní a mělo by být nastavitelné koncovými uživateli, aby uživatelé chápali, jak je poskytován přístup k příslušnému obsahu, jak je klasifikuje nebo omezuje a aby měli možnost volby; domnívá se, že každý navrhovaný systém by měla doprovázet řádná opatření na ochranu základních práv, aniž by byla dotčena možnost nestranného soudního dohledu;
17. vyzývá k tomu, aby byla řešena otázka falešných účtů a aby byly zabaveny zisky těch, kteří šíří dezinformace;
18. vyzývá k posílenému a jasněji definovanému právnímu rámci s cílem zajistit, aby poskytovatelé služeb informační společnosti přijali účinná opatření, jako je větší využívání automatizovaných postupů detekce s lidským dohledem, a urychleně jednali s cílem odstranit nezákonný obsah ze svých služeb a zabránit opětovnému nahrávání takového obsahu;
19. domnívá se, že v případě živého obsahu, který porušuje pravidla, by poskytovatelé služeb informační společnosti měli reagovat okamžitě, jakmile obdrží oznámení od nositelů práv, a vyzývá v této souvislosti Komisi, aby vyjasnila pojem „neprodlené reakce“, který je již obsažen ve směrnici 2000/31/ES; zároveň odkazuje na nedávnou vnitrostátní judikaturu, která ukládá poskytovatelům služeb informační společnosti povinnost do 30 minut odstranit obsah, který porušuje předpisy;
20. navrhuje posílit zásadu země původu tím, že se zvýší spolupráce členských států při prosazování legitimních všeobecných a veřejných zájmů, což vyžaduje větší zapojení vnitrostátních regulačních orgánů a přezkum stávajících procesních pravidel a možnosti prosazování, s cílem dosáhnout trvalejšího a účinnějšího prosazování práva v přeshraničních případech;
21. výslovně upozorňuje na to, že ochrana a podpora svobody a plurality názorů, informací,

tisku a uměleckých a kulturních projevů, vlastnických práv a ochrana soukromí komunikace mezi jednotlivci musí být ve vzájemné rovnováze a musí být základem liberální demokracie v internetovém prostředí i mimo něj; požaduje proto, aby použití veškerých technicky dostupných prostředků pro boj proti škodlivému nebo nezákonnému obsahu, nenávistnému projevu a dezinformacím na internetu v tomto smyslu bylo založené na soudním a regulačním dohledu; zdůrazňuje, že tato opatření nesmějí vést k žádným předběžným kontrolním opatřením ani k „filtrování nahrávaného obsahu“, jež není v souladu s článkem 15 směrnice 2000/31/ES. zdůrazňuje také, že tato opatření nemohou vést k uložení obecné povinnosti sledovat veškerý obsah; je toho názoru, že pokud jsou technologické prostředky a konkrétní opatření využívány v souladu se stávajícími zákonnými ustanoveními, je nutné, aby existovaly řádné záruky v oblasti transparentnosti a odpovědnosti, jakož i vysoce kvalifikovaný nezávislý a nestranný lidský dohled; vyzývá Komisi, aby přijala co možná nejvíce jednotně použitelná a účinná pravidla týkající se postupu oznamování a přijímání opatření s cílem urychlit odhalování a odstraňování nezákonného nebo nezákonně sdíleného obsahu a zároveň zajistit, aby legální a zákonný obsah zůstal online a aby veškeré odstranění zákonného obsahu, který mohl být neoprávněně odstraněn, nevedlo k identifikaci jednotlivých uživatelů ani ke zpracování osobních údajů; žádá, aby poskytovatelům služeb informační společnosti zpřístupnili uživatelům mechanismy pro podávání stížností a zjednávání nápravy a aby tyto stížnosti vyřizovali bez zbytečného odkladu;

22. zdůrazňuje, že je třeba zajistit, aby sběr a zpracování všech osobních údajů, které nespádají do oblasti působnosti směrnice (EU) 2016/680 Evropského parlamentu a Rady³ nebo do rozsahu působnosti nařízení (EU) 2016/679 Evropského parlamentu a Rady⁴, probíhaly v souladu se zásadami zákonnosti, nezbytnosti a proporcionality, jak stanoví článek 9 Úmluvy Rady Evropy o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat (úmluva č. 108);
23. zdůrazňuje, že je třeba zlepšit přístup na trh pro jiné než soukromé subjekty, jako jsou nevládní organizace, knihovny, kulturní instituce, výzkumná střediska, kulturní síť a univerzity;
24. žádá, aby byl poskytovatelům mediálních služeb poskytnut přístup k datům, která generují jimi poskytované služby nebo jimi vytvářené obsahy nebo která s nimi bezprostředně souvisejí, pokud jsou služby a obsah nabízeny na globálních digitálních platformách, přičemž je vždy třeba dodržovat předpisy o ochraně osobních údajů a soukromí, aby se zabránilo nekalé hospodářské soutěži; žádá spolehlivé záruky, aby se zabránilo zneužití údajů o uživatelích, a to i zajištěním algoritmické transparentnosti a odpovědnosti i přístupu vědců a orgánů veřejného dohledu k relevantním údajům;
25. žádá Komisi o zajištění toho, aby provozovatelé platforem zpřístupnili uživatelům mechanismy pro podávání stížností a zjednávání nápravy a aby tyto stížnosti vyřizovali

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1);

bez zbytečného odkladu;

26. žádá, aby byla nalezena řešení, která by sportovním akcím a sportovním službám ze všech členských států umožnila spravedlivou soutěž a rovný přístup na jednotný trh;
27. vyzývá Komisi k zajištění toho, aby provozovatelé platform zpřístupnili zprávy o transparentnosti, které obsahují informace o počtu případů, kdy byl obsah nesprávně označen jako nezákonný či jako nezákonně sdílený, a aby příslušné orgány zpřístupnily informace o počtu případů, kdy odstranění obsahu vedlo k vyšetřování a stíhání trestné činnosti;
28. domnívá se, že řádnou správu technologií je nutné zavádět tak, aby nedocházelo k narušování inovací či omezování svobody projevu; zdůrazňuje, že otevřený, síťově a technologicky neutrální přístup k internetu musí být zákonem zvláště chráněn, protože je základem nezbytné interoperability služeb a systémů, zaručuje rozmanitost, posiluje tvorbu digitálního obsahu a umožňuje spravedlivou hospodářskou soutěž a vznik infrastruktury digitálních služeb, k níž patří přístup každého jednotlivého občana Unie ke kvalitní nabídce informací, sdělovacích prostředků, vzdělávání, vědy a kultury; vyzývá proto Komisi, aby intenzivněji usilovala o rovný a nediskriminační přístup k veškerému datovému provozu v Unii a ještě jednou kriticky zhodnotila, jaký mají nabídky internetu za nulový tarif (zero-rating) vliv na hospodářskou soutěž v Unii; upozorňuje, že k zajištění interoperability, spravedlivé hospodářské soutěže a přístupnosti je nejvhodnější software s otevřeným zdrojovým kódem, otevřené standardy a otevřené technologie;
29. vyzývá Komisi k zavedení opatření, na základě kterých by platformy a poskytovatelé hostingových služeb byli povinni bránit nezletilým v přístupu k pornografickému obsahu a k obsahu s dětskou pornografií; připomíná, že takovýto obsah, který je velmi často otevřeně přístupný, může mít hluboce destabilizující dopady na mladší generaci v období, kdy objevují své pocity a sexualitu; zdůrazňuje, že významná část pornografického obsahu on-line obsahuje sexistické stereotypy, které často závažným způsobem poškozují důstojnost žen, či dokonce přispívají ke zlehčování scén zneužívání nebo násilí; zdůrazňuje proto, že za účelem hájení práv žen a boje proti genderově podmíněnému a sexuálnímu násilí jsou nutná rozhodná opatření s cílem zabránit prostřednictvím účinných technologických prostředků tomu, aby byli nezletilí takovému obsahu vystavováni; připomíná, že je nutné, aby byla za tímto účelem zavedena ambiciózní pravidla, a že je důležité, aby s cílem chránit nezletilé na evropské úrovni probíhala větší spolupráce;
30. zdůrazňuje, že odvětvové předpisy by měly mít v zásadě přednost před horizontálními předpisy; v této souvislosti zejména zdůrazňuje, že budoucí akt o digitálních službách plně uznává jako lex specialis ustanovení stávající směrnice (EU) 2018/1808 a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790⁵;
31. zdůrazňuje důležitost nových digitálních kulturních a tvůrčích odvětví a skutečnost, že digitální technologie přinášejí různým kulturním, vzdělávacím, mediálním a sportovním odvětvím a odvětvím souvisejícím s mládeží přidanou hodnotu; vyzývá Komisi, aby

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 ze dne 17. dubna 2019 o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu a o změně směrnic 96/9/ES a 2001/29/ES (Úř. věst. L 130, 17.5.2019, s. 92).

navrhla právní předpisy, které umožní tento nový trend rozvíjet, ochrání kulturní práci autorů a tvůrců a zajistí spravedlivé a rovné podmínky na vnitřním trhu pro všechny bez ohledu na to, z jakého regionu nebo členského státu pocházejí;

32. zdůrazňuje, že rostoucí využívání internetu pro uvádění knih na trh musí být doprovázeno opatřeními zajišťujícími kulturní rozmanitost, aby bylo možné zaručit rovný přístup všech ke čtení, ochranu zásady poctivé a spravedlivé odměny pro držitele práv a rozmanitost vydávaných materiálů; opakuje, že je nutné zachovávat na jednotném digitálním trhu spravedlivou hospodářskou soutěž uplatňováním zásady interoperability;
33. naléhavě žádá, aby se řešila rovněž problematika neutrality zařízení, neboť pouze její interakcí s neutralitou sítě lze zajistit, že spotřebitelé budou v průběhu celého procesu přijímat informovaná rozhodnutí;
34. vyzývá členské státy, aby ve spolupráci s provozovateli internetu a agenturami Europol a Eurojust zefektivnily postupy pro oznamování a odstraňování obsahu za účelem mazání násilného obsahu a obsahu s dětskou pornografií;

INFORMACE O PŘIJETÍ VE VÝBORU POŽÁDANÉM O STANOVISKO

Datum přijetí	13.7.2020
Výsledek konečného hlasování	+ : 24 - : 3 0 : 3
Členové přítomní při konečném hlasování	Asim Ademov, Christine Anderson, Andrea Bocskor, Vlad-Marius Botoș, Ilana Cicurel, Gilbert Collard, Gianantonio Da Re, Laurence Farreng, Tomasz Frankowski, Romeo Franz, Alexis Georgoulis, Hannes Heide, Irena Joveva, Petra Kammerevert, Niyazi Kizilyürek, Predrag Fred Matić, Dace Melbārde, Victor Negrescu, Niklas Nienab, Peter Pollák, Marcos Ros Sempere, Domènec Ruiz Devesa, Andrey Slabakov, Massimiliano Smeriglio, Michaela Šojdrová, Sabine Verheyen, Milan Zver
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Isabel Benjumea Benjumea, Marcel Kolaja
Náhradníci (čl. 209 odst. 7) přítomní při konečném hlasování	Angel Dzhabazki

JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ VE VÝBORU POŽÁDANÉM O STANOVISKO

24	+
PPE	Asim Ademov, Isabel Benjumea Benjumea, Andrea Bocskor, Tomasz Frankowski, Peter Pollák, Michaela Šojdrová, Sabine Verheyen, Milan Zver
S&D	Hannes Heide, Petra Kammerevert, Predrag Fred Matic, Victor Negrescu, Marcos Ros Sempere, Domènec Ruiz Devesa, Massimiliano Smeriglio
RENEW	Vlad-Marius Botoș, Ilana Cicurel, Laurence Farreng, Irena Joveva
ECR	Angel Dzhambazki, Dace Melbārde, Andrey Slabakov
GUE/NGL	Alexis Georgoulis, Niyazi Kizilyürek

3	-
VERTS/ALE	Romeo Franz, Marcel Kolaja, Niklas Nienab

3	0
ID	Christine Anderson, Gilbert Collard, Gianantonio Da Re

Význam zkratek:

+ : pro

- : proti

0 : zdrželi se

7.9.2020

STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVNÍ ZÁLEŽITOSTI

pro Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů

obsahující doporučení Komise k aktu o digitálních službách: zlepšování fungování jednotného trhu
(2020/2018(INL))

Zpravodaj (*): Patrick Breyer

(Podnět – článek 47 jednacího řádu)

(*) Přidružený výbor – článek 57 jednacího řádu

NÁVRHY

Výbor pro právní záležitosti vyzývá Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- A. vzhledem k tomu, že řada otázek týkajících se občanského a obchodního práva a prosazování občanského a správního práva má rovněž zvláštní význam, pokud jde o čistě spotřebitelské vztahy, ale i o internetovou konkurenceschopnost a hospodářskou soutěž;
- B. vzhledem k tomu, že pravidla zakotvená ve směrnici 2000/31/ES o elektronickém obchodu (dále jen „směrnice o elektronickém obchodu“) hrála klíčovou úlohu při usnadňování digitálních služeb na vnitřním trhu a mají klíčový význam pro zabezpečení inovativního podnikatelského prostředí; vzhledem k tomu, že cílem aktu o digitálních službách by mělo být aktualizovat občanské a obchodní právní předpisy upravující odpovědnost internetových platforem a poskytovatelů hostingových služeb s cílem poskytnout společnostem, uživatelům a společnosti jako celku jistotu a bezpečnost, a to prostřednictvím jasných povinností internetových platforem, včetně internetových tržišť;
- C. vzhledem k tomu, že se ukázalo, že na internetových tržištích se nabízí řada nelegálních produktů a služeb, což vyžaduje přijetí příslušných opatření v rámci aktu o digitálních službách;
- D. vzhledem k tomu, že akt o digitálních službách by se měl prostřednictvím účinného a vyváženého právního rámce zaměřovat na důvěru spotřebitelů v elektronický obchod a současně zajistit evropským začínajícím a malým a středním podnikům stabilnější pozici na trhu;

1. zdůrazňuje, že kdykoli je to technicky a z právního hlediska možné a opodstatněné, měli by být zprostředkovatelé povinni umožnit anonymní využívání svých služeb a jejich úhradu, neboť anonymita účinně brání neoprávněnému zpřístupňování údajů, krádeži totožnosti a jiným formám zneužití osobních údajů shromážděných on-line; konstatuje, že v případech, kdy právo Unie vyžaduje, aby obchodníci sdělili svou totožnost, mohli by mít provozovatelé dominantních nebo systémových internetových tržišť povinnost ověřovat totožnost obchodníků; navrhuje, aby se zvažila a zavedla nová technologická řešení pro identifikaci i anonymitu uživatelů; potvrzuje, že kdykoli platformy ověřují totožnost uživatelů, nesmějí ji bez výslovného a svobodného souhlasu nebo bez příslušného právního požadavku zveřejnit;
2. chystaný legislativní návrh aktu o digitálních službách by měl plně dodržovat Listinu základních práv Evropské unie i právní předpisy Unie chránící spotřebitele a jejich bezpečnost, soukromí a osobní údaje; připomíná, že je důležité, aby v rámci aktu o digitálních službách zůstaly v platnosti klíčové zásady směrnice o elektronickém obchodu, a to konkrétně zásada země původu, doložka o omezené odpovědnosti a zákaz obecné povinnosti dohledu; zdůrazňuje, že v zájmu ochrany svobody projevu, předcházení kolize norem, zamezení neodůvodněnému a neefektivnímu zeměpisnému blokování a za účelem dosažení harmonizovaného jednotného digitálního trhu se od poskytovatelů hostingových služeb nesmí vyžadovat, aby odstranili informace, které jsou v jejich zemi původu legální, nebo aby k nim znemožnili přístup;
3. zdůrazňuje, že je důležité vytvořit jasný, jednotný a aktuální regulační rámec, který bude mimo jiné obsahovat jasné definice; zdůrazňuje, že je třeba definovat dominantní nebo systémové platformy a vymezit jejich charakteristické znaky;
4. konstatuje, že vzhledem k tomu, že on-line činnosti jednotlivců umožňují zejména dominantním nebo systémovým platformám a sociálním sítím důkladně poznat jejich osobnost a manipulovat s nimi, mělo by se shromažďování a používání osobních údajů týkajících se využívání digitálních služeb omezovat na rozsah nezbytně nutný pro poskytování služby a fakturaci uživatelům; zdůrazňuje, že je třeba prosazovat právní předpisy s cílem omezit shromažďování osobních údajů platformami pro hostování obsahu, mimo jiné na základě interakcí uživatelů s obsahem hostovaným na platformách pro hostování obsahu, za účelem vytváření profilů pro cílenou reklamu; vyzývá k tomu, aby platformy pro hostování obsahu využívaly cílenou reklamu založenou na předchozí interakci uživatele s obsahem na téže platformě pro hostování obsahu nebo na internetových stránkách třetích stran pouze po předchozím souhlasu uživatele v souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů a směrnicí o soukromí elektronických komunikací; potvrzuje, že orgánům veřejné moci se umožní přístup k metadatům účastníka pouze za účelem vyšetřování osob podezřelých ze závažné trestné činnosti a na základě předem vydaného soudního povolení;
5. je znepokojen tím, že služby jednotného přihlašování lze využívat ke sledování uživatelů napříč platformami; doporučuje, aby poskytovatelé, kteří podporují službu jednotného přihlašování s dominantním podílem na trhu, měli rovněž povinnost podporovat alespoň jeden otevřený a sjednocený systém ověřování založený na nechráněném rámci;
6. poukazuje na to, že v zájmu ochrany základních práv a zajištění právní jistoty se v aktu o digitálních službách nesmí používat právně nevymezený pojem „škodlivý obsah“, ale

musí se v něm řešit zveřejňování nezákonného obsahu podle zásady „co je nezákonné off-line, je nezákonné i on-line“; konstatuje, že automatizované nástroje nejsou schopny odlišit nezákonný obsah od obsahu, který je v daném kontextu zákonný; dále konstatuje, že lidský přezkum automatizovaných zpráv poskytovateli služeb, jejich zaměstnanci nebo jejich dodavateli nemůže jako takový zlepšit fungování technologií rozpoznávání obsahu; zdůrazňuje proto, že aniž by byl dotčen článek 17 směrnice o autorském právu, akt o digitálních službách by měl výslovně vyloučit jakoukoli povinnost používat automatizované nástroje pro moderování obsahu a regulovat jejich dobrovolné používání a neměl by stanovovat mechanismy oznamování a trvalého odstraňování obsahu (mechanismy „notice and stay down“); trvá na tom, že postupy moderování obsahu, které používají poskytovatelé, by neměly vést k žádným předběžným kontrolním opatřením založeným na automatizovaných nástrojích nebo na filtrování nahrávaného obsahu; zdůrazňuje, že moderátorům obsahu by se měla poskytnout řádná odborná příprava a odpovídající psychologická podpora; zdůrazňuje, že je důležité vědět, zda rozhodnutí o moderování obsahu učinil člověk, nebo algoritmus, a v druhém případě, zda byl proveden lidský přezkum; zdůrazňuje, že je zapotřebí větší transparentnosti při přezkumu a správě obsahu platformami pro hostování obsahu, a proto navrhuje, aby byl zaveden mechanismus přezkumu dominantních nebo systémových platform pro hostování obsahu, který by umožnil hodnocení rizika jejich politik správy obsahu;

7. zdůrazňuje, že je důležité pověřit stávající nebo novou evropskou agenturu nebo evropský orgán koordinací spolupráce mezi členskými státy v přeshraničních otázkách a sítí nezávislých vnitrostátních donucovacích orgánů;
8. zdůrazňuje, že spravedlnost a dodržování norem základních práv týkajících se podmínek, které zprostředkovatelé ukládají uživatelům svých služeb, musí podléhat soudnímu přezkumu;
9. zdůrazňuje, že má-li se konstruktivně navázat na směrnici o elektronickém obchodu a zajistit právní jistota, musí se v platných právních předpisech namísto zavedení obecné povinnosti řádné péče vyčerpávajícím způsobem a výslovně upřesnit povinnosti poskytovatelů digitálních služeb; zdůrazňuje, že právní režim odpovědnosti poskytovatelů digitálních služeb by neměl záviset na nejistých konceptech, jako je „aktivní“ nebo „pasivní“ úloha poskytovatelů;
10. zdůrazňuje, že za prosazování práva, rozhodování o zákonnosti on-line činností a nařizování poskytovatelům hostingových služeb, aby co nejrychleji odstranili nezákonný obsah nebo k němu znemožnili přístup, a to i na sociálních médiích, především v zájmu ochrany uživatelů a po informování poskytovatelů a zúčastněných stran, by měly mít vždy odpovědnost nezávislé soudní orgány, které přijímají konečné rozhodnutí; varuje proto před ustanoveními, která podporují dobrovolná opatření platform; zdůrazňuje, že akt o digitálních službách by měl zajistit plné dodržování základních práv, chránit občanská práva uživatelů a zajistit rovněž plné dodržování záruk a opravných prostředků, které jsou dostupné v souvislosti se všemi opatřeními uplatňovanými platformami a poskytovateli digitálních služeb; domnívá se, že jakmile se poskytovatel hostingových služeb skutečně dozví o existenci nezákonného obsahu a jeho nezákonné povaze na základě platného oznámení, měl by mít povinnost obsah odstranit a může být volán k odpovědnosti za posouzení oznámeného obsahu, zejména u služeb „internetových tržišť“; vyzývá Komisi, aby zvažila povinnost dominantních nebo

systemových poskytovatelů hostingových služeb hlásit závažnou trestnou činnost, jakmile se o takové trestné činnosti dozví, příslušnému donucovacímu orgánu;

11. zdůrazňuje, že nezákonný obsah by měl být odstraněn tam, kde je umístěn, a že od poskytovatelů přístupu se nesmí vyžadovat, aby blokovali přístup k obsahu;
12. zdůrazňuje, že v případě porušení práva by měly být uplatňovány přiměřené sankce, které nesmí zahrnovat vyloučení jednotlivců z digitálních služeb;
13. zdůrazňuje, že šíření legálního, avšak potenciálně škodlivého obsahu, jako jsou dezinformace a nenávistné projevy, na sociálních médiích by se mělo zabránit mimo jiné tím, že uživatelé budou mít nad nabízeným obsahem kontrolu; zdůrazňuje, že kurátorství obsahu na základě sledování chování uživatele by mělo vyžadovat předchozí a plně informovaný souhlas dotčeného uživatele a že uživatelé, kteří souhlas odmítnou udělit, by měli mít k dispozici jiné spravedlivé a přiměřené možnosti přístupu ke službě; navrhuje, aby uživatelé sociálních sítí měli právo vidět svou činnost v chronologickém pořadí, ať už s kurátorstvím obsahu, či bez něj; navrhuje, aby platformy, které jsou pokládány za dominantní nebo systémové, poskytovaly uživatelům rozhraní pro programování aplikací, které jim umožní regulovat obsah softwarem nebo službami dle jejich výběru, je-li to technicky možné; zdůrazňuje, že platformy by měly zajistit větší transparentnost automatizovaných rozhodovacích procesů tím, že zajistí, aby algoritmy nebyly zkreslovány, a že rozhodovací procesy v rámci algoritmického systému musí být vždy srozumitelné a co nejtransparentnější; trvá na tom, že v aktu o digitálních službách musí být zakázány diskriminační praktiky moderování obsahu;
14. zdůrazňuje, že v zájmu odstranění efektu odkázanosti na centralizované sítě a pro zajištění hospodářské soutěže a možností výběru pro spotřebitele by měli mít uživatelé služeb dominantních sociálních medií a služeb zasílání rychlých zpráv přístup k interakci mezi platformami prostřednictvím otevřených rozhraní (interkonektivita); vyzývá Komisi, aby zakázala nucené využívání vlastnického a uzavřeného ekosystému pro používání digitálních produktů a služeb v různých prostředích s cílem umožnit skutečnou a vysokou interoperabilitu, která zajistí poskytování těchto produktů a služeb v otevřeném formátu umožňujícím jejich export do jakéhokoli digitálního prostředí;
15. zdůrazňuje, že akt o digitálních službách musí stanovit konkrétní a podrobná pravidla, například jasná ustanovení upravující platformy a služby sociálních medií; domnívá se, že je třeba upřesnit podmínky platnosti oznámení o obsahu a následných opatření; rovněž se domnívá, že prevence a postihy za zneužívání, které spočívá zejména v opakovaném zasílání nesprávných nebo nepatřičných oznámení o obsahu, by měly vycházet ze stávající judikatury Soudního dvora Evropské unie; dále zdůrazňuje, že je třeba omezit odpovědnost platforem, pokud jde služby, zejména s mediálním obsahem, které jsou již pod redakční kontrolou poskytovatele obsahu, který sám podléhá komplexní regulaci a nezávislému a účinnému dohledu uznaného nezávislého příslušného orgánu, a to v souladu se systémem oznamování a přijímání opatření, který dodržuje zásady zakotvené ve směrnici o elektronickém obchodu; domnívá se, že stejné povinnosti se nesmí vztahovat na menší komerční a nekomerční poskytovatele; zdůrazňuje, že jakýkoli nový právní rámec v oblasti digitálních služeb musí být pro evropské malé a střední podniky včetně začínajících podniků zvládnutelný, a měl by proto zahrnovat přiměřené povinnosti a jasné záruky pro všechna odvětví; zdůrazňuje, že pravidla stanovená v aktu o digitálních službách by měla zabránit

provozovatelům platform v tom, aby měnili obsah, který je pod redakční kontrolou poskytovatele obsahu, jak je stanoveno v právních předpisech Unie; zdůrazňuje, že pokud je třeba jakýkoli mediální obsah odstranit, je třeba zajistit, aby k tomu mohlo dojít pouze na základě soudního příkazu; poskytovatelé obsahu jsou před znemožněním přístupu k jejich obsahu vyslechnuti, kromě případů, kdy by to bránilo probíhajícímu trestnímu vyšetřování nebo by to takové vyšetřování ohrozilo; domnívá se, že by měly být k dispozici přiměřené mechanismy nápravy, a to jak prostřednictvím orgánů pro řešení sporů, tak i soudních orgánů, přičemž by se měly uplatňovat přiměřené lhůty; domnívá se, že komerční poskytovatelé hostingových služeb, kteří jsou pokládáni za dominantní nebo systémové, by měli zajistit veřejně a anonymně přístupný mechanismus pro oznamování údajně nezákonného obsahu zveřejňovaného na jejich platformách; v této souvislosti zdůrazňuje, že akt o digitálních službách nesmí způsobit oslabení ani zastarání pravidel směrnice o audiovizuálních mediálních službách; zdůrazňuje, že držitelé práv by měli mít přístup k neosobním údajům, které jsou vytvářeny jejich obsahem na platformách nebo s ním souvisejí, a to za podmínek stanovených v právních předpisech Unie a na základě řádného hodnocení dopadů;

16. důrazně doporučuje, aby platformy sloužící jako internetová tržiště poskytovaly uživatelům informace o hlavních parametrech určujících pořadí výrobků předkládaných uživatelům na základě jejich vyhledávání, zejména pokud byl výsledek dotazu při vyhledávání ovlivněn jakoukoli odměnou zaplacenou dodavatelem, nebo v případech, kdy provozovatel platformy jedná jako dodavatel některých z produktů, které se jeví jako výsledky vyhledávání;
17. zdůrazňuje, že je důležité rozšířit územní působnost aktu o digitálních službách i na činnosti poskytovatelů digitálních služeb usazených ve třetích zemích, pokud nabízejí své služby v Unii. Navrhuje, aby v případě, kdy jsou zprostředkovatelé usazeni ve třetí zemi, jmenovali právního zástupce usazeného v Unii, který by mohl nést odpovědnost za nabízené produkty nebo služby;
18. navrhuje, aby platformy poskytující reputační systém týkající se dodavatelů zboží nebo poskytovatelů služeb poskytovaly informace o tom, jakým způsobem jsou výsledky hodnocení generovány; doporučuje v této souvislosti, aby recenze, které se do těchto systémů vkládají, vycházely ze skutečných zkušeností a aby pocházely od smluvních stran transakcí; zdůrazňuje, že by neměla být zveřejněna žádná recenze, pokud její autor získal jakoukoli výhodu za poskytnutí konkrétní pozitivní nebo negativní recenze;
19. poukazuje na to, že akt o digitálních službách by měl věnovat zvláštní pozornost uživatelům se zdravotním postižením a zaručit jim přístup k digitálním službám; Komise by měla vybízet poskytovatele služeb k tomu, aby vytvořili technické nástroje, které osobám se zdravotním postižením žijícím v Unii umožní řádně využívat internetové služby a mít z nich prospěch;
20. doporučuje, aby platformy, které zajišťují reputační systém ve vztahu k dodavatelům zboží nebo poskytovatelům služeb, umožnily převést stávající recenze do reputačního systému jiné platformy na žádost dodavatele, a to i po ukončení smlouvy s dodavatelem; zdůrazňuje, že pokud byly recenze převedeny z jiné platformy, musí být spotřebitelé informováni o jejich původu.

INFORMACE O PŘIJETÍ VE VÝBORU POŽÁDANÉM O STANOVISKO

Datum přijetí	2.9.2020
Výsledek konečného hlasování	+ : 20 - : 1 0 : 3
Členové přítomní při konečném hlasování	Gunnar Beck, Geoffroy Didier, Angel Dzhambazki, Ibán García Del Blanco, Jean-Paul Garraud, Esteban González Pons, Mislav Kolakušić, Gilles Lebreton, Karen Melchior, Franco Roberti, Marcos Ros Sempere, Stéphane Séjourné, Raffaele Stancanelli, Marie Toussaint, Adrián Vázquez Lázara, Axel Voss, Marion Walsmann, Tiemo Wölken, Lara Wolters, Javier Zarzalejos
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Patrick Breyer, Emmanuel Maurel, Emil Radev
Náhradníci (čl. 209 odst. 7) přítomní při konečném hlasování	Bart Groothuis

KONEČNÉ JMENOVITÉ HLASOVÁNÍ VE VÝBORU POŽÁDANÉM O STANOVISKO

20	+
EPP	Geoffroy Didier, Esteban González Pons, Emil Radev, Axel Voss, Marion Walsmann
S&D	Ibán García Del Blanco, Franco Roberti, Marcos Ros Sempere, Tiemo Wölken, Lara Wolters
RENEW	Karen Melchior, Bart Groothuis, Stéphane Séjourné, Adrián Vázquez Lázara
VERTS/ALE	Patrick Breyer, Marie Toussain
ECR	Angel Dzhambazki, Raffaele Stancanelli
GUE/NGL	Emmanuel Maurel
NI	Mislav Kolakušić

1	-
ID	Gunnar Beck

3	0
EPP	Javier Zarzalejos
ID	Jean-Paul Garraud, Gilles Lebreton

Význam zkratok:

+ : pro

- : proti

0 : zdrželi se

16.7.2020

STANOVISKO VÝBORU PRO OBČANSKÉ SVOBODY, SPRAVEDLNOST A VNITŘNÍ VĚCI

pro Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů

obsahující doporučení Komisi k aktu o digitálních službách: zlepšování fungování jednotného trhu
(2020/2018(INL))

Zpravodaj (*): Paul Tang

(Podnět – článek 47 jednacího řádu)

(*)Přidružený výbor – článek 57 jednacího řádu

NÁVRHY

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci vyzývá Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů jako příslušný výbor,

– aby do návrhu usnesení, které přijme, začlenil tyto návrhy:

1. zdůrazňuje, že digitální služby a algoritmy, na kterých jsou založeny, musí plně respektovat základní lidská práva, a to zejména právo na soukromí a ochranu osobních údajů, zákaz diskriminace a svobodu projevu a informací a práva dítěte, jak stojí ve Smlouvách a Listině základních práv Evropské unie; vyzývá proto Komisi, aby uložila povinnost nediskriminace, transparentnosti a vysvětlitelnosti algoritmů, sankce s cílem vynutit plnění těchto povinností a možnosti lidského zásahu a aby přijala i další opatření pro zajištění dodržování předpisů, jako je monitorování, hodnocení, nezávislý audit a specifické zátěžové zkoušky s cílem napomáhat dodržování předpisů a jeho vymáhání; je přesvědčen, že by měl být uplatňován přístup založený na posouzení rizik, v jehož rámci by se uplatňovala přísnější pravidla pro algoritmy, které představují potenciální hrozby pro základní práva a svobody; zdůrazňuje, že základem koncepce transparentnosti a vysvětlitelnosti algoritmů by mělo být to, že informace poskytované uživateli jsou prezentovány stručným, transparentním, srozumitelným a snadno přístupným způsobem za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků, zejména pokud jde o informace určené specificky dítěti;
2. zdůrazňuje, že rychlý rozvoj digitálních služeb vyžaduje silný legislativní rámec, který bude schopen reagovat na budoucí vývoj v oblasti ochrany osobních údajů a soukromí; konstatuje, že směrnice o elektronickém obchodu pochází z roku 2000, avšak režim ochrany údajů od té doby prošel významným vývojem; připomíná proto, že akt o digitálních službách bude za všech okolností plně respektovat obecný rámec základních

práv a evropský režim ochrany soukromí a údajů; poukazuje na to, že v tomto ohledu musí všichni poskytovatelé digitálních služeb plně respektovat právní předpisy Unie o ochraně údajů, totiž nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 (GDPR) a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES (ePrivacy), která je v současné době přepracována, svobodu projevu a zákaz diskriminace, a zajistit bezpečnost svých systémů a služeb;

3. zdůrazňuje, že na údaje je třeba uplatňovat účinné šifrování mezi koncovými body, neboť je to nezbytné pro důvěru v internet a internetovou bezpečnost a účinně se tak předchází neoprávněnému přístupu třetích stran; zdůrazňuje, že akt o digitálních službách by měl zajistit rovné podmínky tím, že nabídne právní srozumitelnost, pokud jde o pojmy a definice obsažené v právních předpisech, a že se bude vztahovat na všechny příslušné subjekty nabízející digitální služby v Unii bez ohledu na to, zda mají sídlo v Unii, nebo mimo ni; zdůrazňuje, že akt o digitálních službách by měl být použitelný v budoucnosti a uplatnitelný ve vztahu k novým technologiím, které mají dopad na jednotný digitální trh; zdůrazňuje, že akt o digitálních službách by měl potvrdit právo využívat digitální služby anonymně, pokud povaha služby nebo stávající právní předpisy nevyžadují identifikaci nebo ověření totožnosti uživatele nebo zákazníka;
4. konstatuje, že on-line činnost jednotlivců umožňuje hluboký vhled do jejich osobnosti a umožňuje jejich manipulaci, takže obecné a nediskriminační shromažďování osobních údajů o krocích uživatelů a jejich interakcích online nepřiměřeně narušuje právo na soukromí; potvrzuje, že uživatelé mají právo nebýt při využívání digitálních služeb podrobeni všudypřítomnému sledování; zdůrazňuje, že v duchu judikatury týkající se komunikačních metadat musí být orgánům veřejné moci umožněn přístup k účastníkovým uživatelským údajům a metadatům pouze za účelem vyšetřování podezření ze závažné trestné činnosti na základě vydaného soudního povolení; je však přesvědčen, že poskytovatelé digitálních služeb nesmějí uchovávat údaje pro účely vymáhání práva, pokud cílené uchovávání údajů konkrétního uživatele nenařizuje přímo nezávislý příslušný orgán veřejné moci v souladu s právem Unie;
5. konstatuje, že digitální služby bezdůvodně shromažďují osobní údaje při registraci služby, kdy zjišťují pohlaví, mobilní telefonní číslo, emailovou a poštovní adresu, a to často jen v souvislosti s využitím možnosti jednotného přihlašování; vyzývá Komisi, aby vytvořila veřejnou službu jako alternativu k soukromým systémům jednotného přihlašování; zdůrazňuje, že tato služba by měla být vypracována tak, aby sběr identifikovatelných údajů ze strany poskytovatele při přihlašování byl technicky nemožný a aby množství shromažďovaných údajů bylo udržováno na minimu; vyzývá Komisi, aby poskytovatelům digitálních služeb uložila povinnost nabízet vždy také možnost manuálního přihlášení, a to v základním nastavení; doporučuje Komisi, aby vytvořila rovněž veřejnou službu ověřování věku uživatelů digitálních služeb, zejména s cílem chránit nezletilé; zdůrazňuje, že ani jedna z těchto veřejných služeb by se neměla využívat ke sledování pohybu uživatelů na internetu ani k obchodním účelům, obě by měly být bezpečné, transparentní, zpracovávat pouze údaje nezbytné pro identifikaci uživatele a neměly by se vztahovat na žádné jiné digitální služby než na služby, které vyžadují osobní identifikaci, ověření totožnosti nebo věku, a měly by být používány pouze k legitimnímu účelu a v žádném nikoli k omezování všeobecného přístupu k internetu; zdůrazňuje, že tam, kde je zapotřebí určitého typu úřední identifikace offline, je třeba vytvořit rovnocenný zabezpečený systém identifikace elektronické;

6. Zdůrazňuje, že postavení uživatelů je třeba posílit, pokud jde o prosazování jejich vlastních základních práv v internetovém prostoru; opakuje, že poskytovatelé digitálních služeb musí respektovat právo svých uživatelů na přenositelnost údajů, jak je stanoveno v právních předpisech Unie, a umožnit jim výkon tohoto jejich práva; poukazuje na obtíže, s nimiž se potýkají jednotlivci, kteří chtějí prosazovat svá individuální práva na ochranu údajů a soukromí vůči dominantním platformám, které působí na více trzích a mají více přidružených subjektů; žádá proto členské státy a poskytovatele digitálních služeb, aby umožnili jednotlivcům požívat a prosazovat svá práva v rámci nařízení GDPR a zavedli za tím účelem transparentní, snadno použitelné, účinné, spravedlivé a rychlé mechanismy pro podávání stížností a sjednávání nápravy, které by také uživatelům umožnily ohradit se proti odstranění jejich obsahu z online prostoru; vybízí poskytovatele digitálních služeb, aby vytvořili pro všechny své digitální platformy jednotné kontaktní místo, odkud bude možno žádosti uživatelů předat správnému příjemci; dále konstatuje, že uživatelé by měli být vždy výslovně informováni o tom, zda jsou v kontaktu s člověkem nebo se strojem;
7. poukazuje na to, že za zvláštní kategorii osobních údajů se považují biometrické údaje, na něž se vztahují zvláštní podmínky zpracování; konstatuje, že biometrika může být a také je stále více užívána pro identifikaci a ověřování totožnosti osob, a to i v řadě citlivých oblastí, jako je bankovníctví a základní služby, například zdravotní péče, což je – bez ohledu na možné výhody spojené právě s vyšším stupněm jistoty ověření ve srovnání s alfanumerickým zabezpečením nebo kódy PIN v případech, kdy je fyzická přítomnost při získávání základních služeb složitá – spojeno se značnými riziky a zásahy do práv na soukromí a ochrany údajů, zejména je-li biometrická operace prováděna bez souhlasu subjektu údajů, a představuje příležitost pro podvodné zneužití totožnosti; vyzývá proto Komisi, aby ve svém aktu o digitálních službách uložila poskytovatelům digitálních služeb povinnost uchovávat biometrické údaje pouze na samotném zařízení s výjimkou případů, kdy centrální ukládání umožňuje zákon, povinnost vždy uživatelům digitálních služeb poskytnout v základním nastavení alternativní možnost k použití biometrických údajů pro spuštění dané služby a povinnost jasně uživatele informovat o rizicích použití biometrických údajů; zdůrazňuje, že digitální služba nesmí být odmítnuta z toho důvodu, že daná osoba neudělí souhlas s použitím biometrických údajů;
8. upozorňuje dále na potenciálně negativní vliv individualizované reklamy, zejména detailně cílené reklamy a behaviorální reklamy, za kterou stojí reklamní zprostředkovatelé a platformy generující nabídku v reálném čase, a na negativní vliv vyhodnocování jednotlivců bez jejich souhlasu, zejména nezletilých osob, a související zásahy do soukromého života, což vyvolává otázky ohledně sběru a užívání údajů pro účely individualizované reklamy při stanovování nabídky produktů a služeb nebo tvorbu cen, a také ohledně potenciálu těchto technik k narušování demokratických procesů a voleb; je si vědom iniciativy on-line platform s cílem zavést záruky, jako je transparentnost a lepší kontrola a výběr ze strany uživatelů, podle kodexu zásad boje proti dezinformacím; vyzývá proto Komisi, aby zavedla přísná omezení týkající se cílené reklamy na základě shromažďování osobních údajů, přičemž by měla začít zavedením zákazu mezikontextové behaviorální reklamy, aniž by tím poškodila malé a střední podniky; připomíná, že směrnice o soukromí a elektronických komunikacích stanovuje pro cílenou reklamu podmínku udělení souhlasu k jejímu přijímání a že v opačném případě ji považuje za nezákonnou, a vyzývá Komisi, aby zakázala užívání diskriminačních praktik při poskytování služeb a produktů;

9. všimá si, jak digitální služby spolupracují s off-line světem, například v odvětví dopravy a pohostinství; konstatuje, že místní vlády a veřejný sektor mohou těžit z údajů určitých druhů digitálních služeb, např. ke zlepšení svých politik územního plánování; připomíná, že na shromažďování, využívání a předávání osobních údajů, a to i mezi soukromým a veřejným sektorem, se vztahují ustanovení obecného nařízení o ochraně osobních údajů; vyzývá proto Komisi, aby svůj návrh aktu o digitálních službách učinila s touto snahou slučitelným;
10. vybízí k posílení spolupráce v oblasti regulačního dohledu nad digitálními službami, a proto vyzývá Komisi, aby zavedla systém pro dohled nad uplatňováním aktu o digitálních službách a nad digitálními službami prostřednictvím spolupráce vnitrostátních a evropských orgánů dohledu a ročních nezávislých externích auditů, které se zaměří na algoritmy poskytovatelů digitálních služeb, jejich vnitřní politiky a řádné fungování systému vnitřních brzd a protivah s náležitým ohledem na právo Unie a za všech okolností na základní práva uživatelů služeb, přičemž je třeba brát zřetel na zásadní význam nediskriminace a svobody projevu a informací v otevřené a demokratické společnosti, a aby pověřila agentury EU a příslušné vnitrostátní orgány dohledu, aby na provádění aktu o digitálních službách dohlížely;
11. se znepokojením konstatuje, že orgány dohledu jsou v členských státech vystaveny tlaku vzhledem k rostoucímu napětí mezi jejich úkoly a povinnostmi chránit osobní údaje a nedostatkem finančních a lidských zdrojů; vyzývá Komisi, aby posoudila možnost, že by velké nadnárodní technologické společnosti na rozpočet orgánů dohledu přispívaly;
12. konstatuje, že digitální služby využívají složité algoritmy k analýze nebo predikci osobních preferencí, zájmů nebo chování, které se uplatňují pro předkládání a řazení obsahu zobrazovaného uživatelům jejich služeb; zdůrazňuje, že způsob, jakým tyto algoritmy fungují a řadí nabízený obsah, není uživatelům ukázán ani vysvětlen, což je zbavuje možnosti volby a kontroly, přispívá k fenoménu „komnat ozvěn“ (*echo chambers*) a vede k nedůvěře v digitální služby; vyzývá proto Komisi, aby ve svém návrhu aktu o digitálních službách stanovila jejich poskytovatelům povinnost nabízet uživatelům možnost shlédnout obsah před jeho rozřazením a dát jim větší kontrolu nad tím, jak je obsah řazen, včetně možnosti řazení mimo jejich běžné zvyklosti konzumace obsahu a úplného vyloučení jakéhokoli omezení obsahu; vyzývá Komisi, aby rovněž vypracovala režim povinnosti řádné péče, který zajistí odpovědnost poskytovatelů digitálních služeb a odpovědnost za jejich kurátorství obsahu, což je třeba podrobně definovat v odvětvových pokynech, a aby stanovila, že digitální služby musí kurátorství obsahu provádět transparentním způsobem;
13. zdůrazňuje, že v souladu se zásadou minimalizace údajů stanovenou v obecném nařízení o ochraně osobních údajů by měl akt o digitálních službách vyžadovat, aby zprostředkovatelé digitálních služeb umožňovali v co možná největší míře zachování anonymity při používání svých služeb a platbách za ně, kdykoli je to technicky možné, neboť anonymita účinně brání neoprávněnému poskytování údajů, krádeži totožnosti a jiným formám zneužívání osobních údajů shromážděných on-line; zdůrazňuje, že pouze pokud platné právní předpisy vyžadují, aby firmy sdělovaly svou totožnost, mohli by mít provozovatelé významných tržišť povinnost ověřit jejich totožnost, zatímco v jiných případech by mělo zůstat zachováno právo využívat digitální služby anonymně;

14. zdůrazňuje, že mezi světem internetu a světem vnějším stále existují určité rozdíly, například pokud jde o anonymitu, absenci řídicího subjektu či rozdíly ve vztahu mezi mocí a technickými schopnostmi; zdůrazňuje, že vzhledem k povaze digitálního ekosystému lze nezákonný obsah online snadno šířit, čímž se ve velmi krátké době šíří i jeho negativní vliv; konstatuje, že nezákonný obsah na internetu může narušit důvěru v digitální služby a může mít také závažné a dlouhodobé důsledky pro bezpečnost a základní práva jednotlivců; považuje za důležité, aby bylo uvedeno, že to, co je považováno za nezákonný obsah off-line, by mělo být považováno za nezákonný obsah i on-line;
15. zastává v tomto ohledu názor, že jakékoli opatření v rámci aktu o digitálních službách by se mělo týkat nezákonného obsahu pouze v souladu s definicí tohoto pojmu v právu Unie a ve vnitrostátních právních rádech a nemělo by zahrnovat právně neurčité a nedefinované pojmy, jako je „škodlivý obsah“, neboť toto zaměření by mohlo vážně ohrozit základní práva, zejména svobodu projevu;
16. zdůrazňuje, že odpovědnost za prosazování práva, rozhodování o zákonnosti on-line činností a obsahu a za nařizování poskytovatelům hostingových služeb, aby odstranili nezákonný obsah nebo k němu znemožnili přístup, mají nezávislé orgány veřejné moci, které k tomu mají příslušné pravomoci; zdůrazňuje, že je třeba zajistit, aby úřední rozhodnutí o odstranění obsahu nebo znemožnění přístupu k němu nezávislými příslušnými orgány veřejné moci byla přesná, odůvodněná a respektovala základní práva;
17. vyzývá ke zlepšení spolupráce mezi nezávislými příslušnými orgány veřejné moci a poskytovateli hostingových služeb s cílem zajistit rychlý a správný tok informací, řádné a včasné odstranění nezákonného obsahu nebo znemožnění přístupu k němu na základě výnosu nezávislých příslušných orgánů veřejné moci a zaručit úspěšné vyšetření a stíhání případných trestných činů;
18. opakuje, že poskytovatelé obsahu by měli mít přístup k soudní nápravě, aby se dostalo právu na účinné opravné prostředky; naléhavě proto vyzývá Komisi, aby přijala pravidla týkající se transparentních mechanismů pro oznámení nezákonného obsahu a přijetí opatření, která zajistí přiměřené záruky, transparentní, účinný, spravedlivý a rychlý mechanismus pro podávání stížností a možnosti usilovat o účinné opravné prostředky proti odstranění obsahu;
19. zdůrazňuje v tomto kontextu, že v zájmu ochrany svobody projevu, předcházení konfliktu právních předpisů, zamezení neoprávněnému a neefektivnímu zeměpisnému blokování a za účelem dosažení harmonizovaného jednotného digitálního trhu by se od poskytovatelů hostingových služeb nemělo vyžadovat, aby na základě vnitrostátních restrikcí jednoho členského státu omezovali svobodu projevu v jiném členském státě nebo aby odstranili nebo znepřístupnili informace, které neporušují zákon v zemi, v níž mají sídlo;
20. se znepokojením v této souvislosti konstatuje rostoucí roztříštěnost vnitrostátních právních předpisů pro boj proti nezákonnému obsahu nebo obsahu, který lze považovat za škodlivý; zdůrazňuje proto, že je třeba posílit spolupráci mezi členskými státy; poukazuje na to, že je důležité vést dialog, zejména pokud jde o odlišné vnitrostátní označení toho, co představuje nezákonný obsah;

21. vyzývá poskytovatele digitálních služeb, kteří z vlastní iniciativy odstraňují údajně nezákonný obsah z online prostoru, aby tak činili s náležitou péčí, přiměřeným a nediskriminačním způsobem a za všech okolností s patřičným ohledem na základní práva uživatelů, a zejména aby zohlednili zásadní význam svobody projevu a informací v otevřené a demokratické společnosti s cílem zabránit odstranění obsahu, který není nezákonný; v této souvislosti zdůrazňuje, že by internetovým zprostředkovatelům měly být uloženy povinnosti týkající se transparentnosti, pokud jde o kritéria uplatňovaná při rozhodování o odstranění obsahu nebo znemožnění přístupu k němu a technologie používané v souvislosti s uplatňováním nezbytných ochranných opatření, zásadou nediskriminace a prevencí bezdůvodného odstranění obsahu nebo znemožnění přístupu k němu; vyzývá také poskytovatele digitálních služeb, aby přijali nezbytná opatření k identifikaci a označování obsahu nahraného sociálními boty;
22. v této souvislosti konstatuje, že automatizované nástroje nejsou v současné době schopny rozlišovat nezákonný obsah od obsahu, který je v daném kontextu zákonný, a zdůrazňuje, že každý takový nástroj proto musí podléhat lidskému dohledu a jeho principy a fungování musí být zcela transparentní; zdůrazňuje, že přezkum automatizovaných zpráv poskytovateli služeb, jejich zaměstnanci nebo dodavateli tento problém neřeší, neboť soukromí zaměstnanci postrádají nezávislost, kvalifikaci a odpovědnost veřejných orgánů; upozorňuje tudíž na to, že akt o digitálních službách by měl výslovně zakázat poskytovatelům hostingových služeb nebo jiným technickým zprostředkovatelům používat automatizované nástroje pro moderování obsahu; požaduje, aby poskytovatelé digitálních služeb, kteří z vlastní iniciativy chtějí omezit určitý zákonný obsah svých uživatelů, raději zvážili možnost daný obsah označit, než aby jej z online prostoru odstraňovali;
23. zdůrazňuje, že veřejné orgány by neměly poskytovatelům digitálních služeb právně ani fakticky, a to ani formou opatření ex-ante, ukládat obecnou povinnost monitorovat informace, které předávají nebo uchovávají, ani obecnou povinnost aktivně vyhledávat, moderovat nebo filtrovat obsah poukazující na nelegální činnost; je rovněž přesvědčen, že od poskytovatelů digitálních služeb by se nemělo vyžadovat, aby bránili nahrávání nezákonného obsahu; navrhuje proto, – je-li to technicky proveditelné – aby na základě dostatečně odůvodněných příkazů nezávislých příslušných orgánů veřejné moci a při plném zohlednění konkrétního kontextu obsahu měli poskytovatelé digitálních služeb povinnost pravidelného vyhledávání konkrétních prvků obsahu, který již byl soudem prohlášen za nezákonný, za předpokladu, že sledování a vyhledávání informací, jež jsou předmětem daného příkazu, se týká pouze sdělení, jehož obsah zůstává prakticky nezměněn ve srovnání s obsahem, na jehož základě byla konstatována nezákonnost, a které obsahuje prvky uvedené v příslušném příkazu, jež jsou – v souladu s rozsudkem Soudního dvora ze dne 3. října 2019 ve věci C-18/18¹ – totožné nebo rovnocenné do té míry, že by nevyžadovaly, aby poskytovatel hostingů tento obsah podroboval nezávislému posouzení;
24. vyzývá Komisi, aby zvážila zavedení povinnosti významných poskytovatelů hostingových služeb oznamovat nezákonný obsah představující závažnou trestnou

¹ Rozsudek Soudního dvora ze dne 3. října 2019, *Eva Glawischnig-Piesczek v. Facebook Ireland Limited*, C-18/18; ECLI:EU:C:2019:821.

činnost příslušnému donucovacímu orgánu hned poté, co se o něm dozvědí; vyzývá rovněž Komisi, členské státy a poskytovatele hostingových služeb, aby pro uživatele zavedly transparentní oznamovací mechanismy, které příslušným orgánům oznámí potenciálně nezákonný obsah; žádá dále členské státy, aby zlepšily přístup ke svým systémům soudnictví a vymáhání práva a jejich účinnost v souvislosti se stanovováním nezákonnosti internetového obsahu a v souvislosti s řešením sporů ohledně odstranění obsahu nebo znemožnění přístupu k němu;

25. zdůrazňuje, že má-li být možné konstruktivně vycházet z pravidel směrnice o elektronickém obchodu a nastolit právní jistotu, měly by být platné právní předpisy přiměřené a měly by explicitně vymezovat povinnosti poskytovatelů digitálních služeb, nikoli ukládat obecnou povinnost řádné péče; zdůrazňuje, že některé povinnosti lze podrobněji specifikovat odvětvovými právními předpisy; zdůrazňuje, že právní režim pro odpovědnost poskytovatelů digitálních služeb by neměl záviset na nejasných pojmech, jako je „aktivní“ nebo „pasivní“ úloha poskytovatelů;
26. domnívá se, že poskytovatelé infrastruktury, poskytovatelé platebních služeb ani další společnosti nabízející služby poskytovatelům digitálních služeb, ani poskytovatelé digitálních služeb by neměli nést odpovědnost za obsah, který uživatel nahraje nebo stáhne z vlastního rozhodnutí; domnívá se, že poskytovatelé digitálních služeb, kteří mají přímý vztah s uživatelem a kteří jsou schopni odstranit konkrétní prvky uživatelského obsahu, by měli nést odpovědnost pouze v případě, že rychle nezareagují na dostatečně odůvodněné příkazy k odstranění obsahu ze strany nezávislých příslušných orgánů veřejné moci, nebo pokud jsou si nezákonného obsahu nebo nezákonných činností fakticky vědomi.

INFORMACE O PŘIJETÍ VE VÝBORU POŽÁDANÉM O STANOVISKO

Datum přijetí	16.7.2020
Výsledek konečného hlasování	+ : 40 - : 4 0 : 23
Členové přítomní při konečném hlasování	Magdalena Adamowicz, Konstantinos Arvanitis, Katarina Barley, Pietro Bartolo, Nicolas Bay, Vladimír Bilčík, Vasile Blaga, Ioan-Rareş Bogdan, Saskia Bricmont, Joachim Stanisław Brudziński, Jorge Buxadé Villalba, Damien Carême, Caterina Chinnici, Clare Daly, Marcel de Graaff, Lena Düpont, Laura Ferrara, Nicolaus Fest, Jean-Paul Garraud, Sylvie Guillaume, Andrzej Halicki, Balázs Hidvéghi, Evin Incir, Sophia in 't Veld, Patryk Jaki, Lívía Járóka, Fabienne Keller, Peter Kofod, Moritz Körner, Juan Fernando López Aguilar, Nuno Melo, Roberta Metsola, Nadine Morano, Javier Moreno Sánchez, Maite Pagazaurtundúa, Nicola Procaccini, Emil Radev, Paulo Rangel, Terry Reintke, Diana Riba i Giner, Ralf Seekatz, Michal Šimečka, Martin Sonneborn, Sylwia Spurek, Tineke Strik, Ramona Strugariu, Annalisa Tardino, Tomas Tobé, Milan Uhrík, Tom Vandendriessche, Bettina Vollath, Jadwiga Wiśniewska, Elena Yoncheva, Javier Zarzalejos
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Abir Al-Sahlani, Bartosz Arłukowicz, Malin Björk, Delara Burkhardt, Gwendoline Delbos-Corfield, Nathalie Loiseau, Erik Marquardt, Sira Rego, Domènec Ruiz Devesa, Paul Tang, Hilde Vautmans, Tomáš Zdechovský
Náhradníci (čl. 209 odst. 7) přítomní při konečném hlasování	Sven Mikser

KONEČNÉ JMENOVITÉ HLASOVÁNÍ VE VÝBORU POŽÁDANÉM O STANOVISKO

40	+
PPE	Bartosz Arłukowicz
S&D	Katarina Barley, Pietro Bartolo, Delara Burkhardt, Caterina Chinnici, Sylvie Guillaume, Evin Incir, Juan Fernando López Aguilar, Sven Mikser, Javier Moreno Sánchez, Domènec Ruiz Devesa, Sylwia Spurek, Paul Tang, Bettina Vollath, Elena Yoncheva
Renew	Abir Al-Sahlani, Sophia in 't Veld, Moritz Körner, Maite Pagazaurtundúa, Michal Šimečka, Ramona Strugariu, Hilde Vautmans
ID	Nicolaus Fest, Peter Kofod, Annalisa Tardino, Tom Vandendriessche
Verts/ALE	Saskia Bricmont, Damien Carême, Gwendoline Delbos-Corfield, Erik Marquardt, Terry Reintke, Diana Riba i Giner, Tineke Strik
GUE/NGL	Konstantinos Arvanitis, Malin Björk, Clare Daly, Sira Rego
NI	Laura Ferrara, Martin Sonneborn, Milan Uhrík

4	-
PPE	Javier Zarzalejos
ID	Nicolas Bay, Jean-Paul Garraud, Marcel de Graaff

23	0
PPE	Magdalena Adamowicz, Vladimír Bilčík, Vasile Blaga, Ioan-Rareș Bogdan, Lena Düpont, Andrzej Halicki, Balázs Hidvéghi, Livia Járóka, Nuno Melo, Roberta Metsola, Nadine Morano, Emil Radev, Paulo Rangel, Ralf Seekatz, Tomas Tobé, Tomáš Zdechovský
Renew	Fabienne Keller, Nathalie Loiseau
ECR	Joachim Stanisław Brudziński, Jorge Buxadé Villalba, Patryk Jaki, Nicola Procaccini, Jadwiga Wiśniewska

Význam zkratek:

+ : pro

- : proti

0 : zdrželi se

INFORMACE O PŘIJETÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

Datum přijetí	28.9.2020
Výsledek konečného hlasování	+ : 39 - : 1 0 : 5
Členové přítomní při konečném hlasování	Alex Agius Saliba, Andrus Ansip, Pablo Arias Echeverría, Alessandra Basso, Brando Benifei, Adam Bielan, Hynek Blaško, Biljana Borzan, Vlad-Marius Botoș, Markus Buchheit, Dita Charanzová, Deirdre Clune, David Cormand, Carlo Fidanza, Evelyne Gebhardt, Alexandra Geese, Sandro Gozi, Maria Grapini, Svenja Hahn, Virginie Joron, Eugen Jurzyca, Arba Kokalari, Marcel Kolaja, Kateřina Konečná, Jean-Lin Lacapelle, Maria-Manuel Leitão-Marques, Morten Løkkegaard, Adriana Maldonado López, Antonius Manders, Beata Mazurek, Leszek Miller, Dan-Ștefan Motreanu, Kris Peeters, Anne-Sophie Pelletier, Miroslav Radačovský, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Tomislav Sokol, Ivan Štefanec, Kim Van Sparrentak, Marco Zullo
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Anna-Michelle Asimakopoulou, Maria da Graça Carvalho, Anna Cavazzini, Edina Tóth

JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

39	+
EPP	Pablo Arias Echeverría, Anna-Michelle Asimakopoulou, Maria da Graça Carvalho, Deirdre Clune, Arba Kokalari, Antonius Manders, Dan-Ștefan Motreanu, Kris Peeters, Andreas Schwab, Tomislav Sokol, Ivan Štefanec, Edina Tóth
S&D	Alex Agius Saliba, Brando Benifei, Biljana Borzan, Evelyne Gebhardt, Maria Grapini, Maria-Manuel Leitão-Marques, Adriana Maldonado López, Leszek Miller, Christel Schaldemose
RENEW	Andrus Ansip, Vlad-Marius Botoș, Dita Charanzová, Sandro Gozi, Svenja Hahn, Morten Løkkegaard
GREENS/EFA	Anna Cavazzini, David Cormand, Alexandra Geese, Marcel Kolaja, Kim Van Sparrentak
ECR	Adam Bielan, Carlo Fidanza, Eugen Jurzyca, Beata Mazurek
EUL/NGL	Kateřina Konečná
NI	Miroslav Radačovský, Marco Zullo

1	-
ID	Hynek Blaško

5	0
ID	Alessandra Basso, Markus Buchheit, Virginie Joron, Jean-Lin Lacapelle
EUL/NGL	Anne-Sophie Pelletier

Význam zkratek:

+ : pro

- : proti

0 : zdrželi se